Мәдхия

1 бүлек

1 Явызлар киңәше буенча йөрмәгән, гөнаһлылар юлында тормаган, мыскыллы урынга утырмаган кеше бәхетле.
2 Ләкин аның ризалыгы Ходай канунында. Аның канунында ул көне-төне уйлана.
3 Ул су елгалары утырткан агачка охшар, үз вакытында җимеш китерер. аның яфрагы да кипмәячәк; Ул кылган һәр нәрсә уңышлы булыр.
4 Явызлар алай түгел, ләкин җил куып чыгарган салам кебек.
5 Шуңа күрә бозыклар хөкемдә торырга тиеш түгел, һәм тәкъва кешеләр җыелышында гөнаһ кылучылар.
6 Чөнки Ходай тәкъва кешеләрнең юлын белә, ләкин бозыкларның юлы юкка чыгачак.

2 бүлек

1 Нигә мәҗүсиләр ярсу, һәм кешеләр буш нәрсәне күз алдына китерәләр?
2 oғир патшалары үзләрен куйдылар, һәм хакимнәр бергәләп, Ходайга һәм аның майланганнарына каршы киңәш бирделәр:
3 Әйдәгез, аларның төркемнәрен аерыйк һәм бауларын бездән ташлыйк.
4 Күкләрдә утырган кеше көлер: Ходай аларны көлдерер.
5 Шуннан соң ул аларга ачуы белән сөйләр һәм аларны рәнҗетер.
6 Шулай да мин үз патшамны изге Сион калкулыгына куйдым.
7 Мин боерык игълан итәрмен: Ходай миңа әйтте: "Син минем Улым; Бу көнне мин сине тудырдым.
8 Миннән сора, мин сиңа мәҗүсиләрне мирасың өчен һәм җирнең чит өлешләрен синең милкең өчен бирермен.
9 Син аларны тимер таяк белән сындырырсың. Син аларны чүлмәкче савыты кебек кисәрсең.
10 Шуңа күрә, патшалар, зирәк булыгыз, җир судьялары!
11 Курку белән Ходайга хезмәт итегез, калтыранып шатланыгыз.
12 Улын үбегез, ул ачуланмасын өчен, һәм сез аның ачуы бераз янгач, юлдан юкка чыгасыз. Аңа өмет баглаган кешеләр бәхетле.

3 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе, ул улы Абессаломнан кача.) Ходаем, мине ничек борчыйлар! Миңа каршы торучылар күп.
2 Күпләр минем җаным турында әйтәләр, Аллада аңа ярдәм юк. Села.
3 Ләкин син, Ходаем, минем өчен калкан; минем даным, һәм башымны күтәрүче.
4 Мин тавышым белән Ходайга ялвардым, һәм ул мине үзенең изге калкулыгыннан ишетте. Села.
5 Мине яттым; Мин уяндым; Чөнки Ходай миңа ярдәм итте.
6 Мин ун мең кешедән курыкмаячакмын, алар миңа каршы тордылар.
7 Йә Ходай, тор! Мине коткар, Аллам, чөнки син минем барлык дошманнарымны яңак сөягенә кыйнадың. Син бозыкларның тешләрен сындырдың.
8 Коткарылу Ходайныкы, синең фатихаң халкыңа. Села.

4 бүлек

1. миңа шәфкать күрсәт һәм догамны ишет.
2 Әй, кешеләр уллары, сез минем данны күпмегә оятка әйләндерерсез? күпме вакыт бушлыкны яратырсыз, лизинг эзләрсез? Села.
3 Ләкин шуны белегез: Ходай үзе өчен Аллага яраклы кешене аерды, мин аны чакырганда, Ходай ишетәчәк.
4 Куркудан торыгыз, гөнаһ эшләмәгез: үз йөрәгегез белән караватта аралашыгыз һәм тыныч булыгыз. Села.
5 Тәкъвалык корбаннарын китерегез һәм Ходайга ышаныгыз.
6 Кем безгә яхшылык күрсәтер? Ходаем, безгә йөзеңнең нурын күтәр.
7 Син минем йөрәгемә шатлык салдың, кукуруз һәм шәраб арткан вакытка караганда.
8 Мин икесе дә тынычлыкта ятармын һәм йоклармын, чөнки син, Ходай, мине куркынычсызлыкта гына урнаштырасың.

5 бүлек

1 (Нехилоттагы баш музыкантка, Давыт мәдхиясе.) Минем сүзләремне тыңла, Ходаем, минем уйлануыма игътибар ит.
2 Минем тавышымны ишет, патшам һәм Аллам, чөнки мин сиңа дога кылам.
3 Йә Ходаем, иртә белән минем тавышымны ишетерсең. иртә белән мин догамны сиңа юнәлтермен һәм карыйм.
4 Чөнки син явызлык белән ләззәтләнүче Алла түгел, явызлык синең белән яшәмәячәк.
5 Акылсызлар синең алдыңда тормаслар, син барлык бозыкларны нәфрәт итәсең.
6 Аренда сөйләүчеләрне юк ит, Ходай канлы һәм алдаучы кешене нәфрәт итәчәк.
7 Ләкин мин сезнең шәфкатегез белән сезнең өегезгә керермен, һәм сезнең куркуыгыз белән мин сезнең изге гыйбадәтханәгезгә табынырмын.
8 Йә Ходай, мине дошманнарым аркасында гаделлеккә алып бар. Минем йөземә туры юлны яса.
9 Чөнки аларның авызларында тугрылык юк. аларның эчке өлеше бик явызлык; аларның тамагы - ачык кабер; телләре белән ялагайланалар.
10 Алла, аларны юк ит. үз киңәшләре белән егылсыннар; күп гөнаһларын куып чыгар. Алар сиңа каршы фетнә күтәрделәр.
11 Ләкин сиңа өмет баглаган кешеләр шатлансыннар, шатланып кычкырсыннар, чөнки син аларны яклыйсың. Синең исемеңне яратучылар синдә шатлансыннар.
12 Син, Ходай, тәкъва кешеләргә фатиха бирерсең. Син аны калкан кебек әйләндереп алырсың.

6 бүлек

1.
2 Йә Ходай, миңа шәфкать күрсәт. Мин зәгыйфь, Ходаем, мине савыктыр; Минем сөякләр борчыла.
3 Минем җаным да авырта, ләкин син, Ходаем, күпмегә?
4 Кайт, Йә Ходаем, җанымны коткар, мине шәфкатең өчен коткар.
5 Чөнки үлемдә сине искә төшермиләр, кабердә сиңа кем рәхмәт әйтер?
6 Мин сулышымнан арыдым; төне буе мин үземнең караватымны ясыйм; Мин диванны күз яшьләрем белән сугарам.
7 Минем күзем кайгы аркасында юкка чыга; минем барлык дошманнарым аркасында картайды.
8 Барлык бозык эшчеләр, миннән китегез. Чөнки Ходай минем елау тавышымны ишетте.
9 Ходай минем ялваруымны ишетте. Ходай минем догамны кабул итәчәк.
10 Минем барлык дошманнарым оялсыннар һәм борчылсыннар, кире кайтсыннар һәм кинәт оялсыннар.

7 бүлек

1.
2 Ул минем җанымны арыслан сыман ертмас өчен, аны бүлеп бирер, коткаручы юк.
3 Йә Ходаем, моны эшләгән булсам; минем кулда явызлык булса;
4 Әгәр мин тынычлыкта булган кешегә явызлык бүләк итсәм. (әйе, мин аны китердем, сәбәпсез минем дошманым :)
5 Дошман минем җанымны эзәрлекләсен һәм аны алсын; әйе, ул минем тормышымны җиргә бассын һәм минем хөрмәтемне тузанга салсын. Села.
6 Йә Ходай, ачуың белән тор, дошманнарымның ачуы аркасында үзеңне күтәр, һәм син кушкан хөкем өчен мине уят.
7 Шулай итеп, халык җыелышы сезне чолгап алыр, чөнки алар өчен сез биеклеккә кайтырсыз.
8 Ходай кешеләрне хөкем итәчәк: Йә Ходай, минем гаделлегем буенча һәм миндәге сафлыгым буенча хөкем ит.
9 Әй, явызларның явызлыгы бетсен! ләкин гаделләрне урнаштырыгыз, чөнки гадел Алла йөрәкләрне сынап карый.
10 Минем яклавым Алладан, ул йөрәктә гаделләрне саклый.
11 Алла тәкъва кешеләрне хөкем итә, һәм Алла явызларга көн саен ачулы.
12 Әгәр ул кире борылмаса, ул кылычын чыгарыр. ул җәясен иеп, әзерләде.
13 Ул шулай ук аңа үлем коралларын әзерләде. ул укларны эзәрлекләүчеләргә каршы куя.
14 Менә ул явызлык белән газаплана, бозыклык кыла һәм ялган китерә.
15 Ул чокыр ясады, аны казды һәм үзе ясаган чокырга егылды.
16 Аның бозыклыгы үз башына кайтачак, һәм аның тупас мөгамәләсе үз юлына төшәчәк.
17 Мин Ходайны үзенең гаделлеге буенча мактыйм, һәм иң югары Ходай исемен данлаячакмын.

8 бүлек

1 (Гититтагы төп музыкантка, Давыт мәдхиясе.) Йә Ходай, Раббыбыз, синең исемең бөтен җирдә искиткеч! Синең даныңны күкләрдән өстен куйды.
2 Балалар һәм имезүчеләр авызыннан дошманнарыгыз өчен көч бирдегез, шулай итеп сез дошман һәм үч алучы булырсыз.
3 Синең күкләреңне, бармакларыңның эше, син билгеләгән ай һәм йолдызлар турында уйлаганда.
4 Кеше турында нәрсә әйтеп була? Адәм баласы, син аның янына барасыңмы?
5 Син аны фәрештәләрдән бераз түбәнрәк иттең, аны дан һәм хөрмәт белән таҗ иттең.
6 Син аны кулларың өстеннән хакимлек итәсең. Син барын да аның аяк астына куйдың.
7 Барлык сарыклар, үгезләр, кыр хайваннары.
8 aiгава кошлары, диңгез балыклары, һәм диңгез юллары аша үткәннәр.
9 Йә Ходай, Раббыбыз, синең исемең бөтен җирдә искиткеч!

9 бүлек

1 (Мутлаббен өстендәге баш музыкантка, Давыт мәдхиясе.) Сине, Ходаем, бөтен йөрәгем белән мактыйм; Мин сезнең гаҗәеп эшләрегезне күрсәтермен.
2 Мин сиңа шатланырмын һәм шатланырмын, Син, Синең исемеңне мактыйм.
3 Минем дошманнарым кире кайтсалар, алар синең яныңда егылырлар.
4 Син минем хокукымны һәм эшемне якладың. Син тәхеттә утырасың.
5 Син мәҗүсиләрне шелтәләдең, явызларны юк иттең, аларның исемен мәңгегә куйдың.
6 Әй, дошман, җимерүләр мәңге бетә, һәм син шәһәрләрне җимердең. аларның мемориалы алар белән юкка чыга.
7 Ләкин Ходай мәңге түзәр, тәхетен хөкемгә әзерләде.
8 Ул дөньяны гаделлек белән хөкем итәр, халыкка гадел хөкем итәр.
9 Ходай шулай ук изелгәннәр өчен сыену урыны, авыр вакытларда сыену урыны булыр.
10 Синең исемеңне белүчеләр сиңа ышанырлар, чөнки син, Ходай, сине эзләүчеләрне ташламадың.
11 Сионда яшәүче Ходайга мактау җырлагыз: халыкка аның эшләрен игълан итегез.
12 Кан эзләгәндә, ул аларны хәтерли: басынкыларның елавын онытмый.
13 Йә Ходай, миңа шәфкать күрсәт. Мине нәфрәт итүчеләрдән кичергән газапларымны карагыз, сез мине үлем капкасыннан күтәрүче:
14 Синең мактауларыңны Сион кызы капкасында күрсәтсен өчен, мин синең котылуыңа шатланырмын.
15 Мәҗүсиләр үзләре ясаган чокырга баттылар, алар яшергән челтәрдә үз аяклары бар.
16 Ходай үзе башкарган хөкем белән билгеле: явызлар үз куллары белән тозакка эләгәләр. Хиггаион. Села.
17 Явызлар тәмугка әйләнәчәкләр, һәм Аллаһыны оныткан барлык халыклар.
18 Чөнки мохтаҗлар һәрвакыт онытылмаслар: ярлыларның өметләре мәңгегә юкка чыкмас.

19 Йә Ходай, тор! кеше җиңмәсен: мәҗүсиләр сезнең алдыгызда хөкем ителсен.
20 Йә Ходай, аларны куркыт, халыклар үзләрен кешеләр дип белсеннәр өчен. Села.

10 бүлек

1 Нигә син ерак торасың, Ходаем? Нигә син авыр вакытта үзеңне яшерәсең?
2 Явызлар горурлыгы белән ярлыларны эзәрлеклиләр, аларны үзләре уйлаган җайланмаларга алсыннар.
3 Чөнки явызлар йөрәге теләге белән мактаналар, һәм Ходай нәфрәт иткән комсызларга фатиха бирәләр.
4 Явызлар, йөзләре белән горурланып, Аллаһыны эзләмәячәкләр: Алла бөтен уйларында түгел.
5 Аның юллары һәрвакыт авыр; Синең хөкемнәрең аның күзлегеннән күпкә өстен: барлык дошманнарына килгәндә, ул аларга тәкәбберләнә.
6 Ул йөрәгендә әйтте: "Мин кузгалмыйм, чөнки мин беркайчан да кыенлыклар кичермәячәкмен.
7 Аның авызы сүгенү, алдау һәм алдау белән тулы: теле астында бозыклык һәм бушлык.
8 Ул авылларның яшерен урыннарында утыра: яшерен урыннарда ул гаепсезләрне үтерә, аның күзләре ярлыларга карый.
9 Ул үз куышындагы арыслан кебек яшерен рәвештә ята: ул ярлыларны тотар өчен көтә: ул аны ятьмәсенә тарткач, ярлыларны тота.
10 Фәкыйрьләр аның көчле кешеләре белән егылсын өчен, иелә һәм үзен түбәнсетә.
11 Ул йөрәгендә әйтте: "Алла онытты: йөзен яшерә; ул аны беркайчан да күрмәячәк.
12 Йә Ходай, тор! Йә Ходай, кулыңны күтәр: басынкыларны онытма.
13 Ни өчен явызлар Аллаһыны гаеплиләр? Ул йөрәгендә әйтте: "Син моны таләп итмәссең.
14 Син аны күрдең. ч handнки син бозыклыкны күрәсең, кулың белән җәза бирергә: ярлылар сиңа тапшыралар; син ятимнәрнең ярдәмчесе.
15 Явыз һәм явыз кешенең кулын сындыр, аның явызлыгын эзләгәнче эзлә.
16 Ходай мәңгегә патша: мәҗүсиләр аның җиреннән юкка чыга.
17 Ходаем, син басынкыларның теләген ишеттең, аларның йөрәкләрен әзерләрсең, колагыңны ишетерсең:
18 Ятимнәрне җәберләү өчен, җир кешесе җәберләнмәсен өчен.

11 бүлек

1.
2 Чөнки, явызлар җәяләрен бөклиләр, алар үз укларын бауга әзерлиләр, шуңа күрә алар йөрәктә туры кешеләргә атылырлар.
3 Әгәр нигезләр җимерелсә, тәкъва кешеләр нәрсә эшли алалар?
4 Ходай үзенең изге гыйбадәтханәсендә, Ходай тәхете күктә: аның күзләре, керфекләре сынап карый, кешеләр балалары.
5 Ходай тәкъва кешеләрне сынап карый, ләкин явызлар һәм көч куллануны яратучы аның җаны нәфрәт итә.
6 Явызларга ул тозаклар, ут, күкерт һәм коточкыч буран яудырачак, бу аларның касәсенең өлеше булачак.
7 Тәкъва Ходай тәкъвалыкны ярата. Аның йөзе туры кешеләрне күрә.

12 бүлек

1 (Шеминиттагы баш музыкантка, Давыт мәдхиясе.) Ярдәм, Ходай; Тәкъва кеше туктый; Чөнки кешеләр кешеләр арасыннан уңышсызлыкка ирешәләр.
2 Алар һәрберсе күршесе белән буш сүз әйтәләр: ялагай иреннәр һәм икеләтә йөрәк белән сөйләшәләр.
3 Ходай барлык ялагай иреннәрне һәм горур сүзләр сөйләүче телне кисәр:
4 Кем әйтте: "Без телебез белән җиңәчәкбез. безнең иреннәр үзебезнеке: безнең өстебездә кем хуҗа?
5 Ярлыларны җәберләү, мохтаҗларның сулышлары өчен мин хәзер торам, - дип әйтә Ходай. Мин аны үзен куркытучыдан саклармын.
6 Ходайның сүзләре саф сүзләр: көмеш җир мичендә сыналган кебек, җиде тапкыр чистартылган.
7 Син аларны сакла, Йә Ходаем, син аларны бу буыннан мәңге саклаячаксың.
8 Начар кешеләр күтәрелгәч, явызлар һәр яктан йөриләр.

13 бүлек

1 (Баш музыкантка, Давыт мәдхиясе.) Син мине күпме онытырсың, Ходаем? мәңгегә? күпме вакыт син миннән яшерерсең?
2 Күпме йөрәгемдә кайгы-хәсрәт кичереп, күпме вакыт җанымда киңәш алырмын? күпмегә кадәр минем дошманым күтәрелер?
3 Йә Ходаем, мине тыңла һәм тыңла: үлем йокысын йокламас өчен, күзләремне җиңеләйт.
4 Минем дошманым әйтмәсен, мин аңа каршы җиңдем. һәм мине борчыганнар мин күчкәндә шатланалар.
5 Ләкин мин синең шәфкатеңә ышандым. Йөрәгем синең котылуыңа шатланыр.
6 Мин Ходайга җырлармын, чөнки Ул минем белән муллык эшләде.

14 бүлек

1 (Баш музыкантка, Давыт мәдхиясе.) Акылсыз кеше йөрәгендә: "Алла юк", - диде. Алар бозык, җирәнгеч эшләр эшләделәр, яхшылык эшләүче юк.
2 Ходай күктән аска карады, аңлаган кешеләрнең барлыгын һәм Аллаһыны эзләгәннәрен.
3 Алар барысы да читкә киттеләр, барысы бергә пычрак булдылар: яхшылык эшләүче юк, юк, берәү дә юк.
4 Барлык явызлык кылучыларның белемнәре юкмы? Алар минем халкымны икмәк ашаган кебек ашыйлар, һәм Ходайга мөрәҗәгать итмиләр.
5 Алар бик курыктылар, чөнки Алла тәкъва буыннарда.
6 Сез ярлыларның киңәшен оятка калдырдыгыз, чөнки Ходай аның сыену урыны.
7 Их, Исраилнең котылуы Сионнан чыккан булса! Ходай үз халкын әсирлеккә алып кайткач, Ягъкуб куаныр, һәм Израиль шатланыр.

15 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе.) Ходаем, синең чатырыңда кем калыр? Синең изге калкулыгыңда кем яшәр?
2 Тәкъва йөргән, гаделлек эшләгән һәм йөрәгендә дөресен сөйләүче.
3 Теле белән тәкәбберләнмәгән, күршесенә явызлык кылмаган, күршесенә хурлык кылмаган кеше.
4 Аның күзләрендә явыз кеше хөкем ителә. ләкин ул Ходайдан куркучыларны хөрмәт итә. Hіsзенең рәнҗетүенә ант итүче, үзгәртми.
5 Ул үз акчасын ришвәткә бирми һәм гаепсезләргә әҗер алмый. Моны эшләгән кеше беркайчан да кузгалмас.

16 бүлек

1 (Давыт Мичтам.) Әй Алла, мине сакла, чөнки мин сиңа ышанам.
2 Әй җаным, син Ходайга әйттең: "Син минем Раббым, минем яхшылыгым сиңа таралмый;
3 Ләкин җирдәге изгеләргә, һәм мин бик шат булган бөекләргә.
4 Аларның кайгы-хәсрәтләре тагын бер илаһка ашыгачак: аларның эчемлекләрен мин тәкъдим итмим, һәм аларның исемнәрен иреннәремә кертмим.
5 Ходай - минем мирасым һәм касәмнең өлеше. Син минем өлешемне саклыйсың.
6 Сызыклар миңа рәхәт урыннарда төштеләр; әйе, минем яхшы мирасым бар.
7 Ул миңа киңәш биргән Ходайны фатихалыйм, минем төннәрем дә миңа өйрәтә.
8 Мин һәрвакыт Ходайны куйдым, чөнки ул минем уң ягымда, мине кузгатмаслар.
9 Шуңа күрә минем йөрәгем шат, һәм минем даным шатлана: тәнем дә өметтә калачак.
10 Син җанымны тәмугта калдырмассың. бозыклыкны күрер өчен Изгеңә газап бирмәссең.
11 Син миңа тормыш юлын күрсәтерсең, синең алдыңда шатлык тулы; Синең уң кулыңда мәңге ләззәтләр бар.

17 бүлек

1.
2 Минем җөмлә синең яныңнан чыксын. Синең күзләрең тигез булган әйберләрне күрсен.
3 Син минем йөрәгемне расладың. Син миңа төнлә килдең. Син мине сынадың, бернәрсә дә таба алмассың. Минем авызым бозылмас дип уйладым.
4 Кеше эшләренә килгәндә, иреннәрегез сүзе белән мине җимерүче юллардан сакладым.
5 Минем эзләрем тайпылмасын өчен, минем юлларымда тор.
6 Мин сине чакырдым, чөнки син мине ишетерсең, әй Алла, колагыңны миңа тыңла һәм минем сүзләремне ишет.
7 Ий Мухәммәд г-м!
8 Мине күз алмасы кебек сакла, мине канатларың күләгәсендә яшер,
9 Мине җәберләүче явызлардан, мине үтерүче дошманнарымнан.
10 Алар үз майларына салынган, авызлары белән горурланалар.
11 Алар безне адымнарыбызда әйләндереп алдылар: җиргә башларын иеп;
12 еуз корбанына комсыз арыслан кебек, яшерен урыннарда яшеренгән яшь арыслан кебек.
13 Тор, Йә Ходай, аны өметсезләндер, аны ташла: җанымны явызлардан коткар, бу синең кылычың:
14 Йә Ходай, синең кулың булган кешеләрдән, бу тормышта үз өлешләре булган һәм корсагыңны яшергән хәзинәң белән тутырган кешеләрдән: алар балалар белән тулы, калган әйберләрен үзләренә калдыралар. сабыйлар.
15 Миңа калса, мин синең йөзеңне гаделлек белән күрермен, уянгач, синең охшашлыгың белән туйырмын.

18 бүлек

1. : Ул әйтте,) Мин сине яратырмын, Ходаем, көчем.
2 Ходай - минем кыя, ныгытма һәм коткаручым. Аллам, минем көчем, мин аңа ышанырмын; минем чиләк, коткару мөгезе һәм биек манарам.
3 Мин мактауга лаек Ходайга мөрәҗәгать итәрмен, шулай итеп мин дошманнарымнан котылырмын.
4 deathлем кайгысы мине чолгап алды, бозык кешеләрнең ташкыны мине куркытты.
5 Тәмуг кайгысы мине чолгап алды: үлем тозаклары миңа комачаулады.
6 Кайгы-хәсрәт кичергәндә мин Ходайга мөрәҗәгать иттем һәм Аллага ялвардым: ул минем тавышымны аның гыйбадәтханәсеннән ишетте, һәм минем кычкыруым аның алдына, хәтта колакларына да килде.
7 Шуннан җир тетрәде, калтыранды. тауларның нигезләре дә хәрәкәтләнде һәм калтыранды, чөнки ул ачулы иде.
8 Аның борыныннан төтен чыкты, авызыннан ут кабынды: күмер аны кабызды.
9 Ул күкләргә дә баш иде, иңде, караңгылык аның аяк астында иде.
10 Ул керубка утырды һәм очты: әйе, ул җил канатларында очты.
11 Ул караңгылыкны үзенең яшерен урыны итте; Аның тирәсендәге павильон кара сулар һәм күкнең калын болытлары иде.
12 Аның алдындагы яктылыкта аның калын болытлары үтте, ташлар һәм ут күмерләре.
13 Ходай күктә күк күкрәде, һәм Аллаһы Тәгалә тавыш бирде; ташлар һәм ут күмерләре.
14 Әйе, ул укларын җибәрде һәм таратты. һәм ул яшен атты, аларны аерды.
15 Шуннан соң су каналлары күренде, һәм синең шелтәләвеңдә дөнья нигезләре ачылды, Ходаем, борың сулышы шартлаганда.
16 Ул өстән җибәрде, мине алды, мине күп сулардан чыгарды.
17 Ул мине көчле дошманымнан һәм мине нәфрәт итүчеләрдән коткарды, чөнки алар минем өчен бик көчле иде.
18 Алар миңа бәла-каза көнендә комачауладылар, ләкин Ходай минем торуым иде.
19 Ул мине зур урынга чыгарды. Ул мине коткарды, чөнки ул миңа ошады.

20 Ходай мине гаделлегем буенча бүләкләде. Ул минем кулларымның чисталыгы буенча мине җәзалады.
21 Чөнки мин Ходай юлларын тоттым, явыз Алламнан китмәдем.
22 Аның барлык хөкемнәре минем алдымда иде, һәм мин аның законнарын миннән ташламадым.
23 Мин дә аның алдында гадел идем, үземне явызлыктан сакладым.
24 Шуңа күрә Ходай мине гаделлеге буенча, кулларымның чисталыгы буенча җәзалады.
25 Шәфкатьле кеше белән үзеңне шәфкатьле итеп күрсәтерсең. гадел кеше белән үзеңне туры күрсәтерсең;
26 Чиста кеше белән үзеңне саф итеп күрсәтерсең. thез-үзеңне куркыту белән күрсәтерсең.
27 Чөнки син газапланган кешеләрне коткарырсың. ләкин биек кыяфәтне төшерәчәк.
28 Син минем шәмне кабызырсың, минем караңгылыгымны Ходай Тәгалә яктыртачак.
29 Чөнки мин синең белән гаскәр аша йөгердем. Аллам белән ант итеп мин стенага сикердем.
30 Аллага килгәндә, аның юлы камил: Ходай сүзе сынала: ул аңа ышанучыларның барысы өчен дә чиләк.
31 Чөнки Ходайдан башка Алла кем? Яки безнең Алладан башка кыя кем?
32 Алла мине көч белән бәйли һәм минем юлымны камил итә.
33 Ул минем аякларымны арткы аяклар кебек ясый һәм мине биек урыннарымда урнаштыра.
34 Ул минем кулларымны сугышка өйрәтә, шулай итеп корыч җәя минем кулларым белән өзелә.
35 Син миңа котылу калканыңны бирдең, һәм уң кулың мине тотты, синең йомшаклыгың мине бөек итте.
36 Син минем адымнарымны киңәйттең, аякларым тайпылмасын өчен.
37 Мин дошманнарымны куып бардым, аларны узып киттем, һәм алар юкка чыкканчы кире борылмадым.
38 Мин аларны терелтә алмадым, алар минем аяк астына егылды.
39 Син мине сугышка бәйләдең, миңа каршы чыкканнарны минем астымда буйсындырдың.
40 Син миңа дошманнарымның муеннарын бирдең. Мине нәфрәт итүчеләрне юк итәр өчен.
41 Алар кычкырдылар, ләкин коткаручы юк иде, хәтта Ходайга, ләкин ул аларга җавап бирмәде.
42 Шуннан соң мин аларны җил алдыннан тузан кебек кечкенә кыйнадым: урамдагы пычрак кебек куып чыгардым.
43 Син мине халык тырышлыкларыннан коткардың. Син мине мәҗүсиләр башы иттең, мин белмәгән халык миңа хезмәт итәчәк.
44 Минем турыда ишеткәч, алар миңа буйсынырлар: чит кешеләр миңа буйсынырлар.
45 Чит кешеләр юкка чыгачак, якын урыннарыннан куркалар.
46 Ходай тере; Минем кыя кыяфәтем булсын! һәм минем коткаручым Алла күтәрелсен.
47 Миннән үч алучы һәм астымдагы кешеләрне буйсындыручы Алла.
48 Ул мине дошманнарымнан коткара, әйе, син мине каршы күтәрүчеләрдән өстен итәсең, мине көчле кешедән коткардың.
49 Шуңа күрә, Ходай, мәҗүсиләр арасында мин сиңа рәхмәт әйтермен һәм Синең исемеңне мактап җырлармын.
50 Ул үзенең патшасына зур коткару бирә; үзенең майланганнарына, Давытка һәм аның токымына мәңге шәфкать күрсәтә.

19 бүлек

1 (Баш музыкантка, Давыт мәдхиясе.) Күкләр Алла данын игълан итәләр; һәм фирма үзенең кул эшләрен күрсәтә.
2 Көннән-көн сөйләү, төнгә-төн белем күрсәтә.
3 Аларның тавышы ишетелмәгән сүз дә, тел дә юк.
4 Аларның нәселе бөтен җир буйлап китте, һәм аларның сүзләре дөнья ахырына кадәр. Аларда кояш өчен чатыр куйды,
5 Ул үз бүлмәсеннән кияү кебек, йөгерү өчен көчле кеше булып шатлана.
6 Аның чыгуы күк читеннән, чылбыры аның ахырына кадәр. Аның эсселегеннән бернәрсә дә яшерелмәгән.
7 Ходай кануны камил, җанны үзгәртә: Ходайның шаһитлеге ышанычлы, гадиләрне акыллы итә.
8 Йөрәккә шатланып, Ходайның кануннары дөрес: Ходайның әмере саф, күзләрне яктырта.
9 Ходайдан курку чиста, мәңге тора: Ходайның хөкемнәре дөрес һәм гадел.
10 Алар алтыннан, әйе, бик яхшы алтыннан яхшырак: балдан һәм бал кортыннан да тәмлерәк.
11 Өстәвенә, бәндәң аларны кисәтә, һәм аларны саклау өчен зур әҗер бар.
12 Аның хаталарын кем аңлый ала? Син мине яшерен хаталардан чистарт.
13 Хезмәтчеңне тәкәббер гөнаһлардан сакла. Алар минем өстемә хакимлек итмәсеннәр, мин дөрес булырмын, һәм мин зур бозыклыктан гаепсез булырмын.
14 Минем авызымның сүзләре һәм йөрәгемнең уйланулары синең алдыңда кабул ителсен, Йә Ходаем, минем көчем һәм коткаручым.

20 бүлек

1 (Баш музыкантка, Давыт мәдхиясенә.) Ходай сине авыр көнне ишетә; Ягъкуб Аллаһының исеме сине яклый;
2 Син изге урыннан ярдәм җибәр һәм Сионнан ныгыт.
3 Бүләкләрегезне исегездә тотыгыз, янган корбаныгызны кабул итегез. Села.
4 hearts йөрәгең буенча бир һәм бөтен киңәшләреңне үтә.
5 Без сезнең котылуыгызга шатланырбыз, һәм Алла исеме белән байракларыбызны куярбыз: Ходай сезнең барлык үтенечләрегезне үти.
6 Хәзер мин беләм, Ходай үзенең майланганнарын коткара. ул аны изге күктән уң кулының коткаручы көче белән ишетәчәк.
7 Кемдер арбаларга, кемдер атларга ышана, ләкин без Ходай Ходай исемен искә төшерәчәкбез.
8 Алар иңдерелделәр, егылдылар, ләкин без терелтелдек һәм торабыз.

9 Коткар, Ходаем: без чакырганда патша безне ишетсен.

21 бүлек

1 (Баш музыкантка, Давыт мәдхиясе.) Патша синең көчеңдә шатланыр, Ходаем; Синең котылуың белән ул бик шатланыр!
2 Син аңа йөрәк теләген бирдең, иреннәренең үтенечен кире какмадың. Села.
3 Чөнки син аңа яхшылык фатихалары белән комачаулыйсың, аның башына саф алтын таҗ куясың.
4 Ул синең тормышыңны сорады, һәм син аңа мәңге озын гомер бирдең.
5 Синең котылуында аның даны бөек: Син аңа хөрмәт һәм бөеклек куйдың.
6 Син аны мәңгегә иң фатихаладың, аны йөзең белән сөендердең.
7 Чөнки патша Ходайга таяна, һәм Аллаһы Тәгаләнең рәхмәте белән ул кузгалмас.
8 Синең кулың бөтен дошманнарыңны табар: уң кулың сине нәфрәт итүчеләрне табар.
9 Ачуың вакытында аларны утлы мич итеп ясарсың, Ходай аларны ачуында йотар, ут аларны йотар.
10 Аларның җимешләрен җирдән, аларның нәселен кешеләр балалары арасыннан юк ит.
11 Чөнки алар сиңа явызлык кылдылар, алар эшли алмаган явыз җайланманы күз алдына китерделәр.
12 Шуңа күрә син аларны кире борырга мәҗбүр итәрсең, укларыңны аларның йөзләренә каршы кылларыңа әзерләгәндә.
13 Ходаем, үз көчең белән күтәрел, без җырларбыз һәм синең көчеңне мактарбыз.

22 бүлек

1 (Айҗелет Шахардагы баш музыкантка, Давыт мәдхиясе.) Аллам, Аллам, нигә мине ташладың? Нигә син миңа булышудан, кычкырган сүзләремнән ерак?
2 Әй Алла, көндез мин елыйм, ләкин син ишетмисең. һәм төнге сезонда, мин дәшмим.
3 Ләкин син, изгеләр, Исраил мактауларында яшәүчеләр.
4 Ата-бабаларыбыз сиңа ышандылар, алар ышандылар, ә син аларны коткардың.
5 Алар сиңа ялвардылар һәм коткарылды: сиңа ышандылар, оялмадылар.
6 Ләкин мин корт, һәм кеше юк; кешеләрне хурлау, халыкны санга сукмау.
7 Мине күрүчеләр мине көлдерәләр: иреннәрен аталар, башларын чайкап әйтәләр:
8 Ул аны коткарачагына Ходайга ышанды, аны коткарганга, ул аңа ошаганга.
9 Ләкин син мине карынынннан чыгарган кеше, әниемнең күкрәгендә булганда, син миңа өмет бирдең.
10 Мин сиңа карыннан ташландым, син минем Алла карынымнан.
11 Миннән ерак булма; чөнки проблема якын. ярдәмче юк.
12 Күп үгез мине чолгап алды: Башанның көчле үгезләре мине чолгап алды.
13 Алар мине карга һәм кычкырган арыслан кебек авызлары белән аердылар.
14 Мин су кебек түгелдем, һәм бөтен сөякләрем уртак түгел: йөрәгем балавыз кебек; ул минем эчәкләр арасында эри.
15 Минем көчем чүлмәк кебек кипте. һәм телем минем иҗекләремә ябыша. Син мине үлем тузанына китердең.
16 Чөнки этләр мине чолгап алдылар, явызлар җыелышы мине япты, кулларымны һәм аякларымны тиштеләр.
17 Мин бөтен сөякләремне әйтә алам: алар миңа карыйлар.
18 Алар минем киемнәремне бүлешәләр һәм минем киемемә лотлар салалар.
19 Ләкин Ходай, миннән ерак булма, әй көчем, миңа ярдәм итәргә ашык.
20 soulанымны кылычтан коткар; эт көченнән минем кадерлем.
21 Мине арыслан авызыннан коткар, чөнки син мине үгез мөгезеннән ишеттең.
22 Синең исемеңне кардәшләремә игълан итәрмен, җыелыш арасында сине мактыйм.
23 Йә Ходайдан куркучылар, Аны мактагыз. барыгыз да Ягъкуб токымы, Аны данлагыз; Бар Исраил токымы, аннан куркыгыз.
24 Ч һенки ул җәберләнгән кешеләрнең газапларын нәфрәт итмәде һәм нәфрәт итмәде. йөзен аннан яшермәде. Ләкин аңа кычкырганда, ул ишетте.
25 Бөек җыелышта синең мактауым булыр, аннан куркучылар алдында антларымны бирермен.
26 еkашлар ашарлар һәм туйырлар, аны эзләгән Ходайны мактарлар, йөрәгегез мәңге яшәр.
27 Дөньяның ахыры Ходайны искә төшерер һәм аңа борылыр, һәм барлык халыклар синең алдыңа табыныррлар.
28 Чөнки патшалык - Ходай, һәм ул халыклар арасында губернатор.
29 earthирдә майлы булганнар ашарлар һәм табыныррлар, туфракка төшкәннәрнең барысы да аның алдында баш иярләр, һәм беркем дә үз җанын саклап кала алмый.
30 Аңа хезмәт итәрләр; буыннан-буынга Ходай алдында хисапланыр.
31 Алар килерләр, һәм ул моны эшләгән халыкка үзенең гаделлеген игълан итәрләр.

23 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе.) Ходай минем көтүчем; Мин теләмим.
2 Ул мине яшел көтүлектә ятарга этәрә, мине тыныч су янына алып бара.
3 Ул минем җанымны торгыза, мине үз исеме өчен тәкъвалык юлларына алып бара.
4 Әйе, үлем күләгәсе үзәнлегендә йөрсәм дә, мин явызлыктан курыкмыйм, чөнки син минем белән; Синең таягың һәм таягың мине юаталар.
5 Син минем алдымда дошманнарым алдында өстәл әзерлисең, башымны май белән майлыйсың. Минем касә бетте.
6 Чыннан да, яхшылык һәм шәфкать гомерем буе миңа иярер, һәм мин Ходай йортында мәңге яшәрмен.

24 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе.) Ісир - Ходайныкы, һәм аның тулылыгы; Дөнья һәм анда яшәүчеләр.
2 Ч ітнки ул аны диңгезләргә салды һәм су басуларда урнаштырды.
3 Ходай тавына кем күтәрелер? Аның изге урында кем торыр?
4 Куллары чиста, саф йөрәкле кеше. Ул җанын бушка күтәрмәгән, алдап ант итмәгән.
5 Ул Ходайдан фатиха, һәм коткаручы Алладан гаделлек алачак.
6 Бу, аны эзләүче буын, йөзеңне эзләүче, Ягъкуб. Села.
7 Ий капкалар, башыгызны күтәрегез. Мәңге ишекләр, торыгыз! һәм дан патшасы керәчәк.
8 Бу дан патшасы кем ул? Ходай көчле һәм көчле, сугышта көчле Ходай.
9 Ий капкалар, башыгызны күтәрегез. Мәңге ишекләр, аларны күтәрегез. һәм дан патшасы керәчәк.
10 Бу дан патшасы кем ул? Ходай Тәгалә, ул дан патшасы. Села.

25 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе.) Йә Ходаем, мин җанымны күтәрәм.
2 Йә Ходаем, мин сиңа ышанам: оялма, дошманнарым мине җиңмәсен.
3 Әйе, сине көткәннәр оялмасыннар, сәбәпсез бозганнары оялсыннар.
4 Йә Ходаем, миңа юлларыңны күрсәт. миңа үз юлларыңны өйрәт.
5 Мине үз хакыйкатеңә алып бар һәм мине өйрәт, чөнки син минем коткаручым Аллаһысың. Мин сине көне буе көтәм.
6 Йә Ходай, синең мәрхәмәтеңне һәм мәрхәмәтлелегеңне исеңдә тот. чөнки алар элек-электән булган.
7 Яшьлегемнең гөнаһларын да, гөнаһларымны да онытма. Синең мәрхәмәтең буенча мине игелегең өчен исеңдә тот, Ходаем.
8 Яхшы һәм гадел Ходай, шуңа күрә ул гөнаһлыларны юлга өйрәтер.
9 юашларны хөкем итәр, юашларны үз юлына өйрәтер.
10 Ходайның барлык юллары - аның килешүен һәм шаһитлекләрен саклаучыларга шәфкать һәм хакыйкать.
11 Йә Ходай, синең исемең өчен минем явызлыгымны кичер. чөнки ул бик яхшы.
12 Ходайдан куркучы нинди кеше? Ул үзе сайлаганча өйрәтер.
13 Аның җаны тыныч яшәр; Аның токымы җирне мирас итеп алыр.
14 Ходайның сере аңардан куркучылар белән. Ул аларга үзенең килешүен күрсәтер.
15 Минем күзләрем һәрвакыт Ходайга карый. Ул аякларымны ятьмәдән чыгарыр.
16 Сине миңа бор, миңа шәфкать күрсәт. Мин ташландык һәм газапланам.
17 Йөрәгемнең авырлыклары зурайды: Әй, мине кайгылардан чыгар.
18 Минем газапларыма һәм газапларыма кара; һәм минем барлык гөнаһларымны кичер.
19 Минем дошманнарымны карагыз; чөнки алар бик күп; Алар мине нәфрәт белән нәфрәт итәләр.
20 Әй, җанымны сакла һәм мине коткар, оялма; Мин сиңа ышанам.
21 Сафлык һәм гаделлек мине сакласын; Мин сине көтәм.
22 Әй Алла, Израильне аның барлык авырлыкларыннан коткар.

26 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе.) Ходаем, мине хөкем ит. Мин сафлыгым белән йөрдем, мин Ходайга таяндым. Шуңа күрә мин сикермәячәкмен.
2 Йә Ходай, мине тикшер һәм мине исбатла. минем йөрәгемне һәм йөрәгемне сынап кара.
3 Чөнки синең мәрхәмәтең минем алдымда, һәм мин синең хаклыгың белән йөрдем.
4 Мин буш кешеләр белән утырмадым, диссемблерлар белән кермим.
5 Мин явызлык кылучылар җыелышын нәфрәт иттем. явызлар белән утырмас.
6 Мин кулларымны гаепсез юармын, һәм мин сезнең корбан китерү урыныгызны әйләндерермен, Ходаем.
7 Рәхмәт тавышы белән бастырып, сезнең гаҗәеп эшләрегез турында сөйләр өчен.
8 Ходаем, мин синең йортыңны һәм синең хөрмәтең яшәгән урынны яраттым.
9 soulанымны гөнаһлы кешеләр белән, тормышымны канлы кешеләр белән җыймагыз:
10 Аның кулында бозыклык, уң кулы ришвәт белән тулы.
11 Ләкин мин сафлыгым белән йөриячәкмен, мине йолып алыгыз һәм миңа шәфкать күрсәтегез.
12 Минем аягым тигез урында тора, җыелышларда мин Ходайны данлыйм.

27 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе.) Ходай минем яктылыгым һәм котылуым; мин кемнән куркам? Ходай минем тормышымның көче; Мин кемнән куркам?
2 Явызлар, хәтта минем дошманнарым һәм дошманнарым минем тәнемне ашарга килгәч, абындылар һәм егылдылар.
3 Хуҗа миңа каршы торырга тиеш булса да, минем йөрәгем курыкмас: миңа каршы сугыш күтәрелсә дә, мин моңа ышанам.
4 Мин Ходайдан бер нәрсә теләдем, аны эзләрмен; гомерем буе Ходай йортында яшәр өчен, Ходайның матурлыгын күрер өчен һәм аның гыйбадәтханәсендә сорашыр өчен.
5 Чөнки авыр вакытта ул мине үз павильонында яшерер, чатыры серендә мине яшерер; Ул мине кыя өстенә куяр.
6 Хәзер минем башым минем дошманнарым өстеннән күтәрелер, шуңа күрә мин аның чатырында шатлык корбаннары китерермен; Мин җырлармын, әйе, мин Ходайга мактау җырлармын.
7 Йә Ходаем, тавышым белән елаганда, мине тыңла һәм миңа җавап бир.

8 Син минем йөземне эзлә; Йөрәгем сиңа әйтте: Йөзең, Ходаем, эзләрмен.
9 Йөзеңне миннән ерак яшермә; хезмәтчеңне ачуландырма, син миңа ярдәм булдың. мине ташлама, мине ташлама, әй коткаручы Алла.
10 Минем әти белән әни мине ташлагач, Ходай мине алып китәчәк.
11 Йә Ходаем, миңа үз юлыңны өйрәт һәм мине дошманнарым аркасында туры юлга алып бар.
12 Мине дошманнарым ихтыяры буенча коткарма, чөнки ялган шаһитләр миңа каршы күтәрелделәр, рәхимсезлек сулыйлар.
13 Мин тере илдә Ходайның яхшылыгын күрергә ышанмасам, хәлсезләндем.
14 Ходайны көтегез, кыю булыгыз, һәм ул сезнең йөрәгегезне ныгытачак. Мин әйтәм, Ходайга.

28 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе.) Йә Ходай, минем кыя! миңа эндәшмәгез, югыйсә, сез миңа эндәшмәсәгез, мин чокырга төшүчеләр кебек булырмын.
2 Синнән ялварганда, синең изге сүзеңә кулларымны күтәргәндә, ялваруларымның тавышын ишет.
3 Мине явызлар һәм явызлык кылучылар белән ераклаштырмагыз, алар күршеләренә тынычлык сөйлиләр, ләкин йөрәкләрендә бозыклык.
4 Аларга кылган эшләренә һәм эшләренең явызлыкларына карап бирегез: куллары белән эшләгәннән соң бирегез. Аларга чүлләрен бир.
5 Чөнки алар Ходайның эшләренә дә, кулларының эшенә дә игътибар итмиләр, Ул аларны юк итәчәк һәм ныгытмый.
6 Ходай данлансын, чөнки ул минем ялваруларымны ишетте.
7 Ходай минем көчем һәм калканым; минем йөрәгем аңа ышанды, һәм миңа булыштылар: шуңа күрә йөрәгем бик шатлана; һәм мин аны җырым белән мактыйм.
8 Ходай аларның көче, һәм ул майланганнарның коткаручы көче.
9 Халкыңны коткар, мирасыңа фатиха бир, аларны ашат һәм мәңге күтәр.

29 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе.) Ий көчлеләр, Ходайга бирегез, Ходайга дан һәм көч бирегез.
2 Ходайга аның исеме белән дан китерегез. изгелек матурлыгында Ходайга табын.
3 Ходай тавышы су өстендә: дан Аллаһысы күк күкрәде: Ходай күп су өстендә.
4 Ходай тавышы көчле. Ходай тавышы бөеклек белән тулы.
5 Ходай тавышы кедрларны сындыра; әйе, Ходай Ливан кедрларын сындыра.
6 Ул аларны бозау кебек сикерергә дә куша. Ливан һәм Сирион яшь уникор кебек.
7 Ходай тавышы ут ялкыны бүлеп бирә.
8 Ходай тавышы чүлне тетрәтә. Ходай Кадеш чүлен селкетә.
9 Ходай тавышы бозауларны боза һәм урманнарны ачып җибәрә, һәм аның гыйбадәтханәсендә һәркем аның даны турында сөйли.
10 Ходай Туфан өстендә утыра. Әйе, Ходай мәңге патшаны утырта.
11 Ходай үз халкына көч бирәчәк. Ходай үз халкына тынычлык бирәчәк.

30 бүлек

1 (Давыт йортын багышлаганда мәдхия һәм җыр.) Мин сине мактыйм, Ходаем; Син мине күтәрдең, дошманнарымны минем өстемә куандырмадың.
2 Йә Ходай, Аллам, мин сиңа ялвардым, Син мине савыктырдың.
3 Йә Ходаем, син җанымны кабердән күтәрдең, чокырга төшмәс өчен мине тере иттең.
4 Әй, аның изгеләре, Ходайга җырлагыз һәм аның изгелеген искә төшереп рәхмәт әйтегез.
5 Аның ачуы бер мизгелгә түзә. Аның файдасына тормыш: елау төнгә түзәргә мөмкин, ләкин иртә белән шатлык килә.
6 prosperityәм муллыгымда мин беркайчан да кузгалмаячакмын дидем.
7 Ходаем, син минем хуплавым белән тауны ныгыттың, йөзеңне яшердең, мин борчылдым.
8 Йә Ходай, мин сиңа ялвардым. Мин Ходайга ялвардым.
9 Чокырга төшкәч, канымда нинди файда бар? Тузан сине мактыймы? Ул синең хаклыгыңны игълан итәрме?
10 Тыңла, Ходаем, һәм миңа шәфкать күрсәт: Ходаем, син минем ярдәмчем бул.
11 Син минем кайгымны биюгә әйләндердең, минем күлмәгемне салдың һәм мине шатлык белән бәйләдең.
12 Ахырда, минем даным сиңа мактау җырласын, эндәшмә. Йә Ходаем, мин сиңа мәңге рәхмәт әйтермен.

31 бүлек

1 (Баш музыкантка, Давыт мәдхиясе.) Сиңа, Ходаем, мин ышанам; мине беркайчан да оятка калдырма: мине тәкъвалыгыңда коткар.
2 Миңа колак сал; Мине тиз коткар. Минем көчле кыя бул, мине коткарыр өчен.
3 Син минем кыя һәм ныгытма. Шуңа күрә Синең исемең өчен мине алып бар.
4 Алар мине яшергән челтәрдән чыгар, чөнки син минем көчем.
5 Рухымны синең кулыңа тапшырам, Син мине йолып алдың, Ходай, Хакыйкать Алла.
6 Мин ялганны санаучыларны нәфрәт иттем, ләкин мин Ходайга өметләнәм.
7 Мин синең шәфкатеңә шатланырмын, чөнки син минем проблемамны карадың. Син минем җанымны авырлыкларда белдең.
8 Син мине дошман кулына япмадың, аякларымны зур бүлмәгә куйдың.
9 Йә Ходаем, миңа шәфкать күрсәт, чөнки мин авыр хәлдә. Минем күзем кайгы белән тулды, әйе, җаным һәм карыным.

10 Ч тунки минем гомерем кайгы-хәсрәт белән, елларым сулыш белән үткәрелә: минем явызлыгым аркасында көчем бетә, сөякләрем юкка чыга.
11 Мин бөтен дошманнарым арасында мыскыл иттем, ләкин аеруча күршеләрем арасында, һәм танышларымнан курку: мине күрмәгән кешеләр миннән кача.
12 Мин үлгән кеше кебек онытылдым: Мин сынган савыт кебек.
13 Мин күпләрнең яла ягуларын ишеттем: курку һәр яктан иде, алар миңа каршы киңәш биргәндә, минем тормышымны алырга уйладылар.
14 Ләкин Ходай, мин сиңа ышандым: Мин Син минем Аллам.
15 Минем вакытлар синең кулыңда: мине дошманнарымнан һәм мине эзәрлекләүчеләрдән коткар.
16 Колыңда йөзеңне балкыт, мине шәфкатең өчен сакла.
17 Оят, Ходаем; Мин сиңа мөрәҗәгать иттем: явызлар оят булсыннар, кабердә эндәшмәсеннәр.
18 Ялган иреннәр дәшмәсеннәр; Тәкъва кешеләргә горур һәм җирәнгеч сүзләр әйтәләр.
19 Их, синнән куркучылар өчен куйган яхшылыгың нинди бөек! Адәм балалары алдында сиңа ышанучылар өчен нәрсә эшләдең!
20 Син аларны үзеңнең сереңдә кеше горурлыгыннан яшерерсең, аларны телләр бәрелешеннән павильонда яшерерсең.
21 Ходай мактаулы, чөнки ул миңа көчле шәһәрдә үзенең искиткеч игелеген күрсәтте.
22 Чөнки мин ашыктым, синең күзләреңнән аерылдым, шулай да син ялварганда син минем ялваруларымның тавышын ишеттең.
23 Әй, аның изгеләре, Ходайны яратыгыз, чөнки Ходай тугрыларны саклый һәм горур кылучыга күп бүләк бирә.
24 Кыю бул, һәм ул, Ходайга өметләнүчеләр, сезнең йөрәгегезне ныгытыр.

32 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе, Масчил.) Гөнаһлары кичерелгән, гөнаһлары капланган кеше бәхетле.
2 Ходай явызлык эшләмәгән, рухында хәйлә булмаган кеше бәхетле.
3 Мин дәшмәгәч, көне буе кычкырган сөякләрем картайды.
4 Көне-төне синең кулың миңа авыр иде, минем дым җәйге корылыкка әйләнде. Села.
5 Мин сиңа гөнаһымны таныдым, явызлыгымны яшермәдем. Мин Ходайга үз гөнаһларымны таныйм, дидем. Син минем гөнаһларымны кичердең. Села.
6 Чөнки Алладан табынган һәрбер кеше сине табар вакытта дога кылыр, әлбәттә, зур су басуларында алар аңа якынлашмаслар.
7 Син минем яшерен урыным; Син мине бәла-казадан сакларсың. Син мине коткару җырлары белән әйләндереп алырсың. Села.
8 Мин сиңа өйрәтермен һәм син барачак юл белән өйрәтермен: Мин сине үз күзем белән алып барырмын.
9 Аңламаган ат яки качыр кебек булмагыз, авызлары сезгә якын килмәсеннәр өчен, авызлары кысылырга тиеш.
10 Явызларга күп кайгылар булыр, ләкин Ходайга таянган кеше аны шәфкатьле итәр.
11 Тәкъва кешеләр, Ходайда шатланыгыз, куаныгыз, чын күңелдән булганнар, шатланыгыз.

33 бүлек

1 Ий тәкъва кешеләр, Раббыга шатланыгыз, тәкъва кешеләр өчен мактау матур.
2 Арфа белән Ходайны мактагыз, аңа мәдхия һәм ун кыллы корал белән җырлагыз.
3 Аңа яңа җыр җырлагыз; көчле тавыш белән оста уйнагыз.
4 Чөнки Ходай сүзе хак; һәм аның барлык эшләре хакыйкатьтә эшләнгән.
5 Ул гаделлекне һәм хөкемне ярата: җир Ходайның игелеге белән тулы.
6 Күкләр Ходай сүзе белән ясалды. һәм аларның бөтен хуҗасы авыз сулышы белән.
7 Ул диңгез суларын өем итеп җыя: тирәнлекне складларга сала.
8 Бөтен җир Ходайдан курыксын, бөтен дөнья кешеләре аңардан курыксыннар.
9 Чөнки ул сөйләде һәм эшләнде; Ул боерды, һәм ул нык торды.
10 Ходай мәҗүсиләрнең киңәшен юкка чыгарды, ул кешеләрнең коралларын юкка чыгарды.
11 Ходайның киңәше мәңге тора, аның йөрәк уйлары буыннарга.
12 Ходай Тәгалә булган халык бәхетле. һәм ул үз мирасы өчен сайлаган кешеләр.
13 Ходай күктән карый; Ул барлык кешеләр улларын күрә.
14 Ул яшәгән урыныннан җирдәге барлык кешеләргә карый.
15 Ул аларның йөрәкләрен охшатты. ул аларның барлык эшләрен карый.
16 Гаскәрләр күплеге белән коткарылган патша юк: көчле кеше күп көч белән коткарылмый.
17 Ат куркынычсызлык өчен буш нәрсә, һәм ул үзенең зур көче белән беркемне дә коткара алмас.
18 Менә, Раббы күзе аңардан курыккан кешеләргә, һәм аның шәфкатенә өметләнүчеләргә.
19 Аларның җаннарын үлемнән коткару, ачлыкта исән калдыру.
20 Безнең җаныбыз Ходайны көтә, ул - безнең ярдәмчебез һәм калканыбыз.
21 Чөнки безнең йөрәгебез аңа шатланыр, чөнки без аның изге исеменә ышандык.
22 Йә Ходай, синең өметең буенча, синең шәфкатең безгә булсын.

34 бүлек

1.
2 Минем җаным аны Ходай белән мактаныр, басынкылар моны ишетерләр һәм шатланырлар.
3 Әй, минем белән Ходайны данла, һәм аның исемен бергә күтәрик.

4 Мин Ходайны эзләдем, Ул мине ишетте һәм мине бөтен куркудан коткарды.
5 Алар аңа карадылар, җиңеләйделәр, йөзләре оялмады.
6 Бу мескен кеше елады, һәм Ходай аны ишетте һәм аны бөтен авырлыклардан коткарды.
7 Ходай фәрештәсе аңардан курыккан кешеләрне чолгап ала һәм аларны коткара.
8 Татыгыз һәм карагыз, Ходай яхшы, аңа ышанган кеше бәхетле.
9 Әй, аның изгеләре, Ходайдан куркыгыз, чөнки аңардан куркучылар юк.
10 Яшь арысланнар җитми, ачлык кичерә, ләкин Ходайны эзләүчеләр яхшылык теләмиләр.
11 Балалар, килегез, мине тыңлагыз, мин сезгә Ходайдан куркырга өйрәтермен.
12 Яхшылык күрсен өчен, тормышны теләгән һәм күп көннәрне яратучы нинди кеше?
13 Телеңне яманлыктан, иреннәреңне алдаудан сакла.
14 Яманлыктан кит һәм яхшылык эшлә; тынычлык эзләгез, аңа омтылыгыз.
15 Ходайның күзләре тәкъва кешеләрдә, һәм аларның колаклары ачык.
16 Ходайның йөзе явызлык кылучыларга каршы, аларны җирдән истә калдыру өчен.
17 Тәкъва кешеләр кычкыралар, һәм Ходай аларны ишетә һәм аларны бөтен авырлыклардан коткара.
18 Ходай йөрәк өзелгәннәргә якын. һәм чиктән тыш рухлы кешеләрне коткар.
19 Тәкъва кешеләрнең газаплары күп, ләкин Ходай аны барысыннан коткарды.
20 Ул бөтен сөякләрен саклый, аларның берсе дә сынмаган.
21 Явызлар явызларны үтерерләр, тәкъва кешеләрне нәфрәт итәрләр.
22 Ходай үз хезмәтчеләренең җанын йолып ала, һәм аңа ышанучыларның берсе дә ташланмас.

35 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе.) Йә Ходаем, минем белән көрәшүчеләр белән эшемне хупла: миңа каршы сугышучыларга каршы сугыш.
2 Калкан һәм чиләкне тотып, минем ярдәмемә торыгыз.
3 Шулай ук сөңге сузыгыз һәм мине эзәрлекләүчеләргә каршы юлны туктатыгыз: җанымга әйтегез: Мин сезнең котылуыгыз.
4 Алар минем җанымны эзләүче оятка калсыннар, кире борылсыннар һәм минем рәнҗүләремне уйлап чыгаралар.
5 Алар җил алдында салам кебек булсын, һәм Ходай фәрештәсе аларны кусын.
6 Аларның юллары караңгы һәм тайгак булсын, һәм Ходай фәрештәсе аларны эзәрлекләсен.
7 Ч Forнки алар минем өчен ятьмәләрен чокырда яшерделәр, алар минем җаным өчен каздылар.
8 Аңардан юк ителсен. Ул яшергән ятьмәсен тотсын, шул җимерүгә егылсын.
9 Минем җаным Ходайда шатланыр, ул аның котылуына шатланыр.
10 Минем бөтен сөякләрем әйтер: Ходаем, сиңа охшаган, ярлыларны үзеннән көчлерәк коткаручы, әйе, ярлылар һәм мохтаҗлар аны бозучыдан?
11 Ялган шаһитләр тордылар; алар мин белмәгән әйберләрне минем өстемә куйдылар.
12 Алар җанымны талау өчен яхшылык өчен миңа явызлык бүләк иттеләр.
13 Ләкин, алар авырган вакытта, минем киемем чүпрәк иде: мин ураза белән җанымны түбәнсеттем; һәм минем догам күкрәгемә кайтты.
14 Мин үземне дустым яки абыем кебек тоттым: мин әнисе өчен кайгырган кеше кебек каты баш идем.
15 Ләкин минем авырлыкларымда алар куандылар һәм бергә җыелдылар: әйе, абсолютлар миңа каршы җыелдылар, мин моны белмәдем; мине ерттылар, туктамадылар:
16 Бәйрәмнәрдә икейөзле мыскыллаучылар белән тешләре белән мине шыкырдаттылар.
17 Хуҗам, күпмегә караячаксың? җанымны аларның җимерүләреннән коткар, арысланнан кадерлем.
18 Мин сезгә зур җыелышта рәхмәт әйтермен, күп кешеләр арасында сине мактыйм.
19 Минем дошманнарым минем белән ялгыш шатланмасыннар, мине сәбәпсез нәфрәт иткән күз белән кыссыннар.
20 Чөнки алар тынычлык турында сөйләшмиләр, ләкин алар җирдә тыныч кешеләргә каршы мәкерле уйлар уйлап чыгаралар.
21 Әйе, алар миңа каршы авызларын ачтылар һәм әйттеләр: "Ах, аха, моны безнең күзебез күрде".
22 Моны күрдең, Ходаем, тынлык итмә: Йә Ходаем, миннән ерак булма.
23 selfзеңне торгыз, минем хөкемемә уяу, хәтта минем эшемә, Аллам һәм Раббым.
24 Йә Ходаем, мине гаделлек белән хөкем ит. Алар минем өстемә шатланмасыннар.
25 Йөрәкләрендә әйтмәсеннәр, Ах, бездә дә булыр иде: әйтмәсеннәр, без аны йоттык.
26 Алар оятка калсыннар һәм минем рәнҗетүемә шатланучылар бергә кушылсыннар: үзләрен оят һәм хурлык белән киенсеннәр.
27 Алар минем гадел эшемне хуплаган шатлык белән кычкырсыннар һәм шатлансыннар: әйе, өзлексез әйтсеннәр: "Ходай данлы булсын, хезмәтчесенең уңышыннан ләззәтләнсен."
28 Минем телем көне буе синең гаделлегең һәм мактауың турында сөйләр.

36 бүлек

1.
2 Ч һенки ул, үз явызлыгы нәфрәтләнгәнче, үз-үзен мактый.
3 Аның авызындагы явызлык һәм алдау: ул акыллы булырга һәм яхшылык эшләргә китте.
4 Ул үз караватында бозыклык кыла; ул үзен яхшы булмаган юл белән урнаштыра; Ул явызлыкны нәфрәт итми.
5 Ходай, синең шәфкатең күктә. Синең тугрылыгың болытларга барып җитә.
6 Синең гаделлегең зур таулар кебек; Синең хөкемнәрең бик тирән: Йә Ходай, син кешене һәм хайванны саклыйсың.

7 Синең мәрхәмәтең нинди искиткеч, әй Алла! Шуңа күрә кешеләр балалары сезнең канатларыгыз күләгәсенә ышаналар.
8 Алар синең йортыңның майлары белән туйырлар. Син аларны ләззәт елгасыннан эчәрсең.
9 Чөнки синең белән тормыш чишмәсе бар, без синең яктылыгында яктылык күрербез.
10 Әй, сине белүчеләргә карата мәрхәмәтеңне дәвам ит. Тәкъва кешеләргә сезнең хаклыгыгыз.
11 Горурлык аягы миңа каршы килмәсен, явызларның кулы мине алып китмәсен.
12 Явызлык кылучылар бар: алар ташландылар, торып калмыйлар.

37 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе.) Явызлар аркасында үзеңне курыкма, явызлык кылучыларга көнләшмә.
2 Тиздән алар үлән кебек киселерләр, яшел үлән кебек киптерләр.
3 Ходайга таян һәм яхшылык эшлә; Шулай итеп син җирдә яшәрсең һәм чыннан да тукланырсың.
4 Ходайда рәхәтлән; Ул сиңа йөрәгеңнең теләкләрен бирер.
5 Ходайга юл бир; Аңа таян; Ул аны тормышка ашырачак.
6 Ул синең гаделлегеңне яктылык, көндезге хөкемеңне чыгарыр.
7 Ходайда ял ит һәм аны түземлек белән көт: үз юлында уңышка ирешкән кеше өчен, явыз җайланмалар китергән кеше аркасында үзеңне борчыма.
8 Ачудан туктагыз, ачуыгызны ташлагыз: явызлык эшләмәгез.
9 Чөнки бозыклар юк ителәчәк, ләкин Ходайны көткәннәр җирне мирас итеп алалар.
10 Бераз вакыт, явызлар булмаячак: әйе, син аның урынын тырышып караячаксың, һәм алай булмас.
11 Ләкин юашлар җирне мирас итеп алырлар. һәм муллыкта рәхәтләнерләр.
12 Явызлар гаделләргә каршы мәкер коралар, һәм аңа тешләре белән мыскыл итәләр.
13 Ходай аңардан көлер, чөнки ул көненең килүен күрә.
14 Явызлар кылыч чыгардылар, җәяләрен иеп, ярлыларны һәм мохтаҗларны ташларга һәм туры сөйләшүчеләрне үтерергә.
15 Аларның кылычлары йөрәкләренә керер, җәяләре сыныр.
16 Тәкъва кешенең азы күп явызларның байлыгыннан яхшырак.
17 Чөнки явызларның куллары сындырылачак, ләкин Ходай тәкъва кешеләрне яклый.
18 Ходай гадел көннәрне белә, һәм аларның мирасы мәңге булачак.
19 Алар явыз вакытта оялмаслар, ачлык вакытында туйырлар.
20 Ләкин явызлар юкка чыгачак, һәм Ходайның дошманнары бәрән майлары кебек булырлар; Алар төтенгә таралырлар.
21 Явызлар бурычка алалар, кире кайтармыйлар, ләкин тәкъва кешеләр шәфкать күрсәтәләр, бирәләр.
22 Ч һimнки Аның фатихасы булганнар җирне мирас итеп алырлар. һәм аңа ләгънәт ителгәннәр юк ителәчәк.
23 Яхшы кешенең адымнарын Ходай боерган, һәм ул үз юлына ошый.
24 егылса да, ул бөтенләй егылмас, чөнки Ходай аны кулы белән яклый.
25 Мин яшь идем, хәзер картайдым; Ләкин мин тәкъва кешеләрнең ташланганын һәм аның токымының икмәк сораганын күрмәдем.
26 Ул һәрвакыт шәфкатьле, кредит бирә; һәм аның токымы мөбарәк.
27 Яманлыктан кит һәм яхшылык эшлә; Мәңге яшәгез.
28 Чөнки Ходай хөкемне ярата һәм изгеләрен ташламый. Алар мәңге сакланырлар, ләкин явызларның орлыгы киселер.
29 Тәкъва кешеләр җирне мирас итеп алырлар һәм анда мәңге яшәрләр.
30 Тәкъва кешеләрнең авызы зирәклек сөйли, һәм аның теле хөкем турында сөйли.
31 Аның йөрәгендә Алла кануны; Аның бер адымы да тайпылмас.
32 Явызлар тәкъва кешеләрне карыйлар һәм аны үтерергә омтылалар.
33 Ходай аны кулында калдырмаячак һәм хөкем ителгән вакытта аны хөкем итмәячәк.
34 Ходайны көт һәм аның юлын дәвам ит, һәм ул сине җир мирасы итеп күтәрәчәк; явызлар юк ителгәч, аны күрерсең.
35 Мин явызларны бик көчле күрдем, үзен яшел агач кебек тараттым.
36 Ләкин ул үлеп китте, һәм ул юк иде: әйе, мин аны эзләдем, ләкин таба алмады.
37 Камил кешене билгеләгез, гадел кешеләрне карагыз, чөнки бу кешенең ахыры тынычлык.
38 Ләкин бозыклар бергә юк ителәчәк, явызларның ахыры юк ителәчәк.
39 Ләкин тәкъва кешеләрнең котылуы Ходайныкы, ул авыр вакытта аларның көче.
40 Ходай аларга булышыр һәм коткарыр. Ул аларны явызлардан коткарыр һәм коткарыр, чөнки алар аңа ышаналар.

38 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе, искә төшерер өчен.) Йә Ходаем, мине ачуыңда шелтәләмә, мине кайнар ризалыгыңда җәзалама.
2 Синең укларың минем эчендә нык тора, һәм синең кулың мине авырттыра.
3 Синең ачуың аркасында тәнемдә сафлык юк; минем гөнаһым аркасында сөякләремдә тынычлык юк.
4 Минем явызлыкларым минем башымнан китте, авыр йөк булып алар минем өчен бик авыр.
5 Минем яраларым иссезләнә һәм минем акылсызлыгым аркасында бозыла.
6 Мин борчылам; Мин бик баш иелдем; Көне буе кайгырам.
7 Чөнки минем билләр җирәнгеч чир белән тулды, һәм минем тәнемдә сафлык юк.
8 Мин зәгыйфь һәм сынган: Йөрәгемнең борчылуы аркасында кычкырдым.

9 Ходаем, минем бөтен теләгем синең алдыңда. һәм минем сулышым синнән яшерелмәгән.
10 Йөрәгем селкенеп тора, көчем мине җиңә: күзләр нурына килгәндә, ул да миннән китте.
11 Минем гашыйкларым һәм дусларым минем авыртудан читтә торалар; һәм минем туганнарым ерак торалар.
12 Минем тормышымны эзләүчеләр дә минем өчен тозаклар салалар, һәм минем җәрәхәтләремне эзләүчеләр начар сүзләр әйтәләр һәм көне буе алдауларны күз алдына китерәләр.
13 Ләкин мин, саңгырау кеше буларак, ишетмәдем. һәм мин авызын ачмаган телсез кеше кебек идем.
14 Шулай итеп, мин ишетмәгән, авызында шелтәләүче кеше кебек идем.
15 Чөнки Ходаем, мин сиңа өметләнәм: ишетерсең, Йә Ходаем, Аллам.
16 Чөнки мин әйттем: "Мине тыңлагыз, югыйсә алар минем өстемә шатланмаслар.
17 Чөнки мин туктарга әзер, һәм минем кайгы һәрвакыт тора.
18 Мин үземнең явызлыгымны игълан итәрмен. Мин гөнаһым өчен гафу итәрмен.
19 Ләкин минем дошманнарым җанлы, һәм алар көчле, һәм мине начар нәфрәт итүчеләр күбәя.
20 Яхшылыкка явызлык кылучылар да минем дошманнарым. чөнки мин яхшы әйбергә иярәм.
21 Ходай, мине ташлама, Йә Ходаем, миннән ерак булма.
22 Йә Ходаем, миңа коткарырга ашык.

39 бүлек

1. мин.
2 Мин тынлык белән телсез идем, яхшылыктан да тынычландым; һәм минем кайгы-хәсрәт күтәрелде.
3 Йөрәгем эчемдә кайнар иде, мин утны яндырганда, аннары телем белән сөйләштем,
4 Ходаем, мине ахырымны, көннәремнең үлчәмен бел. минем нинди көчсез икәнемне белү өчен.
5 Менә, син минем көннәремне кул киңлеге итеп ясадың. Минем яшем синең алдыңда бернәрсәгә охшамаган: чыннан да һәрбер кеше иң яхшы хәлдә. Села.
6 Әлбәттә, һәрбер кеше бушка йөри, әлбәттә, бушка борчыла: ул байлык җыя, кем җыячагын белми.
7 Хәзер, Ходаем, мин нәрсә көтәм? Минем өметем синдә.
8 Мине барлык гөнаһларымнан коткар, мине ахмакларның хурлыгы итмә.
9 Мин телсез идем, авызымны ачмадым. Чөнки син эшләдең.
10 Миннән инсультны алып ташла: Мин синең кулың белән сугарылган.
11 Син шелтә белән кешене явызлык өчен төзәтсәң, аның матурлыгын көя кебек юкка чыгарырсың, әлбәттә, һәрбер кеше буш. Села.
12 Йә Ходаем, минем догамны ишет һәм минем кычкыруымны тыңла. Минем күз яшьләремдә тынычланма, чөнки мин синең белән чит кеше, һәм барлык ата-бабаларым кебек килмешәк.
13 Әй, мине саклагыз, мин моннан киткәнче, көчем торгызылсын.

40 бүлек

1 (Баш музыкантка, Давыт мәдхиясе.) Мин сабырлык белән Ходайны көттем; Ул миңа мөрәҗәгать итте һәм минем елавымны ишетте.
2 Ул мине коточкыч чокырдан, пычрак балчыктан күтәрде, аякларымны таш өстенә куйды һәм минем юлларымны куйды.
3 Ул минем авызыма яңа җыр салды, хәтта безнең Аллага мактау да: күпләр моны күрерләр, куркалар һәм Ходайга ышанырлар.
4 Ходайны үзенә ышандыручы, тәкәбберләрне хөрмәт итмәгән, ялганга борылган кеше бәхетле.
5 Күпләр, Йә Ходаем, син башкарган искиткеч эшләрең, һәм безнең уйларыбыз: алар сиңа исәпләнә алмыйлар: мин игълан итсәм һәм алар турында сөйләсәм, алар күбрәк. номерланырга мөмкин.
6 Син теләмәгән корбан һәм корбан. Минем колакларымны ачтың: яндыру корбаны һәм син кирәк булмаган гөнаһ корбаны.
7 Шуннан мин әйттем: Менә, мин киләм: китап күләмендә ул минем турында язылган,
8 Әй Алла, мин синең ихтыярыңны үтәргә бик шат. Синең кануның минем йөрәгемдә.
9 Мин бөек җыелышта тәкъвалык турында вәгазьләдем: Йә Ходаем, беләсең, иреннәремне тыеп тормадым.
10 Синең гаделлегеңне йөрәгемдә яшермәдем; Мин сезнең тугрылыгыгызны һәм котылуыгызны игълан иттем: Мин сезнең мәрхәмәтлелегегезне һәм хакыйкатегезне зур җыелыштан яшермәдем.
11 Йә Ходай, син миңа назлы шәфкатеңне саклама.
12 Чөнки бик күп явызлыклар мине чолгап алды: минем явызлыкларым мине кулга алды, шуңа күрә мин карый алмыйм; Алар минем чәчләремнән күбрәк, шуңа күрә йөрәгем мине зәгыйфьләндерә.
13 Йә Ходай, мине коткарырга риза бул, Йә Ходаем, миңа булышырга ашык.
14 Алар минем җанымны юк итәр өчен, оятка калсыннар. мине артка җибәрсеннәр һәм миңа явызлык теләгәннәр оятка калсыннар.
15 Алар миңа оятлары өчен ташлансыннар, миңа: "Ах, аха".
16 Сине эзләүчеләр шатлансыннар һәм синдә шатлансыннар, котылуыңны яратучылар өзлексез әйтсеннәр: Ходай данлансын.
17 Ләкин мин ярлы һәм мохтаҗ; ләкин Ходай минем турында уйлый: син минем ярдәмчем һәм коткаручым; Туктама, әй Алла.

41 бүлек

1 (Баш музыкантка, Давыт мәдхиясе.) Ярлыларны саный торган кеше бәхетле: Ходай аны авыр вакытта коткарыр.
2 Ходай аны саклар һәм исән калдырыр; Ул җирдә фатихаланыр, һәм сез аны дошманнары ихтыярына тапшырмассыз.
3 Ходай аны авырткан караватта ныгытачак, син аның бөтен караватын авыру вакытында ясарсың.

4 Мин әйттем, Ходаем, миңа шәфкать күрсәт, җанымны савыктыр; Мин сиңа каршы гөнаһ эшләдем.
5 Минем дошманнарым минем турында яман сүзләр әйтәләр, Ул кайчан үләчәк, һәм аның исеме юкка чыгачак?
6 Әгәр дә ул мине күрергә килсә, буш сүзләр әйтә: йөрәге үзенә явызлык җыя. чит илгә киткәч, ул аны сөйли.
7 Мине нәфрәт итүчеләр барысы бергә каршы пышылдыйлар, миңа каршы минем уйларымны уйлап чыгаралар.
8 Алар әйтәләр, явыз чир аңа ябыша, һәм ул инде ялганламас.
9 Әйе, минем таныш дустым, мин ышанган, икмәк ашаган, миңа каршы үкчәсен күтәрде.
10 Ләкин син, Йә Ходай, миңа шәфкать күрсәт, мине үледән терелт.
11 Мин моны беләм, Син мине яратасың, чөнки минем дошманым җиңми.
12 Миңа калсаң, син мине сафлыгымда яклыйсың һәм мине мәңге синең алдыңда урнаштырасың.
13 Исраилнең Ходайы мәңгегә һәм мәңгегә данлы! Амин, һәм Амин.

42 бүлек

1.
2 Минем җаным Аллага, тере Аллага сусаган: мин кайчан килеп Алла каршына килермен?
3 Минем күз яшьләрем көне-төне ит булды, алар миңа гел әйтәләр: "Синең Аллаң кайда?"
4 Бу әйберләрне искә төшергәндә, мин үз җанымны бушатам, чөнки мин күпчелек белән киттем, алар белән Алла йортына, шатлык һәм мактау тавышы белән, изге көнне саклаган халык белән бардым.
5 Нигә ташланасың, җаным? Нигә син миндә борчыласың? Аллага өметлән, чөнки мин аны йөзе ярдәме өчен мактыйм.
6 Әй Алла, җаным эчемә ташланды, шуңа күрә мин сине Jordanрдүн җиреннән һәм Гермонлыларны, Мизар калкулыгыннан искә төшерермен.
7 Су суларының шау-шуына тирән чакыра: бөтен дулкыннарың һәм дулкыннарың минем өстемнән китте.
8 Ләкин Ходай көндез аның мәрхәмәтенә боерык бирәчәк, һәм төнлә аның җыры минем белән булыр, һәм минем тормышымның Аллага догасы.
9 Мин кыяга Аллага әйтермен: Нигә мине оныттың? нигә мин дошман җәбере аркасында кайгырам?
10 Минем сөякләремдә кылыч кебек, дошманнарым мине мыскыл итәләр. Алар миңа көн саен әйтәләр: "Синең Аллаң кайда?"
11 Нигә син ташланасың, җаным? Нигә син минем эчендә борчыласың? Аллага өметлән, чөнки мин аны әле дә мактыйм, ул минем йөземнең сәламәтлеге һәм Аллам.

43 бүлек

1 Әй Алла, мине хөкем ит һәм бозык халыкка каршы минем эшемне якла: Әй мине алдаучы һәм гаделсез кешедән коткар.
2 Син бит минем көчемнең Аллаһысы, нигә мине ташладың? нигә мин дошман җәбере аркасында кайгырам?
3 Әй, яктылыгыңны һәм хакыйкатеңне җибәр, мине алып барсыннар. мине изге калкулыгыңа һәм чатырларыңа китерсеннәр.
4 Шунда мин Аллаһының корбан китерү урынына, Аллага бик зур шатлыгым янына барырмын, әйе, арфада сине мактыйм, әй Алла, Аллам.
5 Нигә ташланасың, җаным? Нигә син минем эчендә борчыласың? Аллага өметләнәм, чөнки мин аны әле дә мактыйм, ул минем йөземнең сәламәтлеге һәм Аллам.

44 бүлек

1.
2 Ничек син мәҗүсиләрне кулың белән куып чыгардың һәм утырттың? Ничек син халыкны җәберләдең һәм куып чыгардың.
3 Чөнки алар үз кылычлары белән җиргә ия булмады, һәм үз куллары аларны коткармады. Сезнең уң кулыгыз, кулыгыз һәм йөзегез яктылыгы, чөнки сез аларга илтифат күрсәткән идегез.
4 Син, минем патшам, Ягъкуб.
5 Синең аша без дошманнарыбызны җиңәрбез, Синең исемең белән аларны безгә каршы күтәрелгәннәр астында аякка бастырырбыз.
6 Мин җәягә ышанмыйм, кылычым мине коткармас.
7 Ләкин Син безне дошманнарыбыздан коткардың һәм безне нәфрәт иткән оятка калдырдың.
8 Без Алла белән көне буе мактанабыз, һәм Синең исемеңне мәңге мактыйбыз. Села.
9 Ләкин син ташладың һәм безне оятка калдырдың. Безнең гаскәрләр белән чыкмагыз.
10 Син безне дошманнан кире борырга этәрәсең, һәм безне нәфрәт итүчеләр үзләре өчен талыйлар.
11 Син безгә ит өчен билгеләнгән сарык кебек бирдең. Син безне мәҗүсиләр арасына тараттың.
12 Син үз халкыңны бушка сатасың, байлыгыңны аларның бәясенә арттырмыйсың.
13 Син безне күршеләребезгә мыскыл итәсең, әйләнә-тирәбездәге кешеләрне мыскыл итәсең.
14 Син безне мәҗүсиләр арасында сүз ясыйсың, халык арасында башны чайка.
15 Минем буталышым гел минем алдымда, йөземнең ояты мине каплады,
16 Хурлаучы һәм көфер тавышы өчен. дошман һәм үч алучы аркасында.
17 Болар барысы да безнең өстебезгә килде. Без сине онытмадык һәм синең килешүеңдә ялган эшләмәдек.
18 Йөрәгебез кире борылмады, адымнарыбыз сезнең юлдан баш тартмады.
19 Син безне аждаһа урынында сындырдың һәм үлем күләгәсе белән капладың.
20 Әгәр дә без Аллабызның исемен онытсак яки сәер илаһка кулларыбызны сузсак;
21 Алла моны эзләмиме? чөнки ул йөрәк серләрен белә.
22 Әйе, без сезнең өчен көне буе үтереләбез. без сую өчен сарыклар саныйбыз.
23 Уян, нигә йоклыйсың, Ходаем? тор, безне мәңгегә ташлама.

24 Нигә син битеңне яшерәсең, газапларыбызны һәм җәберләребезне онытасың?
25 Чөнки җаныбыз тузанга табынды, карыныбыз җиргә ябышты.
26 Ярдәм өчен тор, безне шәфкатең өчен коткар.

45 бүлек

1. әзер язучы.
2 Син кешеләр балаларыннан гаделрәк: иреннәреңә мәрхәмәт коела, шуңа күрә Алла сиңа мәңге фатиха бирде.
3 Ий куәтле, кылычыңны бутыңа бәйлә, даның һәм бөеклегең белән.
4 Хакыйкать, юашлык һәм гаделлек аркасында синең бөеклегеңдә уңышлы йөр. һәм уң кулың сиңа коточкыч нәрсәләр өйрәтер.
5 Укларыгыз патша дошманнарының йөрәгендә үткен; Шул рәвешле халык синең астына төшә.
6 Синең тәхетең мәңге һәм мәңге: Синең патшалыгың таягы - дөрес таяк.
7 Син тәкъвалыкны яратасың, явызлыкны нәфрәт итәсең. Шуңа күрә Алла, синең Аллаң, сиңа иптәшләр өстендә шатлык мае белән майлады.
8 Сезнең барлык киемнәрегез фил сөяге сарайларыннан мирра, алоэ, кассия исе, сезне шатландырдылар.
9 Падишаһ кызлары сезнең хөрмәтле хатын-кызларыгыз арасында иде: уң кулыгызда патшабикә Офир алтынында торды.
10 Тыңла, кызым, һәм колагыңны кара; үз халкыңны һәм әтиең йортын оныт;
11 Шулай итеп, патша сезнең матурлыгыгызны бик теләр, чөнки ул сезнең Раббыгыз. Аңа табын.
12 Тир кызы анда бүләк белән булачак; хәтта халык арасында байлар да синең хуплавыңны сорарлар.
13 Патшаның кызы барысы да данлы, киеме алтыннан.
14 Ул кулдан кием киеп патшага китереләчәк: аның артыннан ияргән гыйффәтле кызлар сиңа китереләчәк.
15 Алар шатлык һәм шатлык белән китереләчәк, алар патша сараена керәчәкләр.
16 Ата-бабаларыгыз урынына сезнең балаларыгыз булыр, сез аларны бөтен җирдә кнәзь итә аласыз.
17 Мин синең исемеңне буыннарда истә калдырырмын, шуңа күрә халык сине мәңге мактар.

46 бүлек

1 (Корах уллары өчен баш музыкантка, Аламотка җыр.) Алла - безнең сыену урыныбыз һәм көчебез, авырлыкларда бик ярдәмче.
2 Шуңа күрә без җирдән чыгарылсак та, таулар диңгез уртасына алып барылса да, без курыкмыйбыз.
3 Аның сулары кычкырса да, борчылса да, таулар шешкәндә калтырыйлар. Села.
4 Елга бар, елгалар Алла шәһәрен шатландырыр, Аллаһы Тәгалә чатырларының изге урыны.
5 Алла аның арасында; ул кузгалмас: Алла аңа булышыр, һәм бу иртә.
6 Мәҗүсиләр ярсып, патшалыклар кузгалдылар: ул тавышын әйтте, җир эреп бетте.
7 Ходай Тәгалә безнең белән; Ягъкуб Алласы безнең сыену урыныбыз. Села.
8 Кил, Ходайның эшләрен кара, ул җирдә нинди ташландыклар ясады.
9 Ул җир ахырына кадәр сугышлар ясый. ул җәяне сындырып, сөңге белән киселгән; ул арбаны утта яндыра.
10 Тыныч булыгыз һәм белегез, мин Алла: Мин мәҗүсиләр арасында күтәрелермен, җирдә күтәрелермен.
11 Ходай Тәгалә безнең белән; Ягъкуб Алласы безнең сыену урыныбыз. Села.

47 бүлек

1 (Баш музыкантка, Корах уллары өчен мәдхия.) Әй, бар кешеләр, кул чабыгыз; җиңү тавышы белән Аллага кычкыр.
2 Ч Fогнки иң бөек Ходай коточкыч; ул бөтен җир өстендә бөек патша.
3 Ул безнең астындагы кешеләрне, аякларыбыз астындагы халыкларны буйсындырыр.
4 Ул безнең өчен мирасыбызны, яраткан Ягъкубның өстенлеген сайлар. Села.
5 Алла кычкырды, Ходай быргы тавышы белән.
6 Аллага мактау җырлагыз, мактау җырлагыз: Патшабызга мактау җырлагыз, мактагыз.
7 Чөнки Алла бөтен җирнең Патшасы. Аңлагыз, мактагыз.
8 Алла мәҗүсиләр өстеннән хакимлек итә: Алла үзенең изгелеге тәхетендә утыра.
9 Халык кнәзьләре, хәтта Ибраһим Алласы кешеләре дә җыелды, чөнки җир калканнары Аллага тиеш, ул бик югары.

48 бүлек

1 (Корах уллары өчен җыр һәм мәдхия.) Ходай бөек, һәм безнең Алла шәһәрендә, аның изгелеге тавында мактауга лаек.
2 Ситуация өчен матур, бөтен җир шатлыгы, Сион тавы, төньякта, бөек Король шәһәре.
3 Алла үз сарайларында сыену урыны белән билгеле.
4 Менә, патшалар җыелды, алар бергә үттеләр.
5 Алар моны күреп гаҗәпләнделәр. Алар борчылдылар һәм ашыктылар.
6 Аларда курку, газап чиккән хатын-кыз кебек.
7 Таршиш корабларын көнчыгыш җиле белән сындырасың.
8 Без ишеткәнчә, без шулай ук Ходай Тәгалә шәһәрендә, Аллабыз шәһәрендә күрдек: Алла аны мәңгегә урнаштырачак. Села.
9 Йә Ходай, синең гыйбадәтханә уртасында синең мәрхәмәтең турында уйладык.
10 Синең исемең буенча, әй Алла, синең мактауларың җир читенә кадәр: уң кулың гаделлек белән тулы.
11 Сион тавы куансын, Яһүд кызлары шатлансын, сезнең хөкемнәрегез аркасында.
12 Сион буйлап йөрегез, аның тирәсендә әйләнегез: манараларын әйтегез.
13 Аның саклагычларын яхшы билгеләгез, сарайларын карагыз; сез аны киләсе буынга әйтерсез.
14 Чөнки бу Алла мәңге безнең Аллабыз, ул хәтта үлемгә кадәр безнең юл күрсәтүче булыр.

49 бүлек

1 (Баш музыкантка, Корах уллары өчен мәдхия.) Моны ишетегез, бар кешеләр; тыңлагыз, бөтен дөнья кешеләре:
2 Түбән дә, биек тә, бай да, ярлы да.
3 Минем авызым зирәклек турында сөйләр; һәм минем йөрәгемнең уйлануы аңлашылачак.
4 Мин колакны гыйбрәтле хикәягә тыңлармын: караңгы сүзләремне арфага ачырмын.
5 Ни өчен мин явызлык көннәрендә куркырга тиеш, минем үкчәләремнең явызлыгы мине чолгап ала?
6 Алар үз байлыкларына ышанып, күп байлыгы белән мактанучылар.
7 Аларның берсе дә абыйсын йолып ала алмый һәм Аллага аның өчен йолым бирә алмый:
8 (Чөнки аларның җаны йолып алу бик кадерле, һәм ул мәңгегә туктый :)
9 Ул әле мәңге яшәргә, бозыклыкны күрмәскә.
10 Ч һенки ул акыллы кешеләрнең үләчәген күрә, ахмак һәм рәхимсез кеше юкка чыга һәм байлыгын башкаларга калдыра.
11 Аларның эчке уйлары: йортлары мәңге дәвам итәр, һәм яшәү урыннары буыннарга; җирләрен үз исемнәре белән атыйлар.
12 Шулай да кеше хөрмәттә калмый, ул юкка чыккан хайваннарга охшаган.
13 Бу аларның ахмаклыгы, ләкин буыннары аларның сүзләрен хуплыйлар. Села.
14 Алар кабергә салынган сарыклар кебек. үлем алар белән тукланыр; Тәкъва кешеләр алар өстендә хакимлек итәрләр. Аларның матурлыгы кабердә торырлар.
15 Ләкин Алла минем җанымны кабер көченнән коткарыр, чөнки Ул мине кабул итәчәк. Села.
16 Бай булганда, йортының даны артканда курыкмагыз.
17 Чөнки ул үлгәч, бернәрсә дә алып китмәячәк, аның даны аның артыннан төшмәячәк.
18 Ул яшәгәндә дә аның җанын фатихалады, һәм үзеңә яхшылык эшләгәндә кешеләр сине мактыйлар.
19 Ул ата-бабалары буынына барачак. алар беркайчан да яктылык күрмәячәкләр.
20 Хөрмәтле, аңламаган кеше юкка чыккан хайваннарга охшаган.

50 бүлек

1 (Асаф мәдхиясе.) Көчле Алла, хәтта Ходай, җирне кояш чыкканнан алып төшкәнгә кадәр чакырды.
2 Сионнан, матурлыкның камиллеге, Алла балкып торды.
3 Безнең Аллабыз килер, һәм дәшмәячәк: аның алдында ут янып торачак, һәм аның тирәсендә бик буранлы булыр.
4 Ул үз халкын хөкем итәр өчен, күктән һәм җирдән чакырыр.
5 Минем изгеләремне җыегыз; корбаннар белән минем белән килешү төзегәннәр.
6 Күкләр үзенең гаделлеген игълан итәрләр, чөнки Алла үзе хөкем итә. Села.
7 Әй, халкым, тыңла, мин сөйләрмен; Әй Израиль, һәм мин сиңа каршы шаһитлек бирермен: Мин Алла, хәтта синең Аллаң.
8 Мин сезне корбаннарыгыз яки яндыру корбаннарыгыз өчен хурламыйм, минем алдымда.
9 Мин сезнең өегездән үгез алмасмын, һәм ул сезнең көтүләрегездән кәҗәләр чыгармас.
10 Чөнки урмандагы һәр хайван минеке, һәм минем калкулыктагы терлекләр.
11 Мин тауларның барлык кошларын беләм, кырдагы кыргый хайваннар да минеке.
12 Ач булсам, сиңа әйтмәс идем, чөнки дөнья минеке, һәм аның тулылыгы.
13 Мин үгез итен ашармынмы, яки кәҗә каны эчәрменме?
14 Аллага шөкер итегез; Аллаһы Тәгаләгә антларыңны бир.
15 Бәла-каза көнендә мине чакыр, Мин сине коткарырмын, Син мине данларсың.
16 Ләкин явыз Алла әйтә: "Минем кагыйдәләремне игълан итәр өчен нәрсә эшләргә, яисә минем килешүемне авызыңа алырга?"
17 Син инструкцияне нәфрәт итәсең һәм минем сүзләремне артка ташлыйсың.
18 Каракны күргәч, син аның белән ризалаштың һәм зина кылучылар белән аралаштың.
19 Син авызыңны яманлыкка бирәсең, һәм телең алдау.
20 Син утырасың һәм абыйга каршы сөйләшәсең. син үз әниеңнең улына яла ягасың.
21 Бу эшләрне эшләдең, мин дәшмәдем. Син мине бөтенләй үзең кебек дип уйладың, ләкин мин сине шелтәләячәкмен һәм аларны синең күзләреңә тәртипкә китерермен.
22 Хәзер, Аллаһыны онытучылар, моны уйлап карагыз, сезне сындырырмын, коткаручы булмас.
23 Мактаучы мине данлый, ә сөйләшүен дөрес күрсәткән кешегә мин Алла коткаруын күрсәтермен.

51 бүлек

1. Минем гөнаһларымны бетер.
2 Мине явызлыкларымнан юыгыз һәм мине гөнаһымнан чистартыгыз.
3 Мин үз гөнаһларымны таныйм, һәм гөнаһым минем алдымда.
4 Сиңа каршы, мин генә гөнаһ эшләдем һәм бу явызлыкны синең алдыңда эшләдем, сөйләгәндә акланырсың һәм хөкем иткәндә ачык булырсың.
5 Менә, мин явызлык кылдым. һәм гөнаһта әни мине балага узды.
6 Менә, син эчке өлешләрдә хакыйкатьне телисең, яшерен өлештә мине зирәклекне белерсең.
7 Мине иссоп белән чистарт, мин чиста булырмын: мине ю, мин кардан агарырмын.
8 Мине шатлык һәм шатлык ишетергә этәр; Син сындырган сөякләр шатлансын өчен.
9 Минем гөнаһларымнан йөзеңне яшер һәм минем барлык гөнаһларымны юк ит.
10 Алла, миндә саф йөрәк булдыр. һәм минем эчендә дөрес рухны яңарту.
11 Мине синең яныңнан ташлама. Синең изге рухыңны миннән алма.

12 Коткарылу шатлыгын миңа кайтар; Синең ирекле рухың белән мине сакла.
13 Шунда мин бозучыларга синең юлларыңны өйрәтермен. гөнаһлылар сиңа әйләнерләр.
14 Йә Ходай, мине коткаручы Алла, мине кансызлыктан коткар, һәм минем тәкъвалыгың турында телем кычкырыр.
15 Йә Ходаем, иреннәремне ач. Минем авызым синең мактауларыңны күрсәтер.
16 Чөнки сез корбан китерергә теләмисез. бүтәнне бирер идем: сез яндыру корбанына ошамыйсыз.
17 Алла корбаннары - сынган рух: сынган һәм чиксез йөрәк, әй Алла, син кимсетмәссең.
18 Сионга рәхәтләнеп эшлә, Иерусалим стеналарын төз.
19 Шуннан соң сез гаделлек корбаннары, яндыру корбаннары һәм бөтен яндыру корбаннары белән риза булырсыз, аннары алар сезнең корбан китерү урыныгызда үгезләр китерерләр.

52 бүлек

1. Алла игелеге өзлексез тора.
2 Синең телең бозыклык уйлап чыгара. алдап эшләгән үткен умарта кебек.
3 Син яманлыкны яхшылыктан күбрәк яратасың. һәм гаделлек сөйләү урынына ялганлау. Села.
4 Син, йотучы барлык сүзләрне яратасың.
5 Алла шулай ук сине мәңгегә юк итәчәк, ул сине алып китәчәк һәм сине торак урыннан чыгарыр һәм тере җирдән тамыры белән тамырдан чыгарыр. Села.
6 Тәкъва кешеләр дә күрерләр, куркырлар һәм аңардан көлерләр:
7 Менә бу кеше Аллаһыны үз көченә китермәгән. ләкин байлыгының муллыгына ышанып, явызлыгында үзен ныгытты.
8 Ләкин мин Алла йортындагы яшел зәйтүн агачы кебек: Мин мәңге Аллаһының рәхмәтенә ышанам.
9 Мин сине мәңге мактыйм, чөнки син моны эшләдең, һәм мин синең исемеңне күтәрмен. чөнки бу сезнең изгеләрегез алдында яхшы.

53 бүлек

1 (Махалаттагы баш музыкантка, Масчил, Давыт мәдхиясе.) Акылсыз кеше йөрәгендә әйтте: "Алла юк. Алар бозык һәм җирәнгеч явызлык эшләделәр: яхшылык эшләүче юк.
2 Алла күктән аска карады, аңлаган, Алла эзләгән кеше бармы-юкмы икәнен.
3 Аларның һәрберсе кире кайтты: алар бөтенләй пычрак; яхшылык эшләүче юк, юк, берәү дә юк.
4 Явызлык кылучылар белмиләрме? Алар минем халкымны икмәк ашаган кебек ашыйлар: алар Аллага мөрәҗәгать итмәделәр.
5 Алар бик курыктылар, анда курку юк иде, чөнки Алла сиңа каршы урнашкан кешенең сөякләрен таратты, Син аларны оятка калдырдың, чөнки Алла аларны нәфрәт итте.
6 Их, Исраилнең котылуы Сионнан чыккан булса! Алла үз халкының әсирлеген кире кайтаргач, Ягъкуб куаныр, һәм Израиль шатланыр.

54 бүлек

1. .
2 Әй Алла, минем догамны ишет. авызымның сүзләренә колак сал.
3 Чөнки чит кешеләр миңа каршы күтәрелделәр, золым итүчеләр минем җанымны эзлиләр, алар Аллаһыны алар алдына куймаганнар. Села.
4 Менә, Алла минем ярдәмчем: Ходай минем җанымны яклаучылар белән.
5 Ул минем дошманнарыма явызлык бүләк итәчәк, аларны синең хаклыгың белән кис.
6 Мин сиңа корбан чалырмын, Синең исемеңне мактармын, Ходаем; чөнки бу яхшы.
7 Чөнки Ул мине бөтен авырлыклардан коткарды, һәм минем дошманнарымда аның теләгән минем күзем күрде.

55 бүлек

1 (Негиноттагы баш музыкантка, Масчил, Давыт мәдхиясе.) Догамны тыңла, әй Алла; Минем ялваруларымнан яшермә.
2 Миңа килегез һәм мине тыңлагыз: Мин зарланам һәм кычкырам;
3 Дошман тавышы аркасында, явызларның җәберләнүе аркасында, алар миңа явызлык кылдылар, һәм ачу белән мине нәфрәт иттеләр.
4 Минем йөрәгем авырта, үлем куркынычы минем өстемә төшә.
5 Миңа курку һәм калтырау килде, һәм мине куркытты.
6 Мин әйттем: "Күгәрчен кебек канатларым булса иде!" ул вакытта мин очып, ял итәр идем.
7 Менә мин еракларда адашып, чүлдә калыр идем. Села.
8 Мин җилле давылдан һәм бураннан качарга ашыктым.
9 Йә Ходаем, аларның телләрен бүл, чөнки мин шәһәрдә көч куллану һәм низаг күрдем.
10 Көне-төне алар аның стеналарында йөриләр: аның арасында бозыклык һәм кайгы.
11 Явызлык аның арасында: алдау һәм хәйлә аның урамнарыннан китми.
12 Чөнки мине дошман түгел иде. аннары мин моны күтәрә алыр идем: мине нәфрәт иткән кеше дә миңа каршы үзен зурламады; аннары мин аңардан яшерер идем:
13 Ләкин син, минем белән тиң кеше, минем юл күрсәтүче һәм минем танышым.
14 Без бергә татлы киңәшләр алдык һәм бергәләп Алла йортына юл тоттык.
15 deathлем аларны кулга алсын һәм тиз тәмугка төшсеннәр, чөнки явызлык аларның йортларында һәм алар арасында.
16 Мин Аллага мөрәҗәгать итәрмен. Ходай мине коткарыр.
17 Кич, иртә, көндез мин дога кылырмын һәм кычкырырмын, һәм ул минем тавышымны ишетер.
18 Ул миңа каршы сугыштан җанымны тынычлыкта коткарды, чөнки минем белән күп иде.
19 Аллаһ аларны ишетәчәк һәм җәберләячәк, хәтта элек булган кешеләр. Села. Чөнки аларның үзгәреше юк, шуңа күрә алар Алладан курыкмыйлар.

20 Ул тынычлыкта булганнарга каршы кулларын сузды, килешүен бозды.
21 Аның авызы майга караганда йомшак иде, ләкин аның йөрәгендә сугыш булды: аның сүзләре майга караганда йомшак, ләкин алар кылыч белән тартылган.
22 Йөкләрегезне Ходайга салыгыз, һәм ул сезгә ярдәм итәр.
23 Ләкин син, Алла, аларны юк итү чокырына төшерерсең, канлы һәм алдаучы кешеләр ярты көн яшәмәячәк; Ләкин мин сиңа ышанырмын.

56 бүлек

1. Ул көн саен мине җәберли.
2 Минем дошманнарым мине көн саен йотарлар, чөнки алар миңа каршы сугышучылар бик күп, әй Аллаһы Тәгалә.
3 Кайчан куркам, мин сиңа ышанырмын.
4 Аллада мин аның сүзен мактыйм, Аллага таянам; Тән миңа нәрсә эшли ала дип курыкмыйм.
5 Алар көн саен минем сүзләремә каршы торалар: бөтен уйлары явызлык өчен миңа каршы.
6 Алар үзләрен җыялар, яшерәләр, минем җанымны көткәндә минем адымнарымны билгелиләр.
7 Алар явызлык белән котылырлармы? Синең ачуың белән кешеләрне ташла, әй Алла.
8 Син минем адашуларымны әйтәсең: күз яшьләремне шешәгә сал, алар синең китабыңда түгелме?
9 Мин сиңа ялварсам, дошманнарым кире кайтырлар, моны мин беләм; Алла минем өчен.
10 Мин аның сүзен Аллада мактыйм, Ходайда аның сүзен мактыйм.
11 Аллага таяндым, кеше миңа нәрсә эшли ала дип курыкмыйм.
12 Синең антларың, Алла, мин сине мактыйм.
13 Син җанымны үлемнән коткардың, тереләр яктысында Алла каршында йөрер өчен аякларымны егылудан коткармассыңмы?

57 бүлек

1. Канатлар мин сыенырмын, бу бәла-казалар беткәнче.
2 Мин Аллаһы Тәгаләгә ялварырмын. Минем өчен барысын да эшләгән Аллага.
3 Ул күктән җибәрер һәм мине йоткан хурлыктан коткарыр. Села. Алла үзенең шәфкатен һәм хакыйкатен җибәрәчәк.
4 Минем җаным арысланнар арасында, һәм мин хәтта утлы кешеләр арасында ятам, хәтта тешләре сөңге һәм уклар, һәм телләре үткен кылыч.
5 Әй, Алла, күкләрдән күтәрел! Синең даның бөтен җирдән өстен булсын.
6 Алар минем адымнарым өчен ятьмә әзерләделәр. Минем җаным баш иде: алар минем алдымда чокыр каздылар, алар үзләре егылдылар. Села.
7 Йөрәгем тотрыклы, Йә Ходай, йөрәгем тотрыклы: Мин җырлармын, мактаырмын.
8 Уян, даным; уяу, мәдхия һәм арфа: Мин үзем иртә уянырмын.
9 Йә Ходаем, халык арасында сине мактыйм, мин сиңа халыклар арасында җырлармын.
10 Чөнки синең шәфкатең күкләр өчен, болытларга синең хаклыгың бөек.
11 Әй Алла, күкләрдән бөек бул, даның бөтен җирдән өстен булсын.

58 бүлек

1. Дөрес хөкем итәсезме, әй кешеләр балалары?
2 Әйе, сез явызлык эшлисез. сез җирдәге кулларыгызның көч куллануын үлчәгез.
3 Явызлар карыныннан читләшәләр: алар тугач ук адашалар, ялган сөйлиләр.
4 Аларның агулары елан агуына охшаган: алар колакларын туктатучы саңгырау кешегә охшаш.
5 Алар сөйкемлеләр тавышына колак салмаслар, сөйкемлеләр беркайчан да акыллы булмаслар.
6 Әй, Алла, авызларында тешләрен сындыр: яшь арысланнарның зур тешләрен сындыр, Йә Ходаем.
7 Алар өзлексез агып торган сулар кебек эрсеннәр: укларын ату өчен җәясен иелгәч, алар киселгән кебек булсын.
8 Эрегән елан кебек, аларның һәрберсе үлеп китсен: хатын-кызның вакытсыз тууы кебек, алар кояшны күрмәсеннәр.
9 Чүлмәкләрегез чәнечкеле тойганчы, ул аларны буран кебек, тере дә, ачуында да алып китәчәк.
10 Тәкъва кеше үч алуын күреп шатланыр, аякларын явызлар канына юар.
11 Шулай итеп кеше әйтер: "Тәкъва кешеләр өчен әҗер бар, әлбәттә, ул җирдә хөкем итүче Алла.

59 бүлек

1.
2 Мине явызлык кылучылардан коткар, мине канлы кешеләрдән коткар.
3 Чөнки алар минем җанымны көтәләр: көчлеләр миңа каршы җыелдылар. Ходаем, минем гөнаһым өчен дә, гөнаһым өчен дә түгел.
4 Алар йөгерәләр һәм минем гаебемсез әзерләнәләр: миңа булышырга уяныгыз, карагыз.
5 Шуңа күрә, Йә Ходай, Ходай Тәгалә, Исраил Алласы, барлык мәҗүсиләргә кунакка уяу бул, явыз бозучыларга шәфкатьле булма. Села.
6 Алар кич белән кайталар: эт кебек тавыш чыгаралар һәм шәһәр буйлап йөриләр.
7 Менә алар авызлары белән кычкыралар: иреннәрендә кылычлар бар, кем ишетә?
8 Ләкин, Ходай, син алардан көлерсең. Синең бөтен мәҗүсиләр көләчәк.
9 Аның көче аркасында мин сине көтәрмен, чөнки Алла минем яклаучым.
10 Минем шәфкатьле Аллам миңа комачаулый: Алла миңа дошманнарымда минем теләгемне күрергә рөхсәт итә.
11 Аларны үтермәгез, минем халкым онытмасын: аларны үз көчегез белән таратыгыз. Аларны төшер, Йә Ходай безнең калканыбыз.
12 Аларның авызлары һәм иреннәре гөнаһлары өчен горурлансыннар, һәм сүгенгәннәре һәм сөйләгәннәре өчен.

13 Аларны ярсу белән ашатыгыз, юк булыгыз, һәм алар Аллаһының Ягъкубта җир читенә кадәр идарә итүен хәбәр итегез. Села.
14 Кич белән алар кайтсыннар. эт кебек тавыш чыгарсыннар һәм шәһәр буйлап йөрсеннәр.
15 Алар ит өчен адашып йөрсеннәр, туймасалар, үпкәләсеннәр.
16 Ләкин мин синең көчең турында җырлармын. Әйе, мин иртә белән синең шәфкатеңне кычкырып җырлармын, чөнки син минем кайгы-хәсрәт көнендә син минем яклаучым булдың.
17 Әй, көчем, мин сиңа җырлармын, чөнки Алла - минем яклаучым, һәм минем шәфкатем Алласы.

60 бүлек

1. Син безне тараттың, риза түгелсең. Әй, безгә кабат борыл.
2 Син җирне калтыраттың. Син аны сындырдың: бозуларны дәвала. Аның өчен селкенү.
3 Син үз халкыңа авыр әйберләр күрсәттең, безне гаҗәп шәраб эчәргә этәрдең.
4 Синнән куркучыларга байрак бирдең, ул хакыйкать аркасында күрсәтелсен. Села.
5 Синең сөйгәнең котылсын өчен; Уң кулың белән сакла һәм мине тыңла.
6 Алла үзенең изгелегендә сөйләде; Мин куанырмын, Шекемны бүләрмен һәм Суккот үзәнлеген очратырмын.
7 Галаад минеке, һәм Манашше минеке; Эфраим шулай ук минем башымның көче; Яһүд минем закон чыгаручым;
8 Моаб - минем юу урыным; Эдом өстендә мин аяк киемемне чыгарырмын: Филистия, син минем өчен җиң.
9 Кем мине көчле шәһәргә алып керер? мине Эдомга кем алып барыр?
10 Безне ташлаган Алла, шулай бит? ә син, әй Алла, безнең армия белән чыкмаган?
11 Безгә авырлыклардан ярдәм бир, чөнки кеше ярдәме бушка.
12 Алла аша без батырлык эшләячәкбез, чөнки ул безнең дошманнарыбызны аякка бастырачак.

61 бүлек

1 (Негинадагы баш музыкантка, Давыт мәдхиясе.) Минем кычкыруымны ишет, әй Алла; Минем догамда бул.
2 enдир читеннән сиңа ялварам, йөрәгем тулгач, мине миннән биек кыяга алып бар.
3 Син минем өчен сыену урыным, һәм дошманнан көчле манара булдың.
4 Мин синең чатырыңда мәңге торырмын, канатларыңның яшеренлегенә ышанырмын. Села.
5 Син, Алла, минем вәгъдәләремне ишеттең, Син миңа исемеңнән куркучыларның мирасын бирдең.
6 Син патшаның гомерен озайтырсың, һәм аның елларын буыннар.
7 Ул Алла алдында мәңге торыр: Әй, аны саклап калырлык шәфкать һәм хакыйкать әзерлә.
8 Шулай итеп, мин көн саен антларымны үтәр өчен, Синең исемеңне мәңге мактыйм.

62 бүлек

1.
2 Ул - минем кыя һәм коткаручым. Ул минем яклавым; Мин бик нык тәэсир итмим.
3 Күпме вакыт кешегә карата бозыклыкны күз алдыгызга китерерсез? Сез барыгызны да үтерәчәксез, баш игән дивар кебек, калтыранган койма кебек.
4 Алар аны хөрмәтеннән ташларга киңәш итәләр: ялганга ошыйлар: авызлары белән фатихалыйлар, ләкин эчтән ләгънәт итәләр. Села.
5 soulаным, син Алладан гына көт. Минем өметем аннан.
6 Ул - минем кыя һәм коткаручым, ул минем яклаучым; Мин кузгалмыйм.
7 Аллада минем котылуым һәм даным: көчемнең ташы һәм сыену урыным Аллада.
8 Аңа һәрвакыт ышан; кешеләр, йөрәгегезне аның алдына куегыз: Алла безнең өчен сыену урыны. Села.
9 Чыннан да, түбән дәрәҗәдәге ирләр - буш, ә югары дәрәҗәдәге кешеләр - ялган: балանска салу өчен, алар бушка караганда җиңелрәк.
10 Золымга ышанмагыз, талауда бушка булмагыз: байлык артса, йөрәгегезне аларга салмагыз.
11 Алла бер тапкыр сөйләде. Мин моны ике тапкыр ишеттем. Бу көч Аллага тиеш.
12 Йә Ходаем, сиңа шәфкать күрсәтә, чөнки син һәр кешегә үз эше буенча бүләк итәсең.

63 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе, ул Яһүдия чүлендә булганда.) Әй Алла, син минем Аллам; Мин сине иртә эзләрмен: җаным сиңа сусаган, тәнем коры һәм сусаган җирдә су юк, анда су юк;
2 Синең көчеңне һәм даныңны күрү өчен, мин сине изге урында күргән кебек.
3 Синең мәрхәмәтең тормыштан яхшырак булганга, иреннәрем сине мактыйлар.
4 Шулай итеп, мин яшәгәндә сиңа фатиха бирермен: Синең исемең белән кулларымны күтәрермен.
5 Минем җаным чылбыр һәм май кебек туйыр; авызым сине шат иреннәр белән мактар:
6 Мин сине караватымда искә төшергәндә һәм төнге сәгатьләрдә синең турында уйланганда.
7 Син минем ярдәмчем булганга, канатларың күләгәсендә мин куанырмын.
8 Минем җаным синең артыннан бара, уң кулың мине яклый.
9 Ләкин җанымны юк итү өчен, аны эзләүчеләр җирнең аскы өлешләренә керәчәкләр.
10 Алар кылыч белән егылырлар, төлке өчен өлеш булырлар.
11 Ләкин патша Аллага шатланыр; Аның белән ант иткән һәркем данланыр, ләкин ялган сөйләүчеләрнең авызы туктар.

64 бүлек

1.
2 Явызларның яшерен киңәшләреннән мине яшер. явызлык кылучыларның фетнәсеннән:

3 Телләрен кылыч сыман, укларын ату өчен җәяләрен бөгеп, хәтта ачы сүзләр дә:
4 Алар камил рәвештә яшерен атсыннар өчен: кинәт аңа аталар, курыкмыйлар.
5 Алар үзләрен явыз эштә дәртләндерәләр: алар яшерен тозаклар салалар. Алар кемне күрер?
6 Алар явызлыкларны эзлиләр. тырышып эзлиләр: аларның һәрберсенең эчке уйлары да, йөрәк тә тирән.
7 Ләкин Алла аларга ук белән атачак. кинәт алар яраланырлар.
8 Шулай итеп, алар үз телләрен ясарлар, аларны күрүчеләр качачак.
9 аllәм барлык кешеләр куркып, Алла эшләрен игълан итәрләр. чөнки алар аның эшләрен акыл белән карыйлар.
10 Тәкъва кешеләр Ходайга шатланырлар һәм Аңа өметләнерләр. Йөрәктәге барлык гаделләр данланырлар.

65 бүлек

1.
2 Әй, дога ишеткән кеше, бөтен кеше килер.
3 Миңа каршы явызлыклар өстенлек итә, безнең гөнаһларыбызга килгәндә, сез аларны чистартачаксыз.
4 Сез сайлаган кеше бәхетле, һәм ул сезнең кортларыгызда яшәр өчен сезгә мөрәҗәгать итә: без сезнең йортыгызның, хәтта изге гыйбадәтханәгезнең яхшылыгыннан канәгать булырбыз.
5 Тәкъвалыкта коточкыч әйберләр белән безгә җавап бирерсең, әй коткаручыбыз Алла; Алар җирнең төрле очларына һәм диңгездә ерак булганнарга ышана.
6 Аның көче белән таулар тиз урнаша. көч белән бәйләнгән:
7 Бу диңгезләр тавышын, дулкыннар тавышын һәм халык шау-шуын тынычландыра.
8 Шулай ук иң читтә яшәүчеләр сезнең билгеләрегездән курка: сез иртә белән кичне шатланырсыз.
9 Син җиргә барасың, аны су белән сугарасың, аны су белән тулган Алла елгасы белән бик баетасың. Син аларга кукуруз әзерлисең, аны тәэмин иткәндә.
10 Син аның кырларын мул итеп сугарасың, аның юлларын урнаштырасың, аны душ белән йомшартасың, чишмәләрен фатихалыйсың.
11 Син елны яхшылыгың белән таҗ итәсең. һәм синең юлларың майны ташлый.
12 Алар чүл көтүләренә төшәләр, кечкенә калкулыклар һәр яктан шатланалар.
13 Көтү көтүләр белән киенгән; үзәннәр кукуруз белән дә капланган; шатланып кычкыралар, җырлыйлар.

66 бүлек

1 (Баш музыкантка, җыр яки мәдхия.) Барлык җирләр дә Аллага шат тавыш ишетегез:
2 Аның исеменең данын җырлагыз, аны мактагыз.
3 Аллага әйт: "Син үз эшләреңдә нинди куркыныч! Синең көчеңнең бөеклеге белән дошманнарың сиңа буйсыныр.
4 Бөтен җир сиңа табыныр һәм сиңа җырлар. Синең исемең белән җырларлар. Села.
5 Килегез, Алла эшләрен карагыз, ул кешеләр балаларына карата бик куркыныч.
6 Ул диңгезне коры җиргә әйләндерде: алар җәяү туфан аша үттеләр, без анда шатландык.
7 Ул үз көче белән мәңге идарә итә. Аның күзләре халыкларны күрә: фетнәчеләр үзләрен күтәрмәсеннәр. Села.
8 Әй, кешеләр, безнең Аллага шөкер итегез һәм аның мактау тавышын ишетсен:
9 Бу безнең җаныбызны тотып тора, аякларыбыз хәрәкәтләнергә рөхсәт итми.
10 Чөнки син, Алла, безне исбатладың, син безне көмеш кебек сынадың.
11 Син безне ятьмәгә керттең. Син безнең беләккә газап салдың.
12 Син кешеләрне безнең башларыбызга утырттың. без ут аша һәм су аша үттек, ә син безне бай җиргә чыгардың.
13 Мин яндыру корбаннары белән сезнең өегезгә керермен, антларымны сезгә бирермен,
14 Авыр чакта иреннәрем әйттеләр, авызларым сөйләде.
15 Мин сезгә сарыклар фимиамы белән яндырылган корбаннар китерермен. Мин кәҗәләр белән үгезләр тәкъдим итәрмен. Села.
16 Алладан куркучылар, килегез һәм ишетегез, һәм мин аның җаным өчен нәрсә эшләгәнен игълан итәрмен.
17 Мин аңа авызым белән ялвардым, һәм ул минем телем белән мактала.
18 Әгәр дә мин йөрәгемдәге явызлыкны санасам, Ходай мине ишетмәячәк:
19 Ләкин Аллаһ мине ишетте. Ул минем догам тавышына килде.
20 Минем догамны һәм мәрхәмәтен кире какмаган Аллага шөкер!

67 бүлек

1 (Негиноттагы баш музыкантка, Мәдхия яки җыр.) Алла безгә шәфкать күрсәтсен, безне фатихала; һәм аның йөзе безгә балкып торсын; Села.
2 Синең юлың җирдә билгеле булсын өчен, бөтен халыклар арасында саклаучы сәламәтлек.
3 Әй Алла, халык сине мактасын. бөтен халык сине мактасын.
4 Әй, халыклар шатлансыннар, шатланып җырларлар, чөнки сез халыкны гадел хөкем итәрсез һәм җирдәге халыклар белән идарә итәрсез. Села.
5 Әй Алла, халык сине мактасын. бөтен халык сине мактасын.
6 Шул вакытта җир аны арттырыр; һәм Алла, хәтта үзебезнең Алла да, безне фатихалаячак.
7 Алла безне фатихалаячак; earthирнең бөтен читләре аңардан куркырлар.

68 бүлек

1 (Баш музыкантка, Мәдхия яки Давыт җыры.) Алла торсын, дошманнары таралсын: аны нәфрәт итүчеләр дә аның алдына качсыннар.

2 Төтен куылган кебек, аларны куып чыгарыгыз: балавыз ут алдында эреп беткән кебек, явызлар да Алла каршында юкка чыксын.
3 Ләкин тәкъва кешеләр шатлансын; Алла каршында шатлансыннар, әйе, алар бик шатлансыннар.
4 Аллага җырлагыз, Аның исемен мактагыз: күктә ЯХ исеме белән мактаучы һәм аның алдында шатланыгыз.
5 Ятимнәрнең атасы, һәм тол хатыннарның судьясы - Алла үзенең изге урында.
6 Алла ялгызларны гаиләләрдә урнаштыра: ул чылбыр белән бәйләнгәннәрне чыгара, ләкин фетнәчеләр коры җирдә яши.
7 Әй Алла, үз халкың алдында чыккач, чүл буйлап йөргәндә; Селах:
8 shoир тетрәде, күкләр дә Алла каршында төштеләр: хәтта Синай үзе дә, Исраил Алласы Алла каршында хәрәкәтләнде.
9 Син, Алла, күп яңгыр яудырдың, арыган вакытта мирасыңны расладың.
10 Синең җыелышың анда яшәде, син, Алла, ярлыларга яхшылыгыңны әзерләдең.
11 Ходай сүз бирде: аны бастыручылар күп иде.
12 Армия патшалары тиз арада качтылар, һәм өйдә калган кеше олыларны бүлеште.
13 Чүлмәкләр арасында ятсагыз да, көмеш белән капланган күгәрчен канатлары, мамыклары сары алтын кебек булырсыз.
14 Чиксез кодрәт Иясе патшаларны тараткач, Сальмондагы кар кебек ак иде.
15 Алла тавы Башан калкулыгы кебек; Башан калкулыгы кебек биек калкулык.
16 Нигә сикерәсез, биек таулар? Бу Алла яшәргә теләгән калкулык; Әйе, Ходай анда мәңге яшәячәк.
17 Алла арбалары егерме мең, хәтта меңләгән фәрештәләр: Ходай алар арасында, Синайдагы кебек, изге урында.
18 Син биеклеккә күтәрелдең, әсирлеккә алып бардың, кешеләргә бүләкләр алдың; әйе, фетнәчеләр өчен, Ходай Алла алар арасында торсын өчен.
19 Ходай данлансын, ул безгә көн саен файда китерә, хәтта коткаручыбыз Алла. Села.
20 Безнең Аллабыз - коткаручы Алла; Ходай Тәгалә үлемнеке.
21 Ләкин Алла дошманнарының башын ярар, һәм аның бозык чәчләрен дәвам итәр.
22 Ходай әйтте: Мин Башаннан алып кайтырмын, үз халкымны диңгез тирәнлегеннән алып кайтырмын.
23 Аягың дошманнарың канына батырылсын өчен, һәм этләрең теле дә шул ук.
24 Әй Алла, алар синең баруыңны күрделәр. хәтта Аллам, патшам, изге урында.
25 beforeырчылар моңа кадәр бардылар, уен коралларында уйнаучылар; Алар арасында тимбрель белән уйнаучы кызлар бар иде.
26 Сез җыелышларда Аллага, хәтта Ходайга да, Исраил чишмәсеннән фатиха бирегез.
27 Аларның хакиме, Яһүдия кенәзләре һәм аларның советы, Зебулун князьләре һәм Нафтали кенәзләре белән кечкенә Беньямин бар.
28 Синең Аллаң синең көчеңә әмер бирде, әй Алла, син безнең өчен эшләгәнне ныгыт.
29 Иерусалимдагы гыйбадәтханәгез аркасында патшалар сезгә бүләкләр китерәчәк.
30 Сөңгечеләр төркемен, үгезләрнең күплеген, бозаулар белән шелтәләгез, һәрберсе үзен көмеш кисәкләре белән тапшырганчы, сугыш белән ләззәтләнүчеләрне таратыгыз.
31 Мисырдан кенәзләр чыгачак. Тиздән Эфиопия Аллага кулларын сузачак.
32 Godир патшалыгы, Аллага җырлагыз. Әй Ходайга мактау җырла! Селах:
33 Күкләр күкләренә менгән кешегә. Менә ул тавышын җибәрә, һәм ул көчле тавыш.
34 Аллага көч бирегез, аның өстенлеге Израиль өстендә, көче болытларда.
35 Йә Ходай, син изге урыннарыңнан коточкыч, Исраил Алласы - үз халкына көч һәм көч бирүче. Аллага шөкер.

69 бүлек

1 (Шошаннимдагы баш музыкантка, Давыт мәдхиясе.) Мине коткар, әй Алла; Минем җанымга су керде.
2 Мин тирән сазлыкка батам, анда торучы урын юк: Мин тирән суларга кердем, анда су баскан.
3 Мин елаудан арыдым: тамагым кипте: Алламны көткәндә күзләрем бетә.
4 Мине сәбәпсез нәфрәт итүчеләр минем баш чәчләремнән күбрәк: мине юкка чыгаручылар, минем дошманнарым булып, көчле, аннары мин алып китмәгәнне торгыздым.
5 Әй Алла, син минем ахмаклыгымны беләсең. һәм минем гөнаһларым синнән яшерелми.
6 Сине көткәннәр, Ходай Тәгалә Ходай, минем хакта оялмасыннар, сине эзләүчеләр минем хакта оялмасыннар, әй Исраил Алла.
7 Чөнки синең хакта мин хурладым. оят минем йөземне каплады.
8 Мин кардәшләрем өчен ят, әнием балалары өчен чит кеше булдым.
9 Чөнки синең өеңнең ашкынуы мине ашады. Сине хурлаган кешеләрнең хурлыклары минем өстемә төште.
10 Мин еладым һәм җанымны ураза белән җәзаладым, бу минем хурлыгым.
11 Мин дә кием кидем. һәм мин алар өчен мәкаль булдым.
12 Капкада утыручылар миңа каршы сөйлиләр. һәм мин исерекләр җыры идем.
13 Ләкин, минем догам сиңа дога кылам, Ходаем, кабул ителгән вакытта: Йә Ходай, синең мәрхәмәтең белән мине коткару хакыйкатендә мине тыңла.
14 Мине сазлыктан коткар, мине батырма, мине нәфрәт итүчеләрдән һәм тирән сулардан коткар.
15 Су ташкыны мине ташламасын, тирән мине йотмасын, чокыр миңа авызын япмасын.
16 Йә Ходай, мине тыңла. Синең мәрхәмәтең яхшы, назлы шәфкатең буенча миңа мөрәҗәгать ит.
17 Хезмәтчеңнән йөзеңне яшермә. Мин авырлыкта: мине тиз тыңла.
18 soulанымга якынлаш һәм аны йолып ал: дошманнарым аркасында мине коткар.

19 Син минем хурлыгымны, оятымны һәм хурлыгымны белдең: минем дошманнарым синең алдында.
20 Хурлау минем йөрәгемне сындырды; һәм мин авырлык белән тулдым: кызганыр өчен кайберләрен эзләдем, ләкин юк; һәм юатучылар өчен, ләкин таба алмадым.
21 Алар миңа ит өчен дә үлән бирделәр. һәм сусавымда миңа эчәргә серкә бирделәр.
22 Аларның өстәлләре тозакка әйләнсеннәр, һәм аларның иминлеге өчен нәрсә тозакка әйләнсен.
23 Күрмәсеннәр өчен, аларның күзләре караңгылансын. һәм аларның билләрен гел селкетергә.
24 Аларга ачуыңны түк, һәм ачуың аларны тотсын.
25 Аларның яшәү урыннары ташландык булсын. Чатырларында беркем дә яшәмәсен.
26 Чөнки син кыйнаган кешене эзәрлеклиләр. һәм алар сине яралаган кешеләрнең кайгысы турында сөйләшәләр.
27 Аларның явызлыкларына явызлык өстәгез, һәм алар сезнең тәкъвалыгыгызга кермәсеннәр.
28 Алар тереләр китабыннан юк ителсеннәр, тәкъва кешеләр белән язылмасыннар.
29 Ләкин мин ярлы һәм кайгылы, котылуым, әй Алла, мине биек итеп куй.
30 Мин җыр белән Алла исемен мактыйм, һәм аны рәхмәт белән данлыйм.
31 Бу шулай ук мөгезләре һәм туяклары булган үгездән яки үгездән яхшырак.
32 Тыйнаклар моны күрерләр һәм шатланырлар, һәм сезнең йөрәгегез Алла эзләүдә яшәр.
33 Чөнки Ходай ярлыларны ишетә, тоткыннарын нәфрәт итми.
34 Күк һәм җир аны, диңгезләрне һәм андагы хәрәкәтләрне мактасыннар.
35 Ч Godнки Алла Сионны коткарыр, һәм Яһүдия шәһәрләрен салыр, алар анда яшәрләр һәм анда булырлар.
36 Аның бәндәләренең нәселе дә мирас булыр, һәм Аның исемен яратучылар анда яшәрләр.

70 бүлек

1 (Баш музыкантка, Давыт мәдхиясенә, искә төшерергә.) Әй Алла, мине коткарырга ашык; Ходаем, миңа булышырга ашык.
2 Минем җанымны эзләүчеләр оятка калсыннар, артка борылсыннар һәм минем рәнҗүемне теләгән буталчыклар булсыннар.
3 Ах, аха дигән оятлары өчен кире әйләнеп кайтсыннар.
4 Сине эзләүчеләр шатлансыннар һәм синдә шатлансыннар, һәм котылуыңны яратучылар өзлексез әйтсеннәр: Алла данлансын.
5 Ләкин мин фәкыйрь һәм мохтаҗ, миңа ашык, әй Алла, син минем ярдәмчем һәм коткаручым. Йә Ходаем, озак торма.

71 бүлек

1 Йә Ходай, мин сиңа ышанам, мине беркайчан да бутама.
2 Тәкъвалыгыңда мине коткар һәм мине коткар, мине колагыңа юнәлт һәм мине коткар.
3 Син минем көчле йортым бул, мин анда гел ял итә алам: Син мине коткарырга әмер бирдең. Син минем кыя һәм ныгытма.
4 Әй Алла, мине явызлар кулыннан, гаделсез һәм мәрхәмәтсез кеше кулыннан коткар.
5 Син бит минем өметем, Йә Ходай Тәгалә, син минем яшьлегемнән минем ышанычым.
6 Синең белән мин карыннан тордым, син мине әниемнең эчәгеннән чыгардың, минем мактауым синдә гел булачак.
7 Мин күпләр өчен гаҗәп; Ләкин син минем сыену урыным.
8 Көне буе синең мактау һәм хөрмәт белән авызым тулсын.
9 Картайган вакытта мине ташлама; Көчем беткәч мине ташлама.
10 Чөнки дошманнарым миңа каршы сөйлиләр. Минем җанымны көткәннәр бергә киңәш итәләр,
11 Аллаһ аны ташлады, эзәрлекләгез һәм алыгыз; Аны коткаручы юк.
12 Әй Алла, миннән ерак булма: Йә Ходаем, ярдәмгә ашык.
13 Алар минем җанымга дошман булганнардан оялсыннар; Алар минем рәнҗүемне эзләгән хурлык һәм хурлык белән каплансыннар.
14 Ләкин мин өзлексез өметләнәм, һәм сине тагын да ныграк мактыйм.
15 Минем авызым синең гаделлегеңне һәм котылуыңны көне буе күрсәтер; Мин аларның саннарын белмим.
16 Мин Ходай Тәгалә көче белән барырмын: Мин сезнең хаклыгыгызны искә алырмын, хәтта сезнең генә.
17 Йә Ходай, син мине яшьтән үк өйрәттең, һәм мин әлегә кадәр синең гаҗәеп эшләреңне игълан итәм.
18 Хәзер, картайгач, соры башым, әй Алла, мине ташлама; Мин бу буынга синең көчеңне, һәм киләчәккә синең көчеңне күрсәткәнче.
19 Синең гаделлегең дә, Алла, бик югары, зур эшләр кылган: Әй Алла, сиңа охшаган Алла!
20 Син миңа зур һәм авырлыклар күрсәткән, мине яңадан терелтәчәксең һәм мине җир тирәнлегеннән терелтәчәксең.
21 Син минем бөеклегемне арттырырсың, мине һәр яктан юатырсың.
22 Мин сине мәдхия белән мактыйм, хәтта синең хакыйкатең, Ходаем, мин сиңа арфа белән җырлармын, әй Израильнең изгесе.
23 Сиңа җырлаганда иреннәрем бик шатланырлар. Син йолып алган җаным.
24 Минем телем дә синең гаделлегең турында көне буе сөйләр, чөнки алар оят, чөнки алар минем хурлыгымны эзләүчеләр оятка калалар.

72 бүлек

1 (Сөләйман өчен мәдхия.) Әй Алла, патшага үз хөкемнәреңне һәм гаделлегеңне патша улына бир.
2 Ул үз халкыңны гаделлек белән, ярлыларыңны хөкем итәр.

3 Тау кешеләргә тынычлык китерәчәк, кечкенә калкулыклар гаделлек белән.
4 Ул халыкның ярлыларын хөкем итәр, мохтаҗ балаларын коткарыр, җәберләүчеләрне сындырыр.
5 Алар буыннар дәвамында кояш һәм ай чыгачаклар.
6 Ул чәчелгән үлән өстенә яңгыр кебек төшәчәк, җирне су сулары кебек.
7 Аның көннәрендә тәкъва кешеләр чәчәк атачак. һәм ай түзгәндә тынычлык муллыгы.
8 Ул шулай ук диңгездән диңгезгә, елгадан җир читенә кадәр хакимлек итәчәк.
9 Чүлдә яшәүчеләр аның алдында баш иярләр. Аның дошманнары тузанны яларлар.
10 Таршиш һәм утраулар патшалары бүләкләр китерәчәк: Шеба һәм Себа патшалары бүләкләр китерәчәк.
11 Әйе, барлык патшалар аның алдына егылырлар, бөтен халыклар аңа хезмәт итәрләр.
12 Ч һенки ул кычкырганда мохтаҗларны коткарыр; Ярлылар да, ярдәмчесе дә юк.
13 Ул ярлыларны һәм мохтаҗларны коткарыр, мохтаҗларның җаннарын коткарыр.
14 Ул аларның җаннарын алдаудан һәм көч куллланудан коткарыр, һәм аларның каны аның алдында кадерле булыр.
15 Ул яшәр, һәм аңа Шеба алтыннары бирелер: аның өчен даими дога кылыныр; Аны көн саен мактыйлар.
16 Таулар башында җирдә бер уч кукуруз булыр; Аның җимеше Ливан кебек калтыраныр, һәм алар шәһәр үләннәре кебек чәчәк атарлар.
17 Аның исеме мәңге торыр, аның исеме кояшка кадәр дәвам итәр, һәм кешеләр аның белән фатихаланырлар: барлык халыклар аны мөбарәк дип атарлар.
18 Гаҗәп эшләрне эшләүче Исраил Алласы Ходай данлансын!
19 Аның данлы исеме мәңгегә данлансын, һәм бөтен җир аның даны белән тулсын. Амин, һәм Амин.
20 Ешай улы Давытның догалары бетте.

73 бүлек

1 (Асаф мәдхиясе.) Чыннан да, Алла Израиль өчен, хәтта саф йөрәкле кешеләр өчен дә яхшы.
2 Ләкин минем аякларым бетте диярлек. минем адымнарым бик якын иде.
3 Чөнки мин ахмакларга көнләштем, явызларның уңышларын күреп.
4 Чөнки аларның үлемендә бандалар юк, ләкин аларның көче нык.
5 Алар бүтән кешеләр кебек кыенлыклар кичермиләр. алар башка кешеләр кебек җәфаланмыйлар.
6 Шуңа күрә горурлык аларны чылбыр кебек әйләндерә. көч куллану аларны кием итеп каплый.
7 Аларның күзләре май белән аерылып тора: йөрәк теләгәннән күбрәк.
8 Алар бозык, җәберләү турында яман сүзләр әйтәләр.
9 Алар күккә авызларын куйдылар, һәм аларның телләре җир өстендә йөриләр.
10 Шуңа күрә аның халкы монда кайта, һәм аларга тулы касә сулары агызыла.
11 Алар әйттеләр: "Алла ничек белә?" Аллаһы Тәгаләдә белем бармы?
12 Менә, бу дөньяда бозыклар; алар байлыкны арттыралар.
13 Чыннан да, мин йөрәгемне бушка чистарттым, гаепсезлектә кулларымны юдым.
14 Көне буе мин җәфаландым, һәр иртә җәзаландым.
15 Әгәр әйтсәм, мин шулай сөйләрмен; Менә, мин сезнең буынга үпкәләргә тиеш.
16 Моны белергә уйлагач, бу минем өчен бик авыр булды;
17 Мин Аллаһының изге урынына кергәнче. аннары мин аларның ахырын аңладым.
18 Әлбәттә, син аларны тайгак урыннарга куйдың, аларны юкка чыгардың.
19 Алар бер мизгелдәге кебек ничек чүлгә китерелә! алар террор белән тулысынча юк ителәләр.
20 Кеше уянганда төш кебек; Шулай итеп, Ходаем, син уянгач, аларның образын санга сукмассың.
21 Шулай итеп, минем йөрәгем кайгыга төште, һәм минем йөрәгемә сугылды.
22 Мин бик акылсыз һәм надан идем, мин сезнең алдыгызда хайван кебек идем.
23 Шулай да мин һәрвакыт сезнең белән, Син мине уң кулымнан тоттың.
24 Син мине киңәшең белән алып барырсың, аннары мине данга алырсың.
25 Күктә синнән башка кем бар? earthирдә синең янында теләгән кеше юк.
26 Минем тәнем һәм йөрәгем зәгыйфьләнә, ләкин Алла - минем йөрәгемнең көче, һәм минем өлешем мәңгегә.
27 Ч уоинки, синнән ерак булганнар һәлак булырлар, син фахишәлеккә баручыларны юк иттең.
28 Ләкин миңа Аллага якынлашу яхшы: мин сезнең эшләрегезне игълан итәр өчен, Ходай Тәгаләгә өметләндем.

74 бүлек

1 (Асаф мәчете.) Әй Алла, нигә син безне мәңгегә ташладың? нигә ачуың көтү сарыкларына төтен чыгара?
2 Элекке сатып алган җыелышыгызны исегездә тотыгыз. Син сатып алган мирасыңның таягы. Син яшәгән бу Сион тавы.
3 Аякларыгызны мәңгегә ташлагыз. хәтта дошман изге урында явызлык эшләде.
4 Сезнең дошманнарыгыз җыелышлар арасында кычкыралар. билгеләре өчен билгеләрен куялар.
5 Кеше калын агачларга балта күтәргәнгә күрә дан тоткан.
6 Ләкин хәзер алар балта һәм чүкеч белән уеп ясалган эшне җимерәләр.
7 Алар синең изге урыныңа ут салдылар, Синең исемеңнең яшәү урынын җиргә ташладылар.
8 Алар йөрәкләрендә әйттеләр: "Әйдәгез аларны бергә юк итик, алар Аллаһының барлык синагогаларын җирдә яндырдылар.
9 Без үз билгеләребезне күрмибез: бүтән пәйгамбәр юк, һәм безнең арада күпме вакыт белүче юк.
10 Йә Ходай, дошман күпмегә кадәр хурланыр? Дошман синең исемеңне мәңге көфер итәрме?
11 Нигә син кулыңны, хәтта уң кулыңны тартып аласың? күкрәгеңнән чыгар.

12 Чөнки Алла минем борыңгы патшам, җир арасында коткаручы.
13 Син үз көчең белән диңгезне бүлдең, аждаһаларның башларын суда сындырасың.
14 Син левиатанның башларын сындырасың, һәм аны чүлдә яшәүчеләргә ит итеп бирдең.
15 Син чишмәне һәм Туфанны ярдың, көчле елгаларны киптердең.
16 Көн синеке, төн дә синеке: Син яктылык һәм кояш әзерләдең.
17 Син җирнең барлык чикләрен куйдың, җәй һәм кыш ясадың.
18 Моны онытма, Йә Ходай, дошман хурлады, һәм акылсыз кешеләр синең исемеңне көфер иттеләр.
19 Әй, ташбакаңның җанын явызларга бирмә: ярлылар җыелышын мәңге онытма.
20 Килешүне хөрмәт итегез, чөнки җирнең караңгы урыннары рәхимсезлек белән тулы.
21 Әй, изелгәннәр оялмасыннар, ярлылар һәм мохтаҗлар Синең исемеңне мактасыннар.
22 Тор, Алла, үз эшеңне сора: ахмак кеше сине ничек хурлый.
23 Дошманнарың тавышын онытма, сиңа каршы күтәрелүчеләрнең шау-шуы арта.

75 бүлек

1.
2 theыелышны кабул иткәч, мин дөрес хөкем итәрмен.
3 andир һәм анда яшәүчеләрнең барысы да таркала: Мин аның баганаларын күтәрәм. Села.
4 Мин ахмакларга әйттем: "Акылсыз эшләмә, явызларга, мөгезне күтәрмә:"
5 Мөгезегезне биеккә күтәрмәгез: каты муен белән сөйләшмәгез.
6 Чөнки күтәрелү көнчыгыштан да, көнбатыштан да, көньяктан да килми.
7 Ләкин Алла судья, берсен куя, икенчесен урнаштыра.
8 Чөнки Ходай кулында касә бар, шәраб кызыл. ул катнашма белән тулы; Ул шул ук җирдән коела, ләкин җирдәге барлык явызлар аларны юкка чыгарырлар һәм эчәрләр.
9 Ләкин мин мәңге игълан итәрмен. Мин Ягъкуб Алласына мактау җырлармын.
10 Явызларның мөгезләрен дә кисәрмен; ләкин тәкъва кешеләрнең мөгезләре күтәрелер.

76 бүлек

1 (Негиноттагы баш музыкантка, Мәдхия яки Асаф җыры.) Яһүдиядә Алла билгеле: аның исеме Израильдә бөек.
2 Сәлимдә аның чатыры һәм Сионда яшәү урыны бар.
3 Ул җәя, калкан, кылыч һәм сугыш укларын торгызды. Села.
4 Син ерткыч тауларыннан данлырак һәм искиткеч.
5 Йөрәкләр бозылган, алар йоклаганнар, һәм ирләрнең берсе дә кулларын таба алмаган.
6 Син, шелтәлә, әй Ягъкуб Алласы, арба да, ат та үле йокыга ташлана.
7 Син, хәтта син дә куркырга тиеш, һәм ачулансаң, синең алдыңда кем тора ала?
8 Син хөкемне күктән ишеттең. earthир курыккан һәм әле дә булган,
9 Godирнең бөтен юашларын коткарыр өчен, Алла хөкемгә килгәч. Села.
10 Әлбәттә, кешенең ачуы сине мактар, калган ачуны тыярсың.
11 Антыңны бир һәм Аллаң Ходайга түлә, аның тирәсендәге кешеләр куркырга тиеш кешеләргә бүләкләр алып килсеннәр.
12 Ул князьларның рухын кисәр, ул җир патшалары өчен куркыныч.

77 бүлек

1 (Баш музыкантка, Джедутунга, Асаф мәдхиясе.) Мин үз тавышым белән Аллага, хәтта тавышым белән Аллага ялвардым; Ул миңа колак салды.
2 Авырлыклар кичергән көнне мин Ходайны эзләдем, төнлә авырттым, туктамадым: җаным юатудан баш тартты.
3 Мин Аллаһыны искә төшердем һәм борчылдым: зарландым, рухым көчсезләнде. Села.
4 Син минем күзләремне уятасың: Мин шулкадәр борчылам, сөйләшә алмыйм.
5 Мин борынгы көннәрне, борыңгы елларны карадым.
6 Мин төнлә җырымны искә төшерергә чакырам: Мин үз йөрәгем белән аралашам, һәм минем рухым тырышып эзләде.
7 Ходай мәңгегә ташланырмы? Ул инде уңайлы булмасмы?
8 Аның шәфкате мәңгегә киттеме? Аның вәгъдәсе мәңгегә үтәлмиме?
9 Алла мәрхәмәтле булырга оныттымы? Ул ачуыннан үзенең назлы шәфкатен яптымы? Села.
10 Iәм мин әйттем: Бу минем зәгыйфьлегем, ләкин Аллаһы Тәгаләнең уң кулы елларын искә төшерермен.
11 Мин Ходайның эшләрен искә төшерермен, әлбәттә, сезнең могҗизаларыгызны искә төшерермен.
12 Мин сезнең барлык эшләрегез турында уйланырмын һәм сезнең эшләрегез турында сөйләрмен.
13 Синең юлың, әй Алла, изге урында: безнең Алла кебек бөек Алла кем?
14 Син могҗизалар кылучы Алла, халык арасында үз көчеңне игълан иттең.
15 Син үз кулың белән үз халкыңны, Ягъкуб һәм Йосыф улларын йолып алдың. Села.
16 Әй Алла, су сине күрде. курыктылар: тирәнлекләр дә борчылды.
17 Болытлар су агыздылар, күкләр тавыш чыгардылар: уклар да чит илләргә киттеләр.
18 Күк күкрәү тавышы күктә иде: яшен дөньяны яктыртты: җир калтыранды.
19 Синең юлың диңгездә, һәм зур суларда юлың, эзләрең билгеле түгел.
20 Син үз халкыңны Муса белән Aaronарун кулы белән көтү кебек алып бардың.

78 бүлек

1.
2 Мин гыйбрәтле хикәядә авызымны ачырмын: Мин борыңгы караңгы сүзләр әйтермен:

3 Без ишеткән һәм белгән һәм ата-бабаларыбыз сөйләгән.
4 Без аларны балаларыннан яшермәячәкбез, буынга Ходайның мактауларын, көчен, һәм ул кылган искиткеч эшләрен күрсәтеп.
5 Чөнки ул Ягъкубта шаһитлек бирде һәм Исраилдә канун куйды, һәм ул безнең ата-бабаларыбызга аларны үз балаларына белдерергә кушты.
6 Киләчәк буын аларны, хәтта туарга тиеш балаларны белсен өчен. кем торырга һәм аларны балаларына игълан итәргә тиеш:
7 Алар Аллага өмет баглыйлар, һәм Алла эшләрен онытмыйлар, ә Аның әмерләрен тоталар:
8 theirәм аларның аталары кебек булмаска мөмкин, үзсүзле һәм фетнәче буын. йөрәкләрен дөрес куймаган, рухы Аллага тугры булмаган буын.
9 Эфраим балалары коралланган һәм җәяләр күтәреп сугыш көнендә кире кайттылар.
10 Алар Аллаһының килешүен үтәмәделәр һәм Аның кануннарыннан баш тарттылар.
11 hisәм аның әсәрләрен, күрсәткән могҗизаларын оныт.
12 Ул ата-бабалары алдында, Мисыр җирендә, Зоан кырында искиткеч эшләр эшләде.
13 Ул диңгезне бүлде һәм аларны үтте. Ул суларны өем булып торды.
14 Көндез аларны болыт белән, төне ут нуры белән алып барды.
15 Ул чүлдәге кыяларны кысып, аларга зур тирәнлектә эчәргә бирде.
16 Ул шулай ук кыядан елгалар алып, елгалар кебек сулар агызды.
17 Алар чүлдә Аллаһы Тәгаләне котыртып, Аңа каршы тагын да күбрәк гөнаһ эшләделәр.
18 Алар үз теләкләре өчен ит сорап, йөрәкләрендә Аллаһыны сынадылар.
19 Әйе, алар Аллага каршы сөйләделәр. Алар әйттеләр: "Алла чүлдә өстәл бирә аламы?"
20 Менә ул ташны кыйнады, су ага һәм елгалар ташып тора. ул да икмәк бирә аламы? Ул үз халкына ит бирә аламы?
21 Шуңа күрә Ходай моны ишетте һәм ачуы чыкты. Ягъкубка ут кабынды, һәм Исраилгә ачу килде.
22 Чөнки алар Аллага ышанмыйлар, һәм аның котылуына ышанмыйлар:
23 Ул болытларга өстән боерык бирсә дә, күк ишекләрен ачса да,
24 Аларга ашарга манна яудырды һәм аларга күк кукурузыннан бирде.
25 Кеше фәрештәләрнең ризыгын ашады, аларга ит җибәрде.
26 Ул күктә көнчыгыш җиле китерде, һәм үз көче белән көньяк җил китерде.
27 Ул аларга тузан кебек ит һәм кошлар диңгез комы кебек яңгыр яудырды:
28 Ул аларны лагерь уртасына, аларның яшәү урынын әйләндереп җибәрде.
29 Шулай итеп алар ашадылар, туйдылар, чөнки Ул аларга үз теләкләрен бирде.
30 Алар нәфесләреннән читләшмәделәр. Ләкин аларның итләре авызларында булганда,
31 Аларга Аллаһының ачуы килде, һәм аларның иң майларын үтерде, һәм Исраилнең сайланган кешеләрен үтерде.
32 Боларның барысы өчен дә алар гөнаһ эшләделәр, һәм аның могҗизалы эшләренә ышанмадылар.
33 Шуңа күрә ул аларның көннәрен юкка чыгарды, елларын авыр кичерде.
34 Ул аларны үтергәндә, аны эзләделәр, һәм кире Алладан сораштылар.
35 Алар хәтерләделәр: Алла аларның кыясы, һәм Аллаһы аларның коткаручысы.
36 Шулай да алар аны авызлары белән ялагайладылар, һәм телләре белән аңа ялганладылар.
37 Чөнки аларның йөрәкләре аның белән дөрес булмаган, һәм алар аның килешүендә нык тормаганнар.
38 Ләкин ул, кызганучанлык белән, аларның явызлыкларын кичерде һәм аларны юк итмәде. Әйе, күп тапкыр ул ачуын чыгарды һәм бөтен ачуын чыгармады.
39 Ч һенки ул аларның тәннәрен исенә төшерде. җил үтеп, кабат килми.
40 Алар аны чүлдә ничек ачуландырдылар һәм чүлдә кайгырттылар!
41 Әйе, алар кире борылып Аллаһыны сынадылар һәм Израильнең Изгесен чикләделәр.
42 Алар аның кулын да, дошманнан коткарган көнен дә хәтерләмәделәр.
43 Ул Мисырда үз билгеләрен һәм Зоан кырындагы могҗизаларын ничек ясады:
44 Елгаларын канга әйләндерделәр. эчәргә ярамаган су басулары.
45 Ул алар арасына төрле чебеннәр җибәрде, аларны йотты. һәм аларны юк иткән бакалар.
46 Ул шулай ук аларның артуын куртларга, хезмәтләрен саранчага бирде.
47 Ул йөзем бакчаларын буран белән, агачларын аяз белән юк итте.
48 Ул терлекләрен дә буранга, көтүләрен кайнар күк күкрәүгә бирде.
49 Ул аларга явыз фәрештәләр җибәреп, аларга ачуының, ачуының, ачуының һәм бәла-казасының катылыгын ташлады.
50 Ул ачуына юл ачты; ул аларның җаннарын үлемнән сакламады, ләкин гомерләрен чиргә бирде;
51 Мисырдагы барлык беренче балаларны кыйнагыз. Хам чатырларында аларның көче начальнигы:
52 Ләкин үз халкын сарык сыман чыгарды, аларны көтү кебек чүлдә алып барды.
53 Ул аларны куркынычсыз юлга озатты, алар курыкмаслар иде, ләкин диңгез аларның дошманнарын җинде.
54 Ул аларны үз изге чигенә, хәтта уң кулы сатып алган бу тауга китерде.
55 Ул мәҗүсиләрне дә куып чыгарды, аларга мирас итеп бүлеп бирде һәм Исраил кабиләләрен үз чатырларында яшәргә кушты.
56 Ләкин алар Аллаһы Тәгаләне вәсвәсәгә бирделәр һәм аның шаһитлекләрен тотмадылар.
57 Ләкин кире борылып, ата-бабалары кебек хыянәт иттеләр: алар мәкерле җәя кебек читкә борылды.

58 Чөнки алар аны биек урыннары белән ачуландырдылар, һәм сыннары белән көнләшергә этәрделәр.
59 Алла моны ишеткәч, ачуы чыкты һәм Израильне бик нык нәфрәт итте:
60 Шулай итеп, ул Шилох чатырын, кешеләр арасына куйган чатырын ташлады.
61 hisә көчен әсирлеккә, данын дошман кулына тапшырды.
62 Ул үз халкын кылычка бирде. һәм аның мирасы белән ачуы чыккан.
63 Ут аларның егетләрен яндырды. һәм аларның кызлары никахка бирелмәгән.
64 Аларның руханилары кылыч белән үтерелделәр. Аларның тол хатыннары еламыйлар.
65 Шуннан соң Хуҗа йокыдан һәм шәраб аркасында кычкырган көчле кеше кебек уянды.
66 Ул дошманнарын комачаулады, аларны мәңге хурлады.
67 Моннан тыш, ул Йосыф чатырыннан баш тартты, һәм Эфраим кабиләсен сайламады:
68 Ләкин ул яраткан Сион тавы Яһүд кабиләсен сайлады.
69 Ул үзенең изге урынын биек сарайлар кебек, мәңгегә урнаштырган җир кебек төзеде.
70 Ул Давытны үз хезмәтчесе итеп сайлап алды һәм сарык көтүләреннән алып китте:
71 Кечкенә сарыкларга ияреп, ул аны үз халкын Ягъкубка һәм Израильгә ашатырга алып килде.
72 Шулай итеп, ул аларны йөрәгенең сафлыгы буенча ашатты. һәм аларны кулларының осталыгы белән җитәкләде.

79 бүлек

1 (Асаф мәдхиясе.) Әй Алла, мәҗүсиләр синең мирасыңа керделәр. Синең изге гыйбадәтханәңне пычраттылар. алар Иерусалимны өемнәргә салдылар.
2 Синең бәндәләреңнең мәетләре күк кошларына ит, изгеләреңнең тәне җир хайваннарына ит булдылар.
3 Аларның каны Иерусалим тирәсендә су кебек түгелгән. һәм аларны күмергә беркем дә юк иде.
4 Без күршеләребезгә хурлык, әйләнә-тирәбездәге кешеләргә мыскыллау һәм көлү булып киттек.
5 Ходаем? Мәңге ачуланырсыңмы? көнләшүең ут кебек янырмы?
6 Ачуыңны сине белмәгән мәҗүсиләргә һәм синең исемеңне чакырмаган патшалыкларга түк.
7 Чөнки алар Ягъкубны йоттылар һәм аның яшәү урынын җимерделәр.
8 Әйдәгез, элекке явызлыкларыбызны безгә онытмагыз.
9 Әй, коткаручыбыз Алла, синең исемеңнең даны өчен безгә булыш, һәм Синең исемең өчен безне коткар һәм гөнаһларыбызны чистарт.
10 Ни өчен мәҗүсиләр әйтергә тиеш: "Аларның Аллаһысы кайда?" Ул безнең колларыбызның түгелгән каныннан үч алу белән мәҗүсиләр арасында билгеле булсын.
11 Тоткынның сулышы сезнең алдыгызга килсен; Синең көчеңнең бөеклеге буенча үләргә билгеләнгәннәрне сакла.
12 Вә күршеләребезгә күкрәгенә җиде тапкыр мыскыл ит, Ходаем.
13 Шулай итеп, без сезнең халкыгыз һәм көтүегезнең сарыклары сезгә мәңге рәхмәт әйтербез, без сезнең буыннарыгызга мактау сүзләрен күрсәтербез.

80 бүлек

1. керубимнар арасында яшәүче, балкып тор.
2 Эфраим белән Беньямин белән Манашше көчеңне күтәр, килеп безне коткар.
3 Әй Алла, безне тагын бор, йөзеңне яктырт. һәм без котылырбыз.
4 Йә Ходай Тәгалә Ходай, үз халкыңның догасына күпме ачуланасың?
5 Син аларны күз яшьләре белән ашатасың. һәм аларга зур күләмдә эчәргә күз яшьләре бирегез.
6 Син безне күршеләребез белән бәхәсләшәсең, һәм дошманнарыбыз үзара көләләр.
7 Әй, Ходай Тәгалә, безне тагын бор, йөзеңне яктырт. һәм без котылырбыз.
8 Син Мисырдан йөзем бакчасы алып килдең, мәҗүсиләрне куып чыгардың.
9 Син аның алдына бүлмә әзерләдең, аның тамырын тамырландырдың, һәм ул җирне тутырды.
10 Тау аның күләгәсе белән капланган иде, һәм аның ботаклары яхшы кедр кебек иде.
11 Ул ботакларын диңгезгә, ботакларын елгага җибәрде.
12 Нигә соң син аның киртәләрен җимердең, юлдан баручылар аны тартып алырлар?
13 Агачтагы дуңгыз аны юкка чыгара, кырдагы кыргый хайван аны йотты.
14 Кайт, без, ялварам, әй Ходай Тәгалә, күктән кара, һәм бу йөзем бакчасына бар.
15 Уң кулың утырткан йөзем бакчасы һәм үзең өчен нык булган ботак.
16 Ул ут белән яндырылды, киселде: алар синең шелтәңдә юкка чыга.
17 Синең кулың уң кулыңда, үзең өчен көчле кеше улында булсын.
18 Шулай итеп без синнән кире кайтмыйбыз: безне терелт, һәм без Синең исемеңне чакырырбыз.
19 Йә Ходай Тәгалә безне кабат бор, йөзеңне яктырт. һәм без котылырбыз.

81 бүлек

1.
2 Мәдхия ал, һәм монда мәдхия белән ямьле арфаны китер.
3 Яңа айда быргы кычкырыгыз, билгеләнгән вакытта, безнең бәйрәм көнендә.
4 Чөнки бу Исраил өчен канун һәм Ягъкуб Алласы законы иде.
5 Ул моны Йосыфка шаһитлек бирде, Мисыр җиренә чыккач, мин аңламаган тел ишеттем.
6 Мин аның җилкәсен йөктән чыгардым: куллары чүлмәкләрдән китерелде.
7 Син авырлыкларга чакырдың, мин сине коткардым. Мин сиңа яшерен күк күкрәгендә җавап бирдем: Мин сине Мериба суларында исбатладым. Села.

8 Тыңлагыз, халкым, һәм мин сезгә шаһитлек бирермен: Ий Израиль, әгәр син мине тыңласаң.
9 Синдә сәер илаһ булмас; Син ниндидер сәер илаһка табынма.
10 Мин сине Мисыр җиреннән чыгарган Ходай Тәгалә, авызыңны ач, мин аны тутырырмын.
11 Ләкин минем халкым минем тавышымны тыңламаслар. һәм Израиль миннән берсен дә теләмәс иде.
12 Шуңа күрә мин аларны үз йөрәк теләкләренә бирдем, һәм алар үз киңәшләрендә йөрделәр.
13 Их, минем халкым мине тыңлаган булса, Исраил минем юлдан барса иде!
14 Мин тиздән аларның дошманнарын буйсындырырга һәм дошманнарына кулымны борырга тиеш идем.
15 Ходайны нәфрәт итүчеләр аңа буйсынырга тиеш иде, ләкин аларның вакыты мәңгегә булырга тиеш иде.
16 Ул аларны иң яхшы бодай белән тукландырырга тиеш иде, һәм мин сине туйдырган бал белән.

82 бүлек

1 (Асаф мәдхиясе.) Алла көчлеләр җыелышында тора; Ул илаһлар арасында хөкем итә.
2 Сез күпме вакыт гаделсез хөкем итәрсез һәм явыз кешеләрне кабул итәрсез? Села.
3 Фәкыйрьләрне һәм этисезне яклагыз: җәберләнгәннәргә һәм мохтаҗларга гаделлек эшләгез.
4 Ярлыларны һәм мохтаҗларны коткар, аларны явызлар кулыннан коткар.
5 Алар белмиләр дә, аңламыйлар да. караңгылыкта йөриләр: җирнең барлык нигезләре дә юк.
6 Мин әйттем: Сез - илаһлар; һәм сезнең барыгыз да Аллаһы Тәгалә балалары.
7 Ләкин сез кешеләр кебек үләрсез һәм князьларның берсе кебек егылырсыз.
8 Әй Алла, тор, җирне хөкем ит, чөнки син бөтен халыкларны мирас итеп алырсың.

83 бүлек

1 (Асаф җыры яки мәдхиясе.) Тынычланма, әй Алла, тынычланма һәм тыныч булма, әй Алла.
2 Чөнки дошманнарыгыз шау-шу күтәрәләр, һәм сезне нәфрәт итүчеләр баш күтәрделәр.
3 Алар синең халкыңа каршы мәкерле киңәшләр бирделәр, синең яшерен кешеләрең белән киңәшләштеләр.
4 Алар әйттеләр: "Әйдәгез, аларны милләттән аерыйк". Исраилнең исеме искә төшмәсен өчен.
5 Чөнки алар бер ризалык белән киңәшләштеләр: алар сиңа каршы:
6 Эдом чатырлары һәм Исмәгыйльләр; Моаб һәм Хагареннар;
7 Гебал, Аммон һәм Амалек; Филистиләр Тирдә яшәүчеләр белән;
8 Асур да аларга кушылды: алар Лут балаларын якладылар. Села.
9 Мидианлыларга шулай эшләгез. Сисерага, Джабинга, Кисон елгасында:
10 Алар Эндорда һәлак булдылар: алар җир өчен тезлеккә әйләнделәр.
11 Аларның дворяннарын Ореб кебек, Зеб кебек ит: әйе, аларның барлык кенәзләре Зеба һәм Залмунна кебек:
12 Кем әйтте: "Әйдәгез, үзебезгә Алла йортларын алыйк".
13 Әй Алла, аларны тәгәрмәч кебек ит. җил алдында салам кебек.
14 Ут утын яндырган кебек, ялкын тауларны утка тоткан кебек.
15 Шулай итеп, бураннарыгыз белән аларны эзәрлекләгез һәм бураннан куркыгыз.
16 Аларның йөзләрен оят белән тутырыгыз. Синең исемеңне эзләсеннәр, Йә Ходаем.
17 Алар мәңгегә оялсыннар; әйе, алар оятка калсыннар һәм юкка чыксыннар:
18 Синең исемең - Йәһвә, син бөтен җир өстендә иң биек икәнеңне белсеннәр өчен.

84 бүлек

1 (Гититтагы баш музыкантка, Корах уллары өчен мәдхия.) Чатырларыгыз нинди рәхәт, әй Ходай Ходай!
2 Минем җаным Раббы кортлары өчен бик тели, минем йөрәгем һәм тәнем тере Алла өчен кычкыра.
3 Әйе, чыпчык өй тапты, һәм йоту үзе өчен оя корды, анда ул үзенең яшь, хәтта корбан китерү урыннарыгызны урнаштырыр өчен, әй Ходай Ходай, минем патшам һәм Аллам.
4 Синең өеңдә яшәүчеләр бәхетле, алар сине әле дә мактыйлар. Села.
5 Синең көчең бәхетле! Аларның йөрәкләрендә алар юллары бар.
6 Бака үзәнлеге аша узучы аны кое итә; яңгыр шулай ук бассейннарны тутыра.
7 Алар көчтән-көчкә китәләр, Сиондагы аларның һәрберсе Алла каршында күренә.
8 Йә Ходай, Ходай Тәгалә, минем догамны тыңла: Ий Ягъкуб Алла. Села.
9 Менә Алла, безнең калканыбыз, майланганнарыңның йөзенә кара.
10 Чөнки сезнең кортларда бер көн меңнән яхшырак. Мин явызлык чатырларында яшәр урынына, Аллам йортында капкачы булырга тиеш идем.
11 Чөнки Ходай Алла кояш һәм калкан: Ходай мәрхәмәт һәм дан бирер, туры юлдан баручылардан бернәрсә дә тыя алмас.
12 Йә Ходай Тәгалә, сиңа ышанган кеше бәхетле.

85 бүлек

1 (Баш музыкантка, Корах уллары өчен мәдхия.) Ходаем, син үз җирең өчен уңайлы булдың, Ягъкуб әсирлеген кире кайтардың.
2 Син үз халкыңның явызлыгын кичердең, аларның барлык гөнаһларын капладың. Села.
3 Син бөтен ачуыңны алып киттең, ачуыңның усаллыгыннан үзеңне бордың.
4 Әй, коткаручыбыз Алла, безне бор, һәм безгә ачуыңны туктат.
5 Син безгә мәңге ачуланасыңмы? Син ачуыңны буыннарга таратырсыңмы?
6 Син безне кабат терелтмәссеңме? Синең халкың сиңа шатлансын өчен?

7 Йә Ходай, безгә шәфкатеңне күрсәт һәм котылуыңны бир.
8 Мин Ходайның нәрсә сөйләвен ишетермен, чөнки ул үз халкына һәм изгеләренә тынычлык сөйләр, ләкин алар ахмаклыкка кире кайтмасыннар.
9 Аның коткаруы аңардан курыккан кешеләргә якын. дан безнең җирдә яшәр өчен.
10 Шәфкать һәм хакыйкать бергә җыела; гаделлек һәм тынычлык бер-берсен үбеп алдылар.
11 Хакыйкать җирдән чыгачак; Тәкъвалык күктән түбәнәячәк.
12 Әйе, Ходай яхшылыкны бирер; һәм безнең җир аны арттырыр.
13 Аның алдында гаделлек барачак. һәм безне аның адымнары юлына бастырыр.

86 бүлек

1 (Давыт догасы.) Йә Ходай, мине тыңла, чөнки мин ярлы һәм мохтаҗ.
2 soulанымны сакла; Мин изге, әй Аллам, сиңа ышанган хезмәтчеңне коткар.
3 Йә Ходаем, миңа шәфкать күрсәт, чөнки мин сиңа көн саен ялварам.
4 Хезмәтчеңнең җанына шатлан, чөнки Ходаем, мин җанымны күтәрәм.
5 Син, Ходаем, син яхшы, кичерергә әзер; Сине чакыручыларга шәфкатьле.
6 Йә Ходай, минем догама колак сал; һәм минем ялваруларым тавышына катнаш.
7 Авырлыкларымда мин сине чакырырмын, чөнки син миңа җавап бирерсең.
8 Илаһиләр арасында сиңа охшаган кеше юк, Ходаем. Синең эшләреңә охшаган әсәрләр юк.
9 Син барлыкка китергән барлык халыклар синең алдыңа табынырлар, Йә Ходаем. Синең исемеңне данлар.
10 Чөнки син бөек, могҗизалы эшләр эшлисең: син бердәнбер Алла.
11 Йә Ходаем, миңа үз юлыңны өйрәт. Мин синең хакыйкатең белән йөриячәкмен: Синең исемеңнән курку өчен йөрәгемне берләштер.
12 Йә Ходаем, сине бөтен йөрәгем белән мактыйм, һәм Синең исемеңне мәңге данлаячакмын.
13 Синең миңа карата шәфкатең зур, һәм син җанымны иң түбән тәмугтан коткардың.
14 Әй Алла, тәкәбберләр миңа каршы күтәрелделәр, һәм көчле кешеләрнең җыелышлары минем җанымны эзләделәр; Синең алдыңда куйма.
15 Ләкин син, Ходаем, шәфкатьле, мәрхәмәтле, түземле, шәфкать һәм хакыйкатьтә күп Алла.
16 Әй, миңа мөрәҗәгать ит һәм миңа шәфкать күрсәт. үз хезмәтчеңә көч бир, һәм үз хезмәтчеңнең улын коткар.
17 Миңа яхшылык билгесен күрсәт; Мине нәфрәт итүчеләр моны күрерләр һәм оялырлар, чөнки син, Ходаем, мине якладың һәм юаттың.

87 бүлек

1 (Корах уллары өчен Мәдхия яки җыр.) Аның нигезе изге тауларда.
2 Ходай Сион капкаларын Ягъкубның барлык йортларына караганда күбрәк ярата.
3 Синең турында искиткеч сүзләр әйтелә, әй Алла шәһәре. Села.
4 Мине белүчеләргә Рәхәб һәм Бабыл турында искә төшерермен: Менә Филистия һәм Тир, Эфиопия белән; бу кеше шунда туган.
5 Сион турында әйтелер: Бу һәм теге кеше аның эчендә туган, һәм аны иң югарысы үзе ныгытачак.
6 Ходай, халыкны язгач, бу кеше анда туган дип санар. Села.
7 Инструментларда уйнаучылар кебек җырчылар да булыр: минем барлык чишмәләрем синдә.

88 бүлек

1.
2 Минем догам синең алдыңа килсен: колагыңны минем кычкыруыма тыңла.
3 Чөнки минем җаным авырлыклар белән тулы, һәм минем тормышым кабергә якынлаша.
4 Мин чокырга төшүчеләр белән саналам: Мин көчсез кеше кебек:
5 theлгәннәр арасында азат, кабердә яткан кешеләр кебек, сез аларны хәтерләмисез, һәм алар сезнең кулыгызнан киселгән.
6 Син мине иң түбән чокырга, караңгылыкка, тирәнлеккә куйдың.
7 Синең ачуың миңа ята, һәм син мине бөтен дулкыннарың белән җәберләдең. Села.
8 Син минем танышларымны миннән ераклаштырдың. Син мине алар өчен җирәнгеч иттең, мин ябык, чыга алмыйм.
9 Минем күзем газаплар аркасында кайгыра: Ходаем, мин сиңа көн саен мөрәҗәгать итәм, кулларымны сиңа суздым.
10 Сез үлгәннәргә могҗизалар күрсәтерсезме? үлгәннәр торып сине мактарлармы? Села.
11 Синең мәрхәмәтең кабердә игълан ителерме? яисә сезнең тугрылыгыгыз?
12 Сезнең могҗизаларыгыз караңгыда билгеле булырмы? оныту илендә синең гаделлегең?
13 Ләкин Ходай, мин сиңа ялвардым. һәм иртә белән минем догам сиңа комачаулый.
14 Ходаем, нигә син минем җанымны ташладың? нигә син минем йөзеңне яшерәсең?
15 Мин газапланам һәм яшьлегемнән үләргә әзер, сезнең куркынычларыгызны кичергәндә мин читкә китәм.
16 Синең каты ачуың минем өстемдә. Синең куркуың мине өзде.
17 Алар көн саен су кебек әйләнделәр. Алар мине бергә әйләндереп алдылар.
18 Гашыйк һәм дустымны син миннән ераклаштырдың, минем танышларым караңгылыкка.

89 бүлек

1.
2 Ч Fогнки мин әйттем: Мәрхәмәт мәңгегә төзелер, синең тугрылыгыңны күктә ныгытырсың.

3 Мин сайлаган кешеләр белән килешү төзедем, үз хезмәтчем Давытка ант иттем.
4 Синең нәселеңне мәңгегә урнаштырырмын һәм тәхетеңне буыннарга ныгытырмын. Села.
5 Йә Ходай, күкләр синең могҗизаларыңны мактыйлар. Синең тугрылыгың изгеләр җыелышында.
6 Чөнки күктә кемне Ходай белән чагыштырып була? Көчле уллары арасында кемне Ходай белән чагыштырып була?
7 Изгеләр җыелышында Алла бик куркырга тиеш, һәм аның турында бар кешеләргә хөрмәт күрсәтергә тиеш.
8 Йә Ходай Тәгалә Ходай, синең кебек көчле Ходай кем? Яки синең тугрылыгыңа?
9 Син диңгез ярсуын идарә итәсең, дулкыннар күтәрелгәч, син аларны туктатасың.
10 Син Рәхәбне үтергән кебек сындырдың. Син дошманнарыңны көчле кулың белән тараттың.
11 Күкләр синеке, җир дә синеке. Дөньяга һәм аның тулылыгына сез аларны нигезләдегез.
12 Син аларны төньякта һәм көньякта яраттың: Табор белән Гермон синең исемең белән куанырлар.
13 Синең көчле кулың бар: кулың көчле, уң кулың биек.
14 Гаделлек һәм хөкем - тәхетеңнең яшәү урыны: шәфкать һәм хакыйкать синең алдыңда барачак.
15 Шатлыклы тавышны белгән кешеләр бәхетле: Йә Ходай, синең йөзең яктысында йөрерләр.
16 Алар синең исемең белән көне буе шатланырлар, һәм синең гаделлегең белән алар күтәрелерләр.
17 Чөнки син аларның көченең даны, һәм синең файдаңда безнең мөгез күтәрелер.
18 Чөнки Ходай безнең яклавыбыз; һәм Израильнең Изгесе - безнең патшабыз.
19 Шуннан соң син изге кешегә күрендең һәм әйтте: "Мин көчле кешегә ярдәм күрсәттем. Мин кешеләр арасыннан сайланганны күтәрдем.
20 Мин үз хезмәтчем Давытны таптым. Мин аны изге май белән майладым:
21 Минем кулым кем белән ныгытылыр, минем кулым да аны ныгытыр.
22 Дошман аңа җәза бирмәс. явызлык улы аны җәберләми.
23 Мин аның дошманнарын аның алдында кыйныйм һәм аны нәфрәт итүчеләрне җәзалыйм.
24 Ләкин минем тугрылыгым һәм шәфкатем аның белән булыр, һәм минем исемемнән аның мөгезе күтәрелер.
25 Мин аның кулын диңгезгә, уң кулын елгаларга куярмын.
26 Ул миңа кычкырачак: "Син минем әтием, Аллам һәм коткару кыям."
27 Мин шулай ук аны беренче туганым, җир патшаларыннан югарырак итәрмен.
28 Мин аның шәфкатен мәңге саклаячакмын, һәм минем килешүем аның белән нык торачак.
29 Аның нәселен мин мәңге түзәрмен, һәм аның тәхете күк көннәре кебек.
30 Әгәр аның балалары минем канунымны ташлап, минем хөкемнәремдә йөрмәсәләр.
31 Әгәр алар минем әмерләремне бозсалар һәм минем әмерләремне тотмасалар.
32 Шунда мин аларның таяк белән җинаятьләрен, явызлыкларын җәрәхәтләр белән күрермен.
33 Шулай да мин аның мәрхәмәтлелеген аңардан бөтенләй алмаячакмын, һәм минем тугрылыгым бетмәс.
34 Минем килешүемне бозмам, иреннәремнән чыкканны үзгәртмәм.
35 Мин бер тапкыр изгелегем белән ант иттем, Давытка ялганламыйм.
36 Аның токымы мәңге торыр, тәхете минем алдымда кояш кебек.
37 Ул ай кебек, күктә тугры шаһит булып торыр. Села.
38 Ләкин син ташладың һәм нәфрәтләндең, майланганнарыңа ачуландың.
39 Син үз хезмәтчеңнең килешүен юкка чыгардың, таҗын җиргә ташлап пычраттың.
40 Син аның барлык киртәләрен җимердең. Син аның ныгытмаларын җимердең.
41 Һулдан үткәннәр аны боза: ул күршеләренә хурлык.
42 Син аның дошманнарының уң кулын куйдың. Син аның барлык дошманнарын куандырдың.
43 Син шулай ук кылыч читен бордың һәм аны сугышта торырга мәҗбүр итмәдең.
44 Син аның данын туктаттың, тәхетен җиргә ыргыттың.
45 Яшьлеген кыскарттыгыз, аны оят белән капладыгыз. Села.
46 Ходаем? Син мәңгегә яшерерсеңме? Синең ачуың ут кебек янырмы?
47 Минем вакытымның кыска булуын исегездә тотыгыз: нигә сез барлык кешеләрне юкка чыгардыгыз?
48 Яшәүче һәм үлемне күрмәгән кеше нинди? җанын кабер кулыннан коткарырмы? Села.
49 Хуҗам, син үзеңнең хакыйкатең белән Давытка ант биргән элеккеге мәрхәмәтлелек кайда?
50 Ходаем, бәндәләреңнең хурлыгын исеңдә тот. күкрәгемдә барлык куәтле кешеләрнең хурлыгын ничек кичерәм?
51 Йә Ходай, синең дошманнарың мыскыл иттеләр. Алар синең майланганнарың эзләрен хурладылар.
52 Ходай мәңгегә данлы! Амин, һәм Амин.

90 бүлек

1 (Муса Аллаһының кешесе догасы.) Хуҗам, син буыннарда безнең яшәү урыныбыз булдың.
2 Тау тудырылганчы, яисә сез җирне һәм дөньяны барлыкка китергәнче, хәтта мәңгелектән мәңгегә, сез Алла.
3 Син кешене һәлакәткә әйләндерәсең. һәм әйтегез: "Кайтыгыз, кешеләр балалары.
4 Синең күзеңдә мең ел үткән кебек, ә төнге сәгать кебек.
5 Син аларны ташкын кебек алып китәсең. алар йокы кебек: иртә белән алар үскән үлән кебек.
6 Иртә белән ул чәчәк ата, үсә; кичен киселә һәм кипә.
7 Чөнки без сезнең ачуыгыз белән юкка чыгабыз, һәм сезнең ачуыгыз белән борчылабыз.
8 Син безнең гөнаһларыбызны, яшерен гөнаһларыңны йөзең алдында куйдың.
9 Чөнки безнең бөтен көн синең ачуыңда үтте: без елларыбызны экият итеп үткәрәбез.
10 Безнең көннәрнең алтмыш ел һәм ун елы; Әгәр дә көч аркасында алар дүрт яшь булса, аларның көче һәм кайгысы; чөнки ул тиздән өзелә, һәм без очып китәбез.

11 Синең ачуыңның көчен кем белә? Синең куркуың буенча, ачуың да шулай.
12 Шулай итеп, йөрәкләребезне зирәклеккә кулланыр өчен, көннәребезне санарга өйрәт.
13 Кайт, Йә Ходай, күпме? Ул бәндәләрең турында тәүбә итсен.
14 Әй, безне шәфкатең белән иртә канәгатьләндер! Көне буе шатланыр өчен.
15 Син безне җәберләгән көннәргә һәм явызлык күргән елларыбызга шатлан.
16 Эшләрегез бәндәләрегезгә күренсен, балаларына сезнең даныгыз күренсен.
17 Godәм безнең Аллабыз Ходайның матурлыгы безнең өстебездә булсын, һәм безгә кулларыбызның эшен куй. Әйе, безнең кул эше аны булдыра.

91 бүлек

1 Аллаһы Тәгаләнең яшерен урында торучы Чиксез кодрәт Иясе күләгәсендә торыр.
2 Мин Ходай турында әйтермен, Ул - минем сыену урыным һәм ныгытмам: Аллам; Мин аңа ышанырмын.
3 Әлбәттә, ул сине кош тозагыннан һәм шау-шу чиреннән коткарыр.
4 Ул сине мамыклары белән каплар, һәм син аның канатлары астында ышанырсың, аның хаклыгы синең калканың һәм чиләге булыр.
5 Төнлә куркудан курыкма; көндез очкан ук өчен дә;
6 Караңгылыкта йөргән чир өчен дә. көндез юкка чыккан юк итү өчен.
7 Синең яныңда мең, уң кулыңда ун мең егылыр. ләкин ул сезгә якын килмәячәк.
8 Явызларның әҗерен үз күзләрең белән генә күрерсең.
9 Чөнки Син минем сыену урыным булган Ходайны Синең яшәү урының иттең.
10 Синең явызлыгың булмас, һәм синең йортыңа бернинди чума килмәс.
11 Ч Forнки ул үз фәрештәләрен сиңа йөкләячәк, сине бар юлларыңда тотсын.
12 Аягыңны ташка бәрмәс өчен, алар сине кулларына күтәрерләр.
13 Син арысланга һәм золымчыга аяк басасың: яшь арыслан белән аждаһа аяк астында тапталырсың.
14 Чөнки Ул миңа мәхәббәтен куйды, шуңа күрә мин аны коткарырмын: Мин аны биек итәрмен, чөнки ул минем исемемне белә.
15 Ул мине чакырыр, һәм мин аңа җавап бирермен: Мин аның белән авырлыкта булырмын; Мин аны коткарырмын һәм хөрмәт итәрмен.
16 Озын гомер белән мин аны канәгатьләндерермен һәм аңа котылуымны күрсәтермен.

92 бүлек

1 (Шимбә көне өчен мәдхия яки җыр.) Ходайга шөкер итү, һәм Синең исемеңә мактау җырлау яхшы нәрсә, әй Аллаһы Тәгалә:
2 Иртә белән синең мәрхәмәтлелегеңне, һәр төндә тугрылыгыңны күрсәтергә,
3 Ун кыллы коралга һәм мәдхиягә; арфада тантаналы тавыш белән.
4 Син, Ходаем, мине үз эшең белән сөендердең, мин синең кулларыңда җиңәрмен.
5 Йә Ходай, синең эшләрең нинди зур! һәм сезнең уйларыгыз бик тирән.
6 Шәфкатьсез кеше белми; ахмак та моны аңламый.
7 Явызлар үлән кебек чишкәндә, һәм барлык бозыклар чәчәк атканда; Алар мәңгегә юк ителерләр:
8 Ләкин син, Ходай, мәңгегә иң югары.
9 Йә Ходай, дошманнарың юкка чыгачак. барлык бозыклар таралырлар.
10 Ләкин минем мөгезне бер мөгез мөгезе кебек күтәрерсең, мин яңа май белән майланырмын.
11 Минем күзем минем дошманнарымда минем теләгемне күрер, һәм минем колакларым миңа каршы күтәрелгән явызларның теләген ишетерләр.
12 Тәкъва кешеләр пальма кебек чәчәк атачак, ул Ливанда кедр кебек үсәр.
13 Ходай йортына утыртылганнар безнең Алла ишегалдында чәчәк атачаклар.
14 Алар картлыкта әле җимеш китерәчәкләр. алар майлы һәм чәчәк атачаклар;
15 Ходайның гадел булуын күрсәтү өчен, ул минем кыям, һәм анда бернинди гаделсезлек юк.

93 бүлек

1 Ходай идарә итә, ул бөек киенгән; Ходай көч белән киенгән, ул үзе белән бәйләнгән: дөнья да хәрәкәтләнә алмаслык итеп корылган.
2 Синең тәхетең иске, син мәңгелек.
3 Туфан күтәрелде, Йә Ходаем, су басулар тавышларын күтәрделәр. Туфан дулкыннарын күтәрә.
4 Ходай күп су тавышыннан көчлерәк, диңгезнең көчле дулкыннарыннан көчлерәк.
5 Синең шаһитләрең бик ышанычлы: изгелек синең йортыңда мәңгегә.

94 бүлек

1 Йә Ходай Алла, үч алу кемгәдер; Әй үч алу Алла, үзеңне күрсәт.
2 oбзеңне күтәр, җир хөкемчесе, горурларга әҗер бир.
3 Ходай, явызлар күпмегә кадәр явызлар җиңәрләр?
4 Алар күпме вакыт каты сүзләр сөйләрләр? һәм барлык бозыклар мактаналармы?
5 Йә Ходай, алар синең халкыңны сындыралар һәм мирасыңны җәберлиләр.
6 Алар тол хатынны һәм чит кешене үтерәләр, һәм ятимнәрне үтерәләр.
7 Ләкин алар әйтәләр: "Ходай күрмәячәк, һәм Ягъкуб Алласы моны санамас."
8 Аңлагыз, кешеләр арасында рәхимсез, ә ахмаклар, сез кайчан акыллы булырсыз?
9 Колак утырткан кеше ишетмәсме? Күзне барлыкка китергән кеше күрмәсме?
10 Мәҗүсиләрне җәзалаган кеше төзәтмәсме? Кешегә белем бирүче, белмәсме?
11 Ходай кеше уйларын белә, алар буш.
12 Йә Ходай, син җәза биргән һәм аны үз кануныңнан өйрәткән кеше бәхетле.
13 Син аңа бәла-каза көннәреннән явызлар өчен чокыр казылганчы ял бирерсең.

14 Чөнки Ходай үз халкын ташламаячак, һәм мирасын ташламаячак.
15 Ләкин хөкем тәкъвалыкка кайтачак, һәм бөтен йөрәкле кешеләр аңа ияржәчәк.
16 Минем явызлык кылучыларга каршы кем торыр? Яки явызлык кылучыларга каршы кем миңа каршы торыр?
17 Ходай миңа булышмаган булса, минем җаным тынлыкта диярлек яшәде.
18 Мин әйткәч, аягым тайгак; Синең шәфкатең, Ходаем, мине тотты.
19 Минем уйларымның күплегендә синең юанычларым минем җанымны сөендерә.
20 Явызлык тәхете сезнең белән аралашырга тиешме?
21 Алар тәкъва кешеләрнең җанына каршы җыелалар, гаепсез канны хөкем итәләр.
22 Ләкин Ходай минем яклаучым; һәм минем Аллам минем сыену кыям.
23 Ул аларга үзләренең явызлыкларын китерәчәк һәм аларны явызлыклары белән юк итәчәк. Әйе, Ходай безнең Алла аларны кисәр.

95 бүлек

1 Әйдә, әйдәгез, Ходайга җырлыйк: котылу ташына шатлыклы тавыш чыгарыйк.
2 Әйдәгез, аның алдына шөкер итеп килик һәм аңа мәдхияләр белән шатлыклы тавыш чыгарыйк.
3 Чөнки Ходай бөек Алла, һәм барлык илаһлардан бөек патша.
4 Аның кулында җирнең тирән урыннары: калкулыкларның көче дә аның.
5 Диңгез аның, һәм ул аны ясады, һәм куллары коры җирне барлыкка китерде.
6 Әй, әйдәгез, табыныйк һәм баш иеп торыйк: әйдәгез, ясаучыбыз Ходай алдында тезләник.
7 Чөнки ул безнең Аллабыз; һәм без аның көтү кешеләре, һәм аның кулы сарыклары. Бүген аның тавышын ишетсәгез,
8 Провокациядәге кебек, чүлдә вәсвәсә көнендә кебек йөрәгеңне сакла:
9 Сезнең ата-бабаларыгыз мине вәсвәсәгә биргәндә, мине расладылар һәм минем эшемне күрделәр.
10 Кырык ел дәвамында мин бу буын белән кайгырдым һәм әйттем: "Бу кешеләр йөрәкләрендә ялгышалар, һәм алар минем юлларымны белмиләр:"
11 Аларга ачуым белән ант иттем, алар минем ялга кермәсеннәр.

96 бүлек

1 Әй, Ходайга яңа җыр җырла: бөтен җир Ходайга җырла.
2 Ходайга җырла, Аның исемен данла; үзенең котылуын көннән-көн күрсәтте.
3 Аның данын мәҗүсиләр арасында, аның могҗизаларын бөтен кешеләр арасында игълан итегез.
4 Чөнки Ходай бөек һәм мактауга лаек: ул барлык аллалардан өстен булырга тиеш.
5 Чөнки барлык халыкларның тәңреләре потлар, ләкин Ходай күкләрне ясады.
6 Аның алдында хөрмәт һәм бөеклек: көч һәм матурлык аның изге урынында.
7 Әй, туганнар, Ходайга бирегез, Ходайга дан һәм көч бирегез.
8 Ходайга аның исеме белән дан китерегез: корбан китерегез һәм аның ишегалдына килегез.
9 Ий изгелек белән Ходайга гыйбадәт кылыгыз, бөтен җир алдында куркыгыз.
10 Мәҗүсиләр арасында әйтегез: Ходай идарә итә: дөнья шулай ук хәрәкәтләнмәячәк, ул халыкны гадел хөкем итәчәк.
11 Күкләр шатлансын, җир шатлансын; диңгез кычкырсын һәм аның тулылыгы.
12 Кыр шатлансын, андагы бар нәрсә, аннары барлык агач агачлары шатлансын
13 Ходай алдында, чөнки ул килә, чөнки ул җирне хөкем итәргә килә. Ул дөньяны гаделлек белән һәм кешеләрне үзенең хаклыгы белән хөкем итәчәк.

97 бүлек

1 Ходай идарә итә; җир шатлансын; утрауларның күпчелеге шатлансын.
2 Аның тирәсендә болытлар һәм караңгылык бар: гаделлек һәм хөкем итү - аның тәхетенең яшәү урыны.
3 Аның алдына ут килеп, дошманнарын яндыра.
4 Аның яшеннәре дөньяны яктыртты: җир күрде һәм калтырады.
5 Калкулыклар балавыз кебек эреп, Ходай каршында, бөтен җирнең Раббысы алдында.
6 Күкләр аның гаделлеген игълан итәләр, һәм аның данын бөтен халык күрә.
7 Потлар белән мактанган рәсемнәргә хезмәт итүчеләр, хур булыгыз, бар илаһлар.
8 Сион ишетте һәм шатланды; Яһүд кызлары синең хөкемнәрең өчен шатландылар, Йә Ходай.
9 Чөнки Ходай, син бөтен җирдән биек, син барлык илаһлардан бөеграк.
10 Сез, Ходайны яратучылар, явызлыкны нәфрәт итегез, ул үзенең изгеләренең җаннарын саклый; Ул аларны явызлар кулыннан коткара.
11 Тәкъва кешеләр өчен яктылык, йөрәкләрдә гаделләр өчен шатлык чәчелә.
12 Тәкъва кешеләр, Ходайга шатланыгыз. Аның изгелеген искә төшереп рәхмәт әйтегез.

98 бүлек

1 (Мәдхия.) Әй, Ходайга яңа җыр җырла; Ул искиткеч эшләр эшләде: уң кулы һәм изге кулы аңа җиңү китерде.
2 Ходай үзенең котылуын игълан итте, мәҗүсиләр алдында үзенең гаделлеген ачык итеп күрсәтте.
3 Ул үзенең шәфкатен һәм Израиль йортына карата булган хакыйкатен исенә төшерде: җирнең төрле почмакларында безнең Алла коткаруын күрделәр.
4 Бөтен җир Ходайга шатлыклы тавыш чыгар, көчле тавыш чыгар, шатлан һәм мактау җырла.
5 Арфа белән Ходайга җырла; арфа һәм мәдхия тавышы белән.
6 Быргы һәм кәрнет тавышы белән Ходай, патша алдында шатлыклы тавыш чыгар.

7 Диңгез кычкырсын һәм аның тулылыгы. Дөнья һәм анда яшәүчеләр.
8 Туфаннар кул чапсыннар, калкулыклар бергә шатлансын
9 Ходай алдында; Ул җирне хөкем итәргә килә: ул дөньяны һәм кешеләрне гаделлек белән хөкем итәчәк.

99 бүлек

1 Ходай идарә итә; халык калтырасын: ул керубимнар арасында утыра; җир хәрәкәтләнсен.
2 Ходай Сионда бөек; Ул барлык кешеләрдән өстен.
3 Алар синең бөек һәм куркыныч исемеңне мактасыннар. чөнки ул изге.
4 Патшаның көче дә хөкемне ярата. Син тигезлек урнаштырасың, Ягъкубта хөкем һәм гаделлек башкарасың.
5 Аллабыз Ходайны данлагыз һәм аның аяк төбендә табыныгыз. Ул изге.
6 Муса белән Ааronарун руханилары арасында, һәм аның исемен чакыручылар арасында Шамуил. Алар Ходайга мөрәҗәгать иттеләр, һәм ул аларга җавап бирде.
7 Ул аларга болытлы баганада әйтте: алар аның шаһитлекләрен һәм ул биргән боерыкны сакладылар.
8 Син аларга җавап бирдең, Йә Ходай, безнең уйларыңнан үч алсаң да, син аларны кичерүче Алла идең.
9 Аллабыз Ходайны данла һәм аның изге калкулыгында табын. Чөнки безнең Аллабыз изге.

100 бүлек

1 (Мактау мәдхиясе.) Бар җирләр, Ходайга шат тавыш ишетегез.
2 Ходайга шатланып хезмәт итегез: Аның алдында җырлагыз.
3 Белегез, Ходай - ул Алла, безне үзебез түгел, ә безне яратты. без аның халкы, һәм аның көтү сарыклары.
4 Рәхмәт белән аның капкаларына керегез һәм мактау белән аның ишегалдына керегез: аңа рәхмәтле булыгыз һәм аның исемен данлагыз.
5 Чөнки Ходай яхшы; Аның шәфкате мәңгелек; Аның хакыйкате буыннарга дәвам итә.

101 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе.) Мин шәфкать һәм хөкем җырлаячакмын, Ходаем, мин сиңа җырлармын.
2 Мин үземне акыллы тотармын. Кайчан син минем яныма килерсең? Мин камил йөрәк белән өемдә йөриячәкмен.
3 Минем күз алдымда явызлык куймаячакмын, кире кагучыларның эшләрен нәфрәт итәм. ул миңа ябышмас.
4 Күңелсез йөрәк миннән китәчәк: Мин явыз кешене белмим.
5 Кем күршесенә яла ягса, мин аны кисәрмен, биек йөзле һәм горур йөрәкле кеше мин газапланмыйм.
6 Минем күзләрем җирдәге тугры кешеләргә карыйлар, алар минем белән яшәрләр: камил юл белән йөргән кеше миңа хезмәт итәр.
7 Алдаучы минем өемдә яшәмәячәк, ялган сөйләүче минем күз алдымда калмас.
8 Мин җирдәге барлык явызларны иртә юк итәрмен. Мин барлык явызларны Ходай шәһәреннән юк итәр өчен.

102 бүлек

1.
2 Авыр чакта миннән йөзеңне яшермә. колагыңны миңа тыңла: шалтыраткан көнне миңа тиз җавап бир.
3 Минем көннәр төтен кебек юкка чыга, сөякләрем мич кебек яндырыла.
4 Минем йөрәгем җәрәхәтләнде, үлән кебек кипте. икмәк ашарга онытам.
5 Авырту тавышы аркасында сөякләрем тиремә ябыштылар.
6 Мин чүл пеликаны кебек, мин чүл оясы кебек.
7 Мин карыйм, һәм өй өстендә чыпчык кебек.
8 Минем дошманнарым мине көне буе хурлыйлар; Миңа каршы ачуланучылар миңа каршы ант итәләр.
9 Чөнки мин икмәк кебек көл ашадым, эчемлекне елау белән куштым.
10 Синең ачуың һәм ачуың аркасында: Син мине күтәрдең һәм ташладың.
11 Минем көннәрем күләгәдәй; Мин үлән кебек киптем.
12 Ләкин син, Ходай, мәңге торырсың. һәм буыннан-буынга.
13 Син тор, Сионга шәфкать күрсәт, чөнки аны хупларга вакыт, билгеле вакыт җитте.
14 Чөнки синең бәндәләрең аның ташларыннан ләззәтләнәләр, тузанга ошыйлар.
15 Шулай итеп, мәҗүсиләр Ходай исеменнән һәм җирнең барлык патшаларыннан сезнең даныгыздан курка.
16 Ходай Сионны төзегәндә, ул үзенең данында күренәчәк.
17 Ул ярлыларның догасын санар, аларның догаларын санга сукмас.
18 Бу киләчәк буын өчен язылачак, һәм барлыкка китерелгән кешеләр Ходайны мактыйлар.
19 Ч һенки Ул үз изге урынының биеклегеннән карады. Ходай җирне күктән күрде.
20 Тоткынның елавын ишетү; үлемгә билгеләнгәннәрне азат итү;
21 Сионда Ходайның исемен һәм Иерусалимда мактауны игълан итү;
22 Халык һәм патшалыклар җыелып, Ходайга хезмәт итәр өчен.
23 Ул минем көчемне зәгыйфьләндерде; ул минем көннәремне кыскартты.
24 Әйттем, Йә Ходаем, мине көннәрем арасында алып китмә, синең буыннарың буыннарда.
25 Син җирнең нигезен салдың, күк - синең кулың.
26 Алар юкка чыгачак, ләкин син түзәрсең, әйе, аларның барысы да кием кебек картайыр. Син аларны кием итеп алыштырырсың, һәм алар үзгәрерләр:
27 Ләкин син бер үк, елларың бетмәс.
28 Синең бәндәләреңнең балалары дәвам итәрләр, һәм аларның нәселе синең алдыңда торыр.

103 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе.) Әй, җаным, Ходайга дан бир, һәм
эчемдәгеләрнең барысына да аның изге исемен данла.
2 Әй, җаным, Ходайны данла һәм аның барлык
файдасын онытма:
3 Синең барлык гөнаһларыңны кичерүче. Ул сезнең
барлык авыруларыгызны дәвалый.
4 Синең тормышыңны юк итүдән коткаручы. Ул сине
мәрхәмәтлелек һәм назлы шәфкать белән таҗ итә.
5 Авызыңны яхшы әйберләр белән туендыручы.
яшьлегең бөркет кебек яңарсын өчен.
6 Ходай җәберләнгәннәр өчен гаделлек һәм хөкем итә.
7 Ул Мусага үзенең юлларын, Исраил балаларына
кылган гамәлләрен хәбәр итте.
8 Ходай шәфкатьле һәм мәрхәмәтле, ачуланырга
ашыкмый һәм шәфкатьле.
9 Ул һәрвакыт кычкырмас, һәм ачуын мәңге сакламас.
10 Ул безнең гөнаһларыбыздан соң безнең белән эш
итмәде. явызлыкларыбыз буенча безне бүләкләмәде.
11 Чөнки күк җирдән биек булган кебек, аңардан
куркучыларга карата шәфкате шулкадәр зур.
12 Көнчыгыш көнбатыштан ерак булса, ул безнең
гөнаһларыбызны алып китте.
13 Ата үз балаларын кызганган кебек, Ходай үзеннән
куркучыларны кызгана.
14 Ч Fогнки Ул безнең кадрларыбызны белә. ул безнең
тузан икәнебезне хәтерли.
15 Кешегә килгәндә, аның көннәре үлән кебек, кыр
чәчәге кебек, ул чәчәк ата.
16 Чөнки җил аның өстеннән үтеп китә; һәм аның
урыны моны бүтән белмәячәк.
17 Ләкин Ходайның мәрхәмәте аннан куркучылардан
мәңгегә, һәм балаларына аның гаделлеге.
18 Аның килешүен үтәүчеләргә һәм аның әмерләрен
үтәүчеләргә.
19 Ходай тәхетен күктә әзерләде. Аның патшалыгы бар
нәрсә өстеннән идарә итә.
20 Аның фәрештәләре, аның әмерләрен үтәүче, аның
сүзенә колак салучы Ходайны данлагыз.
21 Аның гаскәрләре, Ходайны данлагыз! Аның
хезмәтчеләре.
22 Ходайны данлагыз, аның барлык эшләре аның
хакимлегендә: Ходайны данлагыз, җаным.

104 бүлек

1 Әй, җаным, Ходайны данла. Йә Ходаем, син бик бөек;
Син хөрмәт һәм бөеклек белән киендең.
2 Кем үзен кием кебек яктылык белән каплый, күкне
пәрдә кебек сузучы:
3 Кем бүлмәләренең нурларын суга сала: болытларны
үз арбасын ясаучы, җил канатларында йөрүче:
4 Фәрештәләрен рухландыручы. Аның хезмәтчеләре
ялкынлы ут:
5 earthирнең нигезен салган, ул мәңгегә юк ителмәсен.
6 Син аны тирән кием белән капладың, су таулар
өстендә торды.
7 Синең шелтәң белән алар качтылар. Синең күк
күкрәү тавышың белән алар ашыктылар.
8 Алар тауларга меңәләр; алар үзәннәр аша алар өчен
нигез салган урынга төшәләр.
9 Син чик куйдың, алар үтмәсләр. кабат җирне
капламас өчен.
10 Ул чишмәләрне калкулыклар арасына җибәрә.
11 Алар кырдагы һәр хайванга эчемлек бирәләр:
кыргый ишәкләр сусавын канәгатьләндерәләр.
12 Алар аша күк кошлары яшәрләр, алар ботаклар
арасында җырлар.
13 Ул үз бүлмәләреннән калкулыкларны су белән
сугарды: җир синең эшләреңнең җимешеннән туйды.
14 Ул терлек өчен үлән үстерергә, кешегә хезмәт итәр
өчен үлән үстерергә, җирдән ризык чыгарыр өчен;
15 Кеше йөрәгеен сөендерә торган шәраб, йөзен
балкытыр өчен май, кеше йөрәген ныгытучы икмәк.
16 Ходай агачлары яфрак белән тулы; ул утырткан
Ливан кедрлары;
17 Кайда кошлар оя коралар, куянга килгәндә, чыршы -
аның йорты.
18 Биек калкулыклар - кыргый кәҗәләр өчен сыену
урыны; һәм кони өчен кыялар.
19 Ул айны сезонга билгеләде: кояш үзенең батканын
белә.
20 Син караңгылык итәсең, һәм ул төн. Урмандагы
барлык хайваннар ага.
21 Яшь арысланнар корбаннары артыннан кычкыралар
һәм итләрен Алладан эзлиләр.
22 Кояш чыга, алар бергә җыелалар һәм үз ояларына
яталар.
23 Кеше үз эшенә һәм хезмәтенә кичкә кадәр чыга.
24 Йә Ходай, синең эшләрең күп тапкырлар! Син
аларның барын да зирәклектә ясадың, җир синең
байлыгың белән тулы.
25 Бу зур һәм киң диңгез дә, анда кечкенә дә, зур
хайваннар да сансыз йөри.
26 Анда кораблар бар, анда сез уйнаган левиатан бар.
27 Алар барысы да сине көтәләр. Син аларга итләрен
вакытында бирерсең.
28 Син аларга бирсәң, алар җыелалар: кулыңны ач,
алар яхшылык белән тулган.
29 Син битеңне яшерәсең, алар борчыла: син аларның
сулышын аласың, алар үлә һәм тузанына кире кайталар.
30 Син үз рухыңны җибәрәсең, алар яратылган, һәм
син җир йөзен яңартасың.
31 Ходайның даны мәңге торачак: Ходай аның
эшләренә шатланыр.
32 Ул җиргә карый, калтырый: ул тауларга кагыла, һәм
алар тәмәке тарталар.
33 Мин гомерем буе Ходайга җырлармын, мин
булганда Аллага дан җырлармын.
34 Аның турында уйлануым татлы булыр, мин
Ходайда шатланырмын.
35 Гөнаһ кылучылар җирдән юк ителсеннәр, явызлар
булмасын. Ходайны данла, җаным. Ходайны мактагыз.

105 бүлек

1 Әй, Ходайга шөкер! Аның исемен чакырыгыз: аның
эшләрен халык арасында белдерегез.
2 Аңа җырлагыз, аңа мәдхияләр җырлагыз, аның
барлык гаҗәеп эшләре турында сөйләгез.
3 Аның изге исеме белән данлагыз, аларның йөрәкләре
Ходайны эзләүдә шатлансын.

4 Ходайны һәм аның көчен эзләгез, аның йөзен мәңге эзләгез.
5 Аның кылган гаҗәеп эшләрен исегездә тотыгыз. аның могҗизалары, авыз хөкемнәре;
6 Ий Ибраһим токымы, сез сайлаган Ягъкуб балалары.
7 Ул - безнең Ходай, аның хөкемнәре бөтен җирдә.
8 Ул мең буынга кушкан сүзен мәңге истә калдырды.
9 Ул Ибраһим белән нинди килешү төзеде, һәм Исхакка анты.
10 Ягъкубка һәм Исраилгә мәңге килешү өчен раслады.
11 Кәнган җирен сезгә мирасның күп өлешен бирермен:
12 Алар бик аз кеше булганда. әйе, бик аз, һәм анда таныш булмаган кешеләр.
13 Алар бер халыктан икенчесенә, бер патшалыктан икенче халыкка киткәч;
14 Ул аларга беркемгә дә начарлык эшләргә рөхсәт итмәде. Ул патшаларны алар өчен шелтәләде.
15 Минем майланганнарыма кагылмагыз һәм минем пәйгамбәрләремә зыян китермәгез.
16 Моннан тыш, ул җирдә ачлык чакырды, бөтен икмәкне сындырды.
17 Ул алар алдына бер кешене җибәрде, хәтта Йосыфны хезмәтчегә сатты.
18 Аларның аякларын богаулар белән җәрәхәтләделәр: аны тимергә салдылар:
19 Аның сүзе килгәнче: Ходай сүзе аны сынады.
20 Патша аны җибәрде һәм азат итте. хәтта халык хакиме, һәм аны азат ит.
21 Ул аны үз йорты хуҗасы һәм бөтен мал-мөлкәте итте.
22 Аның князьләрен аның теләге белән бәйләргә; һәм сенаторларына зирәклек өйрәт.
23 Исраил дә Мисырга килде. Ягъкуб Хам җирендә яшәде.
24 Ул үз халкын арттырды. һәм аларны дошманнарыннан көчлерәк итте.
25 Ул үз халкын нәфрәт итәргә, хезмәтчеләре белән хәйләкәр эшләргә йөрәкләрен юнәлтте.
26 Ул үз хезмәтчесен Мусаны җибәрде. һәм ул сайлаган Аагonарун.
27 Алар Хам җирендә аның билгеләрен һәм могҗизаларын күрсәттеләр.
28 Ул караңгылык җибәрде, караңгы итте; Алар аның сүзенә каршы чыкмады.
29 Ул аларның суларын канга әйләндерде һәм балыкларын үтерде.
30 Аларның җирләре, патшаларының бүлмәләрендә бакалар тудырдылар.
31 Ул сөйләде, һәм аларның төрле ярларында төрле чебеннәр, битләр килде.
32 Ул аларга яңгыр яудырды һәм үз җирләрендә утлы ут бирде.
33 Ул аларның йөзем агачларын, инҗир агачларын кыйнады. һәм аларның ярларын тормозлагыз.
34 Ул сөйләде, саранча килде, куртлар, һәм бу сансыз,
35 theirз җирендәге барлык үләннәрне ашап, җир җимешләрен ашады.
36 Ул шулай ук үз җирендәге беренче угылларны, бөтен көченең башын кыйнады.
37 Ул аларны көмеш һәм алтын белән дә тудырды, һәм аларның кабиләләре арасында бер генә зәгыйфь кеше дә юк иде.
38 Алар киткәч, Мисыр шатланды, чөнки алардан курку төште.
39 Ул каплау өчен болыт таратты. төнлә яктылык бирер өчен ут.
40 Халык сорады, һәм ул бөдрә алып, аларны күк икмәге белән туйдырды.
41 Ул кыяны ачты, су ага башлады. елга кебек коры җирләрдә йөгерделәр.
42 Чөнки ул үзенең изге вәгъдәсен һәм хезмәтчесе Ибраһимны исенә төшерде.
43 Ул үз халкын шатланып, сайланганнарын шатланып тудырды:
44 Ул аларга мәҗүсиләр җирләрен бирде, һәм алар халык хезмәтен мирас итеп алдылар.
45 Аның кануннарын тотсыннар өчен, Аның кануннарын сакларлар. Ходайны мактагыз.

106 бүлек

1 Ходайны мактагыз. Әй Ходайга шөкер! Аның шәфкате мәңге тора.
2 Ходайның бөек эшләрен кем әйтә ала? Аның бөтен мактауларын кем күрсәтә ала?
3 Хөкем итүчеләр һәм һәрвакыт гаделлек эшләүчеләр бәхетле.
4 Йә Ходай, мине үз халкыңа биргән мәрхәмәт белән исеңдә тот.
5 Мин сайлаганнарның яхшы якларын күрермен, һәм сезнең милләтегезнең шатлыгына шатланырмын, һәм сезнең мирасыгыз белән данланырмын.
6 Без ата-бабаларыбыз белән гөнаһ эшләдек, явызлык эшләдек, явызлык эшләдек.
7 Безнең ата-бабаларыбыз Мисырдагы могҗизаларыгызны аңламаганнар. синең мәрхәмәтеңнең күплеген хәтерләмәделәр. ләкин аны диңгездә, хәтта Кызыл диңгездә дә котыртты.
8 Шулай да, ул үзенең куәтле көчен танысын өчен, аларны үз исеме өчен коткарды.
9 Ул Кызыл диңгезне дә шелтәләде, һәм ул кипте. Шуңа күрә ул аларны чүл кебек тирәнлектә алып барды.
10 Ул аларны нәфрәт итүче кулыннан коткарды һәм аларны дошман кулыннан коткарды.
11 Су дошманнарын каплады, аларның берсе дә калмады.
12 Алар аның сүзләренә ышандылар. Аның мактауларын җырладылар.
13 Тиздән алар аның әсәрләрен оныттылар. алар аның киңәшен көтмәделәр:
14 Ләкин чүлдә бик теләп, чүлдә Аллаһыны сынады.
15 Ул аларга үтенечләрен бирде. ләкин аларның җаннарына арыклык җибәрделәр.
16 Алар лагерьда Мусага һәм Ходайның изгесе Аагonарунга көнләштеләр.
17 Datip Датанны йотты һәм йотты, һәм Абирамны каплады.
18 Аларның янында ут кабынды. ялкын явызларны яндырды.
19 Алар Хоребта бозау ясадылар һәм эретелгән сурәткә табындылар.
20 Шулай итеп алар данын үлән ашаган үгез охшашлыгына алыштырдылар.

21 Алар Мисырда зур эшләр кылган Коткаручысы Аллаһыны кичерделәр.
22 Хам җирендә искиткеч эшләр, Кызыл диңгез буендагы коточкыч әйберләр.
23 Шуңа күрә ул аларны юк итәчәген әйтте, әгәр сайланган Муса бозыклыкта аның алдында тормаса, ачуын чыгарыр өчен, аларны юк итмәс өчен.
24 Әйе, алар рәхәт җирне санга сукмадылар, аның сүзенә ышанмадылар.
25 Ләкин чатырларында зарландылар, һәм Ходай тавышына колак салмадылар.
26 Шуңа күрә ул аларны чүлдә җимерер өчен кулларын күтәрде:
27 Аларның нәселен халыклар арасында таркату һәм аларны җирләргә тарату.
28 Алар шулай ук Бальпеорга кушылдылар һәм үлгәннәрнең корбаннарын ашадылар.
29 Шулай итеп алар аны уйлап чыгарулары белән ачуландырдылар, һәм аларга чума тормоз салды.
30 Шуннан соң Финеес торды һәм хөкем чыгарды, һәм шулай итеп чума калды.
31 Бу аңа буыннар өчен мәңге тәкъвалык булып саналды.
32 Алар шулай ук низаг суларында ачуландылар, һәм алар Муса белән авырып киттеләр:
33 Чөнки алар аның рухын ачуландырдылар, һәм ул иреннәре белән уйламыйча сөйләде.
34 Алар Ходай кушкан халыкларны юк итмәделәр.
35 Ләкин мәҗүсиләр арасында катнашып, аларның эшләрен өйрәнделәр.
36 Алар потларына хезмәт иттеләр, алар өчен тозак.
37 Әйе, алар улларын һәм кызларын шайтаннарга корбан иттеләр,
38 Канаан потларына корбан итеп китергән гаепсез канны, хәтта улларының һәм кызларының каны түкте, һәм җир кан белән пычранды.
39 Шулай итеп алар үз эшләре белән пычраттылар, үз уйлап чыгарулары белән фахишәлеккә киттеләр.
40 Шуңа күрә Ходайның үз халкына ачуы кабынды, хәтта ул үз мирасын нәфрәт итте.
41 Ул аларны мәҗүсиләр кулына бирде. Аларны нәфрәт итүчеләр алар белән идарә иттеләр.
42 Дошманнары да аларны җәберләделәр, һәм алар кулларына буйсындылар.
43 Ул аларны күп тапкыр коткарды. ләкин алар аны киңәшләре белән ачуландырдылар, явызлыклары өчен түбәнсетелделәр.
44 Ләкин ул аларның газапларын ишетте.
45 Ул алар белән килешүен исенә төшерде һәм мәрхәмәтенең күплегенә тәүбә итте.
46 Ул аларны әсирлектә тоткан кешеләрнең барысын да кызганды.
47 Йә Ходай Ходай, безне коткар һәм безне мәҗүсиләр арасыннан җый, изге исемеңә шөкер итәр өчен һәм синең мактауларыңда җиңәр.
48 Исраилнең Ходайы мәңгегә мәңгегә данлансын, һәм бөтен халык әйтсен: Амин. Ходайны мактагыз.

107 бүлек

1 Йә Ходайга шөкер, чөнки ул яхшы, чөнки аның шәфкате мәңге тора.
2 Дошман кулыннан коткарган Ходай шулай әйтсен;
3 Аларны җирләрдән, көнчыгыштан, көнбатыштан, төньяктан һәм көньяктан җыйды.
4 Алар чүлдә адаштылар; алар яшәр өчен шәһәр тапмады.
5 Ач һәм сусаган, аларның җаннары тынычланды.
6 Шуннан соң алар авырлыкларында Ходайга ялвардылар, һәм Ул аларны кайгы-хәсрәттән коткарды.
7 Ул аларны дөрес шәһәр белән алып барды, алар шәһәргә барырлар.
8 Их, кешеләр Ходайны аның игелеге өчен, һәм кешеләр балаларына искиткеч эшләре өчен мактасыннар иде!
9 Чөнки ул сагынган җанны туендыра, ач җанны яхшылык белән тутыра.
10 Алар караңгылыкта һәм үлем күләгәсендә, газап һәм тимер белән бәйләнгәннәр.
11 Чөнки алар Алла сүзенә каршы чыктылар, һәм Аллаһы Тәгаләнең киңәшен санга сукмадылар.
12 Шуңа күрә ул аларның йөрәкләрен җимерде. егылды, ярдәмче юк иде.
13 Шуннан соң алар авырлыкларында Ходайга ялвардылар, һәм ул аларны кайгылардан коткарды.
14 Ул аларны караңгылыктан һәм үлем күләгәсеннән чыгарды, төркемнәрен таркатты.
15 Их, кешеләр Ходайны аның яхшылыгы өчен, һәм кешеләр балаларына кылган искиткеч эшләре өчен мактасыннар иде!
16 Ч Fогнки ул бакыр капкаларын сындырды, тимер барларны кисеп алды.
17 Акылсызлар, гөнаһлары аркасында, явызлыклары аркасында җәфаланалар.
18 Аларның җаны төрле итләрне нәфрәт итә. Алар үлем капкаларына якынлашалар.
19 Шуннан соң алар авырлыкларында Ходайга ялваралар, һәм Ул аларны кайгылардан коткара.
20 Ул үз сүзен җибәрде, аларны савыктырды һәм аларны юк итүләреннән коткарды.
21 Их, кешеләр Ходайны аның игелеге өчен һәм кешеләр балаларына кылган искиткеч эшләре өчен мактасыннар иде!
22 Алар рәхмәт корбаннарын корбан итсеннәр, һәм эшләрен шатланып игълан итсеннәр.
23 Корабльдә диңгезгә төшүчеләр, зур суларда бизнес алып баручылар.
24 Алар Ходайның эшләрен һәм аның могҗизаларын тирәнлектә күрәләр.
25 Ч Fогнки ул боера һәм дулкыннарын күтәргән буранлы җилне күтәрә.
26 Алар күккә менәләр, тагын тирәнлеккә төшәләр: авырлыклар аркасында аларның җаннары эреп бетә.
27 Алар әйләнеп йөриләр, исерек кеше кебек калтырыйлар, һәм алар ахыр чиктә.
28 Шуннан соң алар авырлыкларында Ходайга ялваралар, һәм Ул аларны кайгылардан чыгарды.
29 Ул буранны тынычландыра, аның дулкыннары һаман да.
30 Шунда алар шатланалар, чөнки алар тыныч; Шуңа күрә ул аларны теләгән урыннарына китерә.
31 Их, кешеләр Ходайны аның игелеге өчен, һәм кешеләр балаларына кылган искиткеч эшләре өчен мактасыннар иде!

32 Аны халык җыелышында да күтәрсеннәр, өлкәннәр
җыелышында аны мактасыннар.
33 Ул елгаларны чүлгә, чишмәләрне коры җиргә
әйләндерә.
34 Уңышлы җир, анда яшәүчеләрнең явызлыклары
өчен.
35 Ул чүлне басып торган суга, коры җирне
сулыкларга әйләндерә.
36 Ул анда ачларны яшәргә мәҗбүр итә, алар шәһәрне
торакка әзерлиләр.
37 theәм кырларны чәчегез, йөзем бакчалары
утыртыгыз.
38 Ул аларга шулай ук фатиха бирә, алар күбәйсеннәр.
һәм аларның маллары кимергә тиеш түгел.
39 Алар кабат җәберләнәләр, җәбер-золым, кайгы-
хәсрәт аркасында.
40 Ул князьләргә хурлык сала, һәм аларны чүлдә
адаштырырга этәрә.
41 Ләкин ул ярлыларны кайгы-хәсрәттән күтәрә һәм
аны көтү кебек гаилә итә.
42 Тәкъва кешеләр моны күрерләр һәм куанырлар, һәм
бөтен явызлык аның авызын туктатыр.
43 Акыллы һәм боларны күзәткән кеше хәтта
Ходайның мәрхәмәтен аңлар.

108 бүлек

1 (Давыт җыры яки мәдхиясе.) Әй Алла, минем
йөрәгем нык; Мин җырлармын, мактаырмын, хәтта
минем даным белән.
2 Уян, мәдхия һәм арфа: Мин үзем иртә уяныймын.
3 Йә Ходай, халык арасында сине мактыйм, һәм
халыклар арасында сиңа мактау җырлармын.
4 Чөнки синең шәфкатең күктән бөегрәк, һәм синең
хаклыгың болытларга барып җитә.
5 Әй, Алла, күкләрдән бөек бул, даныңны бөтен җир
өстеннән.
6 Синең сөйгәнең коткарылсын өчен, уң кулың белән
сакла һәм миңа җавап бир.
7 Алла үзенең изгелегендә сөйләде; Мин куанырмын,
Шекемны бүләрмен һәм Суккот үзәнлеген очратырмын.
8 Галаад минеке; Манашше минеке; Эфраим шулай ук
минем башымның көче; Яһүд минем закон чыгаручым;
9 Моаб - минем юу урыным; Эдом өстендә аяк
киемемне чыгарырмын; Филистия өстендә җиңәрмен.
10 Мине көчле шәһәргә кем китерер? мине Эдомга кем
алып барыр?
11 Әй, Алла, безне ташлаган кеше түгелме? Әй, Алла,
безнең гаскәрләр белән чыкмассыңмы?
12 Безгә авырлыклардан ярдәм бир, чөнки кеше ярдәме
бушка.
13 Алла аша без батырлык эшләячәкбез, чөнки ул
безнең дошманнарыбызны аякка бастырачак.

109 бүлек

1 (Баш музыкантка, Давыт мәдхиясе.) Тынычланма, әй
мактау Алла;
2 Чөнки явызларның авызы һәм алдаучыларның авызы
миңа каршы ачылды, алар миңа каршы ялган
сөйләделәр.
3 Алар мине нәфрәт сүзләре белән әйләндереп алдылар.
һәм миңа каршы сәбәпсез сугыштылар.
4 Минем мәхәббәтем өчен алар минем дошманнарым,
ләкин мин үземне дога кылам.
5 Алар миңа яхшылык өчен явызлык, мәхәббәтемә
нәфрәт бүләк иттеләр.
6 Аның өстенә явыз кешене куй, һәм Шайтан аның уң
ягында торсын.
7 Ул хөкем ителгәч, хөкем ителсен, һәм аның догасы
гөнаһка әйләнсен.
8 Аның көннәре аз булсын; бүтән кеше аның
кабинетына керергә рөхсәт итсен.
9 Аның балалары атасыз, хатыны тол калсын.
10 Аның балалары гел вагон булып торсыннар,
ялварсыннар: икмәкләрен дә буш урыннардан
эзләсеннәр.
11 Талакчы бар булганын тотсын; чит кешеләр аның
хезмәтен бозсыннар.
12 Аңа шәфкать күрсәтүче кеше булмасын, һәм әтисез
балаларын хуплаучы булсын.
13 Аның нәселе өзелсен; һәм киләсе буында аларның
исеме юкка чыгарылсын.
14 Аталарының явызлыклары Ходай белән истә калсын;
әнисенең гөнаһы юкка чыкмасын.
15 Алар һәрвакыт Ходай алдында булсын, ул аларның
хәтерен җирдән өзсен.
16 Чөнки ул шәфкать күрсәтергә түгел, ә ярлы һәм
мохтаҗ кешене эзәрлекләде, хәтта йөрәкләрен
сындырганнарны үтерергә.
17 Ул сүгенүне яраткан кебек, аңа да килсен, ул
фатихага ошамаган кебек, аннан ерак булсын.
18 Ул үзен сүгенү киеме белән киенгән кебек, аның
эчәкләренә су кебек, сөякләренә май кебек керсен.
19 Аңа үзен каплаган кием кебек, һәм ул гел бәйләнгән
билбау кебек булсын.
20 Бу минем дошманнарымның һәм минем җанымга
явызлык кылучыларның әҗере булсын.
21 Ләкин, Ходай Тәгалә, Син минем исемең өчен эшлә,
чөнки синең шәфкатең яхшы, мине коткар.
22 Чөнки мин ярлы, мохтаҗ, йөрәгем яраланды.
23 Мин төшкәндә күләгә кебек киттем: мине саранча
кебек ыргыталар.
24 Ураза аша тезләрем зәгыйфь; Минем тәнем майсыз.
25 Мин дә аларга мыскыл иттем, алар миңа башларын
чайкадылар.
26 Йә Ходаем, миңа ярдәм ит, мине шәфкатең буенча
коткар.
27 Бу синең кулың икәнен белсеннәр өчен. Син,
Ходаем, моны эшләдең.
28 Алар ләгънәт итсеннәр, ләкин сине фатихаласыннар:
торгач, оялсыннар; Ләкин хезмәтчең шатлансын.
29 Минем дошманнарым оятка киенсеннәр, үзләрен
буталчыклар белән капларлар, мантия кебек.
30 Мин авызым белән Ходайны мактыйм; Әйе, мин
аны халык арасында мактыйм.
31 Чөнки ул аны җанын хөкем итүчеләрдән коткарыр
өчен, ярлыларның уң ягында торыр.

110 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе.) Ходай әйтте: "Дошманнарыгызны
аякка бастырганчы, минем уң ягымда утырыгыз".

2 Ходай синең таягыңны Сионнан җибәрәчәк, дошманнарың арасында идарә ит.
3 Синең халкың синең көчеңдә, иртә карынынннан изгелек гүзәллегендә әзер булыр: синдә яшьлек чыклары бар.
4 Ходай ант итте һәм тәүбә итмәячәк, Син Мелхиседек кушуы буенча мәңге рухани.
5 Ходай ачуы чыккан көнне патшалар аша сугачак.
6 Ул мәҗүсиләр арасында хөкем итәр, урыннарны мәетләр белән тутырыр; ул күп илләр өстендә башларын җәрәхәтләр.
7 Ул юлда чишмәдән эчәр, шуңа күрә ул башны күтәрер.

111 бүлек

1 Ходайны мактагыз. Мин Ходайны бөтен йөрәгем белән, гаделләр җыелышында һәм җыелышта мактыйм.
2 Ходайның эшләре бөек, анда ләззәтләнүчеләрнең барысыннан эзләнәләр.
3 Аның эше хөрмәтле һәм данлы, һәм аның гаделлеге мәңге тора.
4 Ул үзенең искиткеч әсәрләрен истә калдырды: Ходай мәрхәмәтле һәм шәфкатьле.
5 Ул үзеннән куркучыларга ит бирде, ул үз килешүен һәрвакыт истә тотачак.
6 Ул үз халкына мәҗүсиләр мирасы бирсен өчен, эшләренең көчен күрсәтте.
7 Аның куллары - дөреслек һәм хөкем; Аның барлык әмерләре ышанычлы.
8 Алар мәңгегә мәңге торалар, хакыйкатьтә һәм гаделлектә эшләнәләр.
9 Ул үз халкына йолып алу җибәрде, ул үзенең килешүенә мәңге боерды: Аның исеме изге һәм хөрмәтле.
10 Ходайдан курку - зирәклекнең башы: Аның әмерләрен үтәүчеләр барысын да яхшы аңлыйлар: Аны мактау мәңге тора.

112 бүлек

1 Ходайны мактагыз. Ходайдан куркучы, аның әмерләренә бик ошаган кеше бәхетле.
2 Аның токымы җирдә көчле булыр, гадел буын фатихаланыр.
3 Аның өендә байлык һәм байлык булыр, һәм аның гаделлеге мәңге тора.
4 Караңгылыкта туры кешеләргә яктылык килә: ул мәрхәмәтле, шәфкатьле һәм гадел.
5 Яхшы кеше мәрхәмәт күрсәтә, кредит бирә: ул үз эшләрен акыл белән алып барачак.
6 Әлбәттә, ул мәңгегә калмас, тәкъва кешеләр мәңге истә калырлар.
7 Ул явыз хәбәрдән курыкмас, йөрәге нык, Ходайга өметләнеп.
8 Аның йөрәге нык, ул дошманнарындагы теләген күргәнче курыкмас.
9 Ул таралды, ярлыларга бирде. Аның гаделлеге мәңге тора; Аның мөгезе хөрмәт белән күтәрелер.
10 Явызлар моны күрерләр һәм кайгырырлар; ул тешләрен шыкырдата һәм эреп бетәчәк: явызларның теләге юкка чыгачак.

113 бүлек

1 Ходайны мактагыз. Мактагыз, әй Ходай хезмәтчеләре, Ходай исемен мактагыз.
2 Бу вакыттан һәм мәңгегә Ходайның исеме данлансын.
3 Кояш чыкканнан алып төшкәнгә кадәр Ходай исеме мактауга лаек.
4 Ходай барлык халыклардан өстен, һәм аның даны күкләрдән өстен.
5 Кем югарыда торучы Аллабыз Ходайга охшаган,
6 Күктәге һәм җирдәге әйберләрне күрү өчен үзен түбәнсетә!
7 Ул ярлыларны туфрактан күтәрә, мохтаҗларны чүплектән күтәрә;
8 Ул аны хәтта үз халкының кенәзләре белән куяр өчен.
9 Ул бала тудырмаган хатын-кызны өй сакларга һәм шатлыклы балалар анасы итә. Ходайны мактагыз.

114 бүлек

1 Израиль Мисырдан чыккач, Ягъкуб йорты сәер телле кешеләрдән;
2 Яһүдия аның изге урыны, һәм Израиль аның хакимлеге иде.
3 Диңгез аны күреп качты: Иордания кире кайтарылды.
4 Тау бәрәннәр кебек, ә кечкенә калкулыклар бәрән кебек сикерделәр.
5 Әй, диңгез, син качтыңмы? Син Иордания, син кире кайтарылдыңмы?
6 Ий таулар, сарыклар кебек атладыгыз. Бәрәннәр кебек кечкенә калкулыклар?
7 earthир, Ходай алдында, Ягъкуб Алласы алдында калтыран.
8 Ташны торгызылган суга, флинтны су чишмәсенә әйләндерде.

115 бүлек

1 Йә Ходай, безгә түгел, ә Синең исемең белән дан, шәфкатең һәм хакыйкатең өчен дан бир.
2 Ни өчен мәҗүсиләр әйтергә тиеш: "Хәзер аларның Аллаһысы кайда?"
3 Ләкин безнең Аллабыз күктә: Ул теләгәнен эшләде.
4 Аларның потлары көмеш һәм алтын, кешеләр кулы эше.
5 Аларның авызлары бар, ләкин сөйләшмиләр: күзләре бар, ләкин күрмиләр:
6 Аларның колаклары бар, ләкин ишетмиләр: борыннары бар, ләкин исләре юк:
7 Аларның куллары бар, ләкин алар эшләмиләр: аяклары бар, ләкин йөрмиләр: тамак аша сөйләшмиләр.
8 Аларны ясаучылар үзләренә охшаш. Аларга ышанучылар да шулай.
9 Ий Израиль, Ходайга ышан, ул аларның ярдәме һәм калканы.
10 Әй, Ааronарун йорты, Ходайга таян, ул - аларның ярдәме һәм калканы.
11 Сез, Ходайдан куркучылар, Ходайга өметләнегез, ул - аларның ярдәме һәм калканы.
12 Ходай безне истә тотты, ул безне фатихалаячак; Ул Исраил йортына фатиха бирәчәк; Ул Ааronарун йортын фатихалаячак.

13 Ул кечкенәләрдән дә, олылардан да Ходайдан куркучыларга фатиха бирәчәк.
14 Ходай сезне һәм балаларыгызны тагын да арттырачак.
15 Сез күкне һәм җирне ясаган Ходайның фатихасы.
16 Күк, хәтта күкләр дә Ходайныкы, ләкин ул җир балаларына бирде.
17 deadлгәннәр Ходайны да, тынлыкны да мактамыйлар.
18 Ләкин без бу вакыттан һәм мәңгегә Ходайны данлаячакбыз. Ходайны макта.

116 бүлек

1 Мин Ходайны яратам, чөнки ул минем тавышымны һәм ялваруларымны ишетте.
2 Чөнки ул миңа колак салды, шуңа күрә мин гомерем буе аңа мөрәҗәгать итәрмен.
3 deathлем кайгысы мине чолгап алды, һәм тәмуг газаплары мине каплады: Мин авырлык һәм кайгы таптым.
4 Шуннан соң мин Ходай исемен чакырдым. Йә Ходаем, ялварам, җанымны коткар.
5 Ходай мәрхәмәтле һәм гадел; әйе, безнең Алла шәфкатьле.
6 Ходай гадиләрне саклый: Мин түбәнсетелдем, Ул миңа булышты.
7 Тынычлыгыңа кайт, җаным; Чөнки Ходай синең белән муллык эшләде.
8 Син җанымны үлемнән, күзләрем яшьләрдән, аякларым егылудан коткардың.
9 Мин тере илдә Ходай алдында йөриячәкмен.
10 Мин ышандым, шуңа күрә әйттем: Мин бик газапландым:
11 Мин ашыктым, бар кешеләр дә ялганчы.
12 Миңа күрсәткән барлык файдасы өчен мин Ходайга нәрсә бирермен?
13 Мин коткару касәсен алырмын һәм Ходай исемен чакырырмын.
14 Мин хәзер аның барлык халкы алдында Ходайга биргән антымны үтәячәкмен.
15 Аның изгеләренең үлеме Ходай алдында бик кадерле.
16 Йә Ходай, мин чыннан да синең хезмәтчең. Мин синең хезмәтчең, һәм синең хезмәтчеңнең улы: Син минем колларымны бушаттың.
17 Мин сезгә рәхмәт корбаны тәкъдим итәрмен һәм Ходай исемен чакырырмын.
18 Мин хәзер аның барлык халкы алдында Ходайга биргән антымны үтәячәкмен.
19 Иерусалим, Ходай йорты ишегалдында. Ходайны мактагыз.

117 бүлек

1 Әй, барлык халыклар, Ходайны мактагыз, бар халык, Аны мактагыз.
2 Аның шәфкатьлелеге безнең өчен бөек, һәм Ходайның хакыйкате мәңге тора. Ходайны мактагыз.

118 бүлек

1 Әй, Ходайга шөкер! чөнки ул яхшы, чөнки аның шәфкате мәңге тора.
2 Исраил әйтсен, аның шәфкате мәңге тора.
3 Aaronарун йорты хәзер әйтсен, аның шәфкате мәңге тора.
4 Ходайдан куркучылар хәзер аның шәфкате мәңге торсын дип әйтсеннәр.
5 Мин кайгы-хәсрәт белән Ходайга ялвардым, Ходай миңа җавап бирде һәм мине зур урынга куйды.
6 Ходай минем янымда; Мин курыкмыйм: кеше миңа нәрсә эшли ала?
7 Ходай миңа ярдәм итүчеләр белән минем өлешемне ала, шуңа күрә мине нәфрәт итүчеләргә теләгемне күрермен.
8 Кешегә ышануга караганда, Ходайга таяну яхшырак.
9 Князьләргә ышанганчы, Ходайга таяну яхшырак.
10 Бөтен халык мине чолгап алды, ләкин мин аларны Ходай исеме белән юк итәрмен.
11 Алар мине чолгап алдылар; Әйе, алар мине чолгап алдылар, ләкин мин Ходай исеме белән аларны юк итәрмен.
12 Алар мине умарта кебек әйләндереп алдылар. Алар чәнечке уты кебек сүндерелә, чөнки мин аларны Ходай исеме белән юк итәрмен.
13 Син миңа егылдың, егылыр идем, ләкин Ходай миңа ярдәм итте.
14 Ходай минем көчем һәм җырым, һәм минем коткаручым булды.
15 Шатлану һәм котылу тавышы тәкъва кешеләрнең чатырларында: Ходайның уң кулы батыр эш итә.
16 Ходайның уң кулы күтәрелде, Ходайның уң кулы батыр эш итә.
17 Мин үлмәячәкмен, ләкин яшим һәм Ходай эшләрен игълан итәм.
18 Ходай мине җәзалады, ләкин мине үлемгә бирмәде.
19 Тәкъвалык капкаларын миңа ач, мин аларга керермен һәм Ходайны данлармын:
20 Тәкъва кешеләр керәчәк бу капка.
21 Мин сине мактыйм, чөнки Син мине ишеттең һәм коткаручым булдың.
22 Төзүчеләр кире каккан таш почмакның төп ташы булды.
23 Бу Ходайның эше; бу безнең өчен искиткеч.
24 Бу көн Ходай ясаган көн. без шатланырбыз һәм шатланырбыз.
25 Хәзер коткар, ялварам, Ходаем: Йә Ходаем, ялварам, хәзер уңышлар җибәр.
26 Ходай исеме белән килгән кеше бәхетле, без сезне Ходай йортыннан фатихаладык.
27 Алла - безгә Ходай, ул безгә яктылык күрсәтте: корбанны баулар белән бәйләгез, хәтта корбан китерү мөгезенә бәйләгез.
28 Син минем Аллам, һәм мин сине мактыйм, син минем Аллам, мин сине күтәрермен.
29 Әй, Ходайга шөкер! Аның шәфкате мәңге тора.

119 бүлек

1 АЛЕФ. Ходай канунында йөргән юлсызлар бәхетле.

2 Аның шаһитлекләрен тотучылар һәм аны чын күңелдән эзләүчеләр бәхетле.
3 Алар шулай ук явызлык эшләмиләр, алар Аның юлыннан баралар.
4 Син безгә әмерләреңне сакларга куштың.
5 Их, минем юлларым синең кануннарыңны сакларга юнәлтелгән булса!
6 Алайса, синең барлык әмерләреңне хөрмәт иткәндә, мин оялмыйм.
7 Синең гадел хөкемнәреңне белгәч, мин сине чын күңелдән мактыйм.
8 Мин синең кануннарыңны саклармын, әй мине ташлама.
9 БЕТ. Егет үз юлын ничек чистартачак? Синең сүзең буенча.
10 Мин сине бөтен йөрәгем белән эзләдем: Әй, синең әмерләреңнән адашма.
11 Сиңа каршы гөнаһ эшләмәс өчен, Синең сүзеңне йөрәгемдә яшердем.
12 Йә Ходай, син бәхетле, миңа кагыйдәләреңне өйрәт.
13 Мин авызыңның барлык хөкемнәрен иреннәрем белән игълан иттем.
14 Мин синең байлыгыңдагы кебек синең шаһитлекләрең белән шатландым.
15 Мин синең әмерләрең турында уйланырмын һәм синең юлларыңны хөрмәт итәрмен.
16 Мин синең кануннарың белән шатланырмын, Синең сүзеңне онытмам.
17 ГИМЕЛ. Хезмәтчең белән мул мөгамәлә ит, мин яшәрмен һәм сүзеңне саклармын.
18 Синең кануныңнан могҗизалы әйберләр күрер өчен, күзләремне ач.
19 Мин җирдә чит кеше, әмерләрегезне миннән яшермәгез.
20 Минем җаным һәрвакыт сезнең хөкемнәрегезгә булган теләкне сындыра.
21 Син әмерләреңнән ялгышкан ләгънәтләнгәннәрне шелтәләдең.
22 Миннән хурлыкны һәм хурлыкны бетер; Мин синең шаһитләреңне сакладым.
23 Князьлар да миңа каршы утырдылар, ләкин синең хезмәтчең синең кануннарың турында уйланды.
24 Синең шаһитләрең дә минем шатлыгым һәм киңәшчеләрем.
25 ДАЛЕТ. Минем җаным тузанга ябышты, мине үз сүзең буенча терелт.
26 Мин үз юлларымны игълан иттем, Син мине ишеттең: үз кагыйдәләреңне өйрәт.
27 Синең әмерләреңнең юлын аңларга ярдәм ит, мин синең гаҗәеп эшләрең турында сөйләрмен.
28 Минем җаным авырлыкта эри, мине үз сүзең буенча ныгыт.
29 Миннән ялган юлын алып ташлагыз, миңа кануныгызны рәхим итегез.
30 Мин хакыйкать юлын сайладым, синең хөкемнәреңне мин алдым.
31 Синең шаһитләреңә ябыштым: Йә Ходаем, мине оятка калдырма.
32 Син минем әмерләрең буенча эш итәрмен, син минем йөрәгемне киңәйтерсең.
33 HE. Йә Ходаем, синең кагыйдәләрең юлын өйрәт. Мин аны ахырга кадәр саклармын.
34 Миңа аңлагыз, мин сезнең кануныгызны саклармын. әйе, мин аны бөтен йөрәгем белән күзәтермен.
35 Мине синең әмерләрең юлына бастыр. Мин анда шатланам.
36 Йөрәгемне комсызлыкка түгел, ә синең шаһитлекләреңә юнәлт.
37 Минем күзләремне бушлыктан күрмә. Мине үз юлыңда терелт.
38 Синең куркуыңа багышланган хезмәтчеңә сүзеңне әйт.
39 Мин куркудан курык, чөнки синең хөкемнәрең яхшы.
40 Менә мин синең әмерләреңне бик сагындым, мине тәкъвалыгыңда терелт.
41 VAU. Синең мәрхәмәтең миңа килсен, Ходаем, хәтта синең сүзең буенча котылуың.
42 Шулай итеп, мине хурлаучыга җавап бирермен, чөнки мин Синең сүзеңә ышанам.
43 Хакыйкать сүзен авызымнан бөтенләй алма. Мин сезнең хөкемнәрегезгә өметләндем.
44 Шулай итеп, мин синең кануныңны мәңге саклаячакмын.
45 Мин азатлыкта йөриячәкмен, чөнки синең әмерләреңне эзлим.
46 Мин сезнең шаһитлекләрегез турында патшалар алдында сөйләрмен, оялмыйм.
47 Мин яраткан әмерләрегез белән мин шатланырмын.
48 Мин яраткан әмерләрегезгә кулларымны күтәрермен. Мин синең кануннарың турында уйланырмын.
49 ЗАИН. Син миңа хезмәтчегә әйткән сүзеңне исеңдә тот.
50 Бу минем газапларымда юаныч, чөнки Синең сүзең мине терелтте.
51 Горурлар мине мыскыл иттеләр, ләкин мин синең кануныңнан баш тартмадым.
52 Ходай, синең хөкемнәреңне искә төшердем. һәм үземне юаттым.
53 Кануныңны ташлаган явызлар аркасында мине куркытты.
54 Синең кагыйдәләрең минем хаҗ йортында минем җырларым булды.
55 Йә Ходай, синең исемеңне төнлә искә төшердем һәм кануныңны сакладым.
56 Миндә булган, чөнки синең әмерләреңне тоттым.
57 ЧЕТ. Син минем өлешем, Йә Ходаем, мин синең сүзләреңне саклармын дип әйттем.
58 Синең мәрхәмәтеңне бөтен йөрәгем белән сорадым, синең сүзең буенча миңа шәфкатьле бул.
59 waysлларым турында уйладым, аякларымны Синең шаһитләреңә юнәлттем.
60 Мин ашыктым, әмерләреңне үтәмәдем.
61 Явызлар төркеме мине урлады, ләкин мин синең кануныңны онытмадым.
62 Төн уртасында мин гадел хөкемнәрегез аркасында сезгә рәхмәт әйтермен.
63 Мин синнән куркучыларның һәм әмерләреңне тотучыларның иптәше.
64 Йә Ходай, җир синең шәфкатең белән тулы.
65 ТЕТ. Син үз хезмәтчең белән яхшы эшләдең, Йә Ходай.
66 Миңа акыллы һәм белемле булыгыз, чөнки мин сезнең әмерләрегезгә ышандым.

67 Мин җәфаланганчы адаштым, ләкин хәзер синең сүзеңне тоттым.
68 Син яхшы, яхшылык эшлисең. миңа синең кагыйдәләреңне өйрәт.
69 Горурлар миңа каршы ялган сөйләделәр, ләкин мин синең әмерләреңне бөтен йөрәгем белән саклармын.
70 Аларның йөрәкләре май кебек майлы; Ләкин мин синең кануның белән канәгать.
71 Минем өчен җәфа чигә; Мин синең законнарыңны өйрәнермен.
72 Синең авызың кануны меңләгән алтын һәм көмешкә караганда яхшырак.
73 JOD. Синең кулларың мине ясады һәм ясады: миңа аңла, мин синең әмерләреңне өйрәнермен.
74 Синнән куркучылар мине күреп шатланырлар. Мин Синең сүзеңә өметләндем.
75 Йә Ходай, синең хөкемнәреңнең дөреслеген һәм мине тугрылык белән җәберләгәнеңне беләм.
76 Хезмәтчеңә әйткән сүзең буенча, синең шәфкатьле булуың минем юанычым булсын.
77 Синең мәрхәмәтең миңа килсен, мин яшәрмен, чөнки Синең кануның миңа ошый.
78 Горурлар оялсыннар; Чөнки алар минем белән начар эш иттеләр, ләкин мин сезнең әмерләрегез турында уйланырмын.
79 Синнән куркучылар миңа һәм синең шаһитлекләреңне белүчеләргә мөрәҗәгать итсеннәр.
80 Синең кануннарыңда йөрәгем саф булсын. мин оялмыйм.
81 КАФ. Синең котылуың өчен җаным хәлсезләнә, ләкин мин синең сүзеңә өметләнәм.
82 Синең сүзең өчен минем күзләрем юкка чыга, Син мине кайчан юатырсың?
83 Мин төтендәге шешә кебек. ләкин мин синең законнарыңны онытмыйм.
84 Бәндәңнең көннәре ничә? Син мине эзәрлекләүчеләргә кайчан хөкем бирерсең?
85 Горурлар минем өчен чокырлар каздылар, алар синең кануннарыңа туры килми.
86 Синең барлык әмерләрең тугры, алар мине начар эзәрлеклиләр. миңа булыш.
87 Алар мине җирдә юк иттеләр. Ләкин мин синең әмерләреңне ташламадым.
88 Синең мәрхәмәтеңнән соң мине тизлә; Мин авызыңның шаһитлеген саклармын.
89 ЯКЫН. Мәңге, Йә Ходай, синең сүзең күктә урнашкан.
90 Синең тугрылыгың буыннан-буынга. Син җирне булдырдың, һәм ул мәңге кала.
91 Алар бу көнне синең әмерләрең буенча дәвам итәләр, чөнки барысы да синең бәндәләрең.
92 Синең кануның миңа ошамаган булса, мин газапларымда юкка чыгарга тиеш идем.
93 Синең әмерләреңне беркайчан да онытмам, чөнки син алар белән мине терелттең.
94 Мин синеке, мине коткар; Мин синең әмерләреңне эзләдем.
95 Явызлар мине юк итүне көттеләр, ләкин мин сезнең шаһитлекләрегезне карап чыгармын.
96 Мин бөтен камиллекнең бетүен күрдем, ләкин синең әмерең чиксез.
97 МЕМ. Әй, мин синең кануныңны ничек яратам! Көне буе минем уйлануым.
98 Син үз әмерләрең белән мине дошманнарымнан акыллырак иттең, чөнки алар һәрвакыт минем белән.
99 Мин бөтен укытучыларыма караганда яхшырак аңлыйм, чөнки синең шаһитлекләрең минем уйлануым.
100 Мин борынгы кешеләргә караганда күбрәк аңлыйм, чөнки синең әмерләреңне саклыйм.
101 Синең сүзеңне тотар өчен, аякларымны һәр явыз юлдан тыелдым.
102 Мин синең хөкемнәреңнән китмәдем, чөнки Син мине өйрәттең.
103 Синең сүзләрең минем тәмемә нинди тәмле! әйе, авызымнан балдан тәмлерәк!
104 Синең әмерләрең белән аңлыйм, шуңа күрә мин һәр ялган юлны нәфрәт итәм.
105 НУН. Синең сүзең аякларыма лампа, һәм минем юлга яктылык.
106 Синең гадел хөкемнәреңне саклармын дип ант иттем, һәм мин аны үтәячәкмен.
107 Мин бик газапланам, Ходаем, синең сүзең буенча мине терелт.
108 Ходаем, авызымның ирекле корбаннарын кабул ит һәм миңа синең хөкемнәреңне өйрәт.
109 Минем җаным һәрвакыт кулда, ләкин мин синең кануныңны онытмыйм.
110 Явызлар минем өчен тозак салдылар, ләкин мин синең әмерләреңнән ялгышмадым.
111 Синең шаһитләреңне мин мәңге мирас итеп алдым, чөнки алар минем йөрәгемнең шатлыгы.
112 Мин йөрәгемне синең законнарыңны һәрвакыт, хәтта ахырга кадәр үтәргә әзердем.
113 САМЕК. Мин буш уйларны нәфрәт итәм, ләкин синең кануныңны яратам.
114 Син минем яшерен урыным һәм калканым: Синең сүзеңә өметләнәм.
115 Явызлар, миннән китегез, чөнки мин Алла боерыкларын үтәячәкмен.
116 Синең сүзең буенча мине якла, мин яшәрмен, өметемнән оялма.
117 Мине тот, мин куркынычсыз булырмын, һәм мин синең законнарыңны һәрвакыт хөрмәт итәрмен.
118 Син үз кануннарыңнан адашканнарны таптаттың, чөнки аларның алдаулары ялган.
119 Син җирдәге барлык явызларны чүп-чар кебек юкка чыгардың, шуңа күрә мин синең шаһитләреңне яратам.
120 Синнән куркып тәнем калтырый. Мин сезнең хөкемнәрегездән куркам.
121 AIN. Мин хөкем һәм гаделлек эшләдем: мине җәберләүчеләргә калдырмагыз.
122 Хезмәтчеңә яхшылык өчен гарантия бир, горурлар мине җәберләмәсен.
123 Синең котылуың өчен һәм синең гаделлегең өчен минем күзләрем юкка чыга.
124 Синең хезмәтчең белән шәфкатең буенча эш ит, миңа кагыйдәләреңне өйрәт.
125 Мин синең хезмәтчең. Синең шаһитләреңне белсен өчен, миңа аңла.
126 Ходаем, эшләргә вакыт, чөнки алар синең кануныңны юкка чыгардылар.

127 Шуңа күрә мин синең әмерләреңне алтыннан өстен күрәм. әйе, яхшы алтын өстендә.
128 Шуңа күрә мин сезнең бар нәрсәләрегезне дә дөрес дип саныйм. һәм мин һәр ялган юлны нәфрәт итәм.
129 PE. Синең шаһитләрең искиткеч, шуңа күрә җаным аларны саклый.
130 Синең сүзләреңнең яктылыгы яктылык бирә. ул гадиләргә аңлау бирә.
131 Мин авызымны ачтым һәм тынычландым, чөнки синең әмерләреңне бик сагындым.
132 Синең исемеңне яратучыларга шулай эшләгән кебек, миңа кара һәм миңа шәфкать күрсәт.
133 Синең сүзеңдә адымнарымны тәртипкә китер, һәм бернинди явызлык миңа өстенлек итмәсен.
134 Мине кеше җәбереннән коткар, Мин синең әмерләреңне саклармын.
135 Колыңда йөзеңне балкыт; Миңа синең кагыйдәләреңне өйрәт.
136 Минем күзләремнән су елгалары ага, чөнки алар синең кануныңны сакламыйлар.
137 TZADDI. Син Хак Тәгалә, синең хөкемнәрең гадел.
138 Син әмер биргән шаһитлекләрең гадел һәм бик тугры.
139 Минем ашкынуым мине юкка чыгарды, чөнки дошманнарым синең сүзләреңне оныттылар.
140 Синең сүзең бик саф, шуңа күрә хезмәтчең аны ярата.
141 Мин кечкенә һәм нәфрәтләнәм, ләкин синең әмерләреңне онытма.
142 Синең гаделлегең - мәңгелек гаделлек, һәм синең кануның - хакыйкать.
143 Мине кайгы-хәсрәт кичерде, әмма синең әмерләрең миңа ошый.
144 Синең шаһитлекләреңнең гаделлеге мәңгелек, миңа аңла, мин яшәрмен.
145 КОФ. Мин бөтен йөрәгем белән еладым; Мине тыңла, Ходаем: Мин синең законнарыңны саклармын.
146 Мин сиңа ялвардым. Мине коткар, һәм мин синең шаһитләреңне саклармын.
147 Мин таң атуны булдырмадым һәм еладым: Синең сүзеңә өметләндем.
148 Синең сүзең турында уйланыр өчен, минем күзләр төнге сәгатьләргә комачаулый.
149 Синең мәрхәмәтең буенча тавышымны ишет: Йә Ходаем, мине хөкемең буенча терелт.
150 Алар бозыклыктан соң якынлашалар: алар синең кануныңнан ерак.
151 Йә Ходай, син якын. Синең барлык әмерләрең хакыйкать.
152 Синең шаһитлекләрең турында мин беләм, син аларны мәңгегә нигезләдең.
153 РЕШ. Минем газапларым турында уйла һәм мине коткар, чөнки мин синең кануныңны онытмыйм.
154 Минем эшемне якла һәм мине коткар: мине Синең сүзең буенча терелт.
155 Котылу явызлардан ерак, чөнки алар синең кануннарыңны эзләмиләр.
156 Йә Ходай, синең мәрхәмәтең бөек, мине хөкемнәрең буенча терелт.
157 Күпләр мине эзәрлекләүчеләр һәм минем дошманнарым; Ләкин мин сезнең шаһитләрегездән баш тартмыйм.
158 Мин бозыкларны күрдем, кайгырдым. Чөнки алар синең сүзеңне тотмады.
159 Мин синең әмерләреңне ничек яратуыма игътибар ит: Ходаем, мине яратуың буенча терелт.
160 Синең сүзең баштан ук хак, һәм синең гадел хөкемнәрең мәңге тора.
161 ШКИН. Князьлар мине сәбәпсез эзәрлеклиләр, ләкин минем йөрәгем синең сүзеңнән курка.
162 Мин синең сүзеңә бик шатланам.
163 Мин ялганны нәфрәт итәм һәм нәфрәт итәм, ләкин мин сезнең канунны яратам.
164 Синең гадел хөкемнәрең аркасында көнгә җиде тапкыр сине мактыйм.
165 Синең кануныңны яратучылар зур тынычлык кичерәләр, һәм аларны бернәрсә дә рәнҗетмәс.
166 Ходаем, мин синең котылуыңа өметләндем һәм әмерләреңне үтәдем.
167 Синең шаһитләреңне җаным саклады. Мин аларны бик яратам.
168 Мин синең әмерләреңне һәм шаһитлекләреңне сакладым, чөнки минем бар юлларым синең алдыңда.
169 ТАУ. Синең алдыңда минем кычкыруым килсен, Ходаем, синең сүзең буенча аңла.
170 Синең доган килсен, мине Синең сүзең буенча коткар.
171 Син миңа кагыйдәләреңне өйрәткәч, иреннәрем мактаячак.
172 Минем телем синең сүзең турында сөйләр, чөнки синең барлык әмерләрең гаделлек.
173 Синең кулың миңа булышсын; Мин Синең әмерләреңне сайладым.
174 Синең котылуыңны сагындым, Йә Ходаем; Синең кануның миңа ошый.
175 Минем җаным яшәсен, ул сине мактар; Синең хөкемнәрең миңа булышсын.
176 Мин югалган сарык кебек адаштым; хезмәтчеңне эзлә; Мин синең әмерләреңне онытмыйм.

120 бүлек

1 (градус җыры.) Кайгы-хәсрәттә мин Ходайга ялвардым, һәм ул мине ишетте.
2 Ходаем, җанымны ялган иреннәрдән һәм алдаучы телдән коткар.
3 Сиңа нәрсә бирелер? Ялган тел, сиңа нәрсә эшләнер?
4 Арча күмере белән көчлеләрнең үткен уклары.
5 Кайгы, мин Месехта яшәвем, Кедар чатырларында яшәвем!
6 Минем җаным тынычлыкны нәфрәт итүче белән күптән яшәде.
7 Мин тынычлык өчен, ләкин сөйләгәндә алар сугыш өчен.

121 бүлек

1 (градус җыры.) Мин күзләремне калкулыкларга күтәрермен, кайдан ярдәмем килә.
2 Минем ярдәмем күкне һәм җирне ясаган Ходайдан килә.
3 Ул аягыңны кузгатмас, сине саклаучы йокламас.
4 Менә, Исраилне саклаучы йокламас һәм йокламас.

5 Ходай сезнең сакчыгыз, Ходай - уң кулыгыздагы күләгәгез.
6 Кояш сине көндез, ай белән төнне кыйнамас.
7 Ходай сине барлык явызлыклардан саклаячак, җаныңны саклаячак.
8 Ходай сезнең чыгышыгызны һәм керүегезне бу вакыттан һәм хәтта мәңге саклаячак.

122 бүлек

1 (Давыт дәрәҗәләре җыры.) Алар миңа: "Әйдәгез, Ходай йортына керик", - диделәр.
2 Иерусалим, аякларыбыз синең капкаларыңда торыр.
3 Иерусалим бергә тупланган шәһәр итеп төзелгән:
4 Кайда кабиләләр күтәрелсә, Ходай кабиләләре, Исраил шаһитлегенә, Ходай исеменә шөкер итәр өчен.
5 Чөнки хөкем тәхетләре, Давыт йорты тәхетләре куелган.
6 Иерусалимның тынычлыгы турында дога кылыгыз, алар сезне яратучылар уңышка ирешерләр.
7 Диварларыгызда тынычлык, сарайларыгызда муллык булсын.
8 Кардәшләрем һәм иптәшләрем өчен мин хәзер әйтермен: Сездә тынычлык.
9 Аллабыз Ходай йорты аркасында мин сезнең яхшылыгыгызны эзләрмен.

123 бүлек

1 (Дәресләр җыры.) Күкләрдә торучы син, күзләремне күтәрәм.
2 Менә, хезмәтчеләрнең күзләре хуҗаларының кулына, һәм кызның хуҗабикә кулына караган кебек. Шуңа күрә безнең күзләребез Аллабыз Ходайны көтә, ул безгә шәфкать күрсәткәнче.
3 Йә Ходай, безгә шәфкать күрсәт, безгә шәфкать күрсәт, чөнки без чиктән тыш нәфрәт белән тулдык.
4 Безнең җаныбыз җиңел кешеләрнең мыскыллаулары һәм горур кешеләрнең нәфрәтләре белән тулган.

124 бүлек

1 (Давыт дәрәҗәләре җыры.) Әгәр безнең яклыбызда Ходай булмаса, хәзер Израиль әйтә ала;
2 Әгәр безнең яныбызда булган Ходай булмаса, кешеләр безгә каршы күтәрелгәч:
3 Шуннан соң алар безне ачулангач, безне тиз йоттылар.
4 Шуннан соң су безне каплады, җан безнең өстебезгә китте:
5 Шуннан соң горур сулар җаныбыз өстенә үтте.
6 Безне тешләренә корбан итеп бирмәгән Ходай данлансын.
7 Безнең җаныбыз кошлар тозагыннан кош кебек кача: тозак өзелә, һәм без котылабыз.
8 Безнең ярдәм күкне һәм җирне ясаган Ходай исеме белән.

125 бүлек

1 (Дәресләр җыры.) Ходайга ышанучылар Сион тавы кебек булырлар, аны алып булмый, ләкин мәңгегә калачак.
2 Иерусалим тирәсендә таулар булган кебек, Ходай үз халкын моннан мәңгегә әйләндереп ала.
3 Чөнки явызларның таягы тәкъва кешеләр өстендә тормас. Тәкъва кешеләр явызлыкка кулларын сузмаслар.
4 Йә Ходай, яхшыларга һәм йөрәкләренә туры килгәннәргә яхшылык эшлә.
5 Аларның бозык юлларыннан читкә тайпылучыларга, Ходай аларны явызлык кылучылар белән алып барачак, ләкин Исраилдә тынычлык булыр.

126 бүлек

1 (градус җыры.) Ходай Сион әсирлеген кире боргач, без алар кебек идек.
2 Шуннан авызыбыз көлү белән тулды, телебез җырлау белән тулды: мәҗүсиләр арасында: "Ходай алар өчен зур эш эшләде", - диделәр.
3 Ходай безнең өчен зур эшләр эшләде. Без шат.
4 Йә Ходай, әсирлектә яңадан көньяк агымнары кебек борыл.
5 Күз яшьләре чәчкәннәр шатлык белән урырлар.
6 Кыйммәтле орлык китереп чыгып елаган кеше, һичшиксез, шатлыгы белән килерләрен алып кайтыр.

127 бүлек

1.
2 Иртә тору, соңга утыру, кайгы икмәге ашау бушка, чөнки ул яраткан йокын бирә.
3 Менә балалар - Ходай мирасы, һәм карын җимеше - аның әҗере.
4 Уклар көчле кеше кулында. яшьләр балалары да шулай.
5 Алар белән тулган кеше бәхетле: алар оятка калмаслар, ләкин алар капкада дошманнар белән сөйләшерләр.

128 бүлек

1 (дәрәҗә җыры.) Ходайдан курыккан һәркем бәхетле. Аның юлларында йөри.
2 Чөнки син үз кулыңның хезмәтен ашарсың, бәхетле булырсың, һәм синең белән яхшы булыр.
3 Хатының синең өеңдә җимешле йөзем агачы булыр, балаларың өстәл артында зәйтүн үсемлекләре кебек.
4 Менә, Ходайдан куркучы кеше фатихаланыр.
5 Ходай сине Сионнан фатихалаячак, һәм син гомереӊ буе Иерусалимның яхшылыгын күрерсең.
6 Әйе, сез үз балаларыгызның һәм Израильнең тынычлыгын күрерсез.

129 бүлек

1.
2 Алар мине яшьлегемнән күп тапкыр җәберләделәр, ләкин алар миңа каршы чыкмады.

3 Минем аркамда сукалыйлар: озын юлларын ясадылар.
4 Ходай гадел, ул явызларның бауларын кисеп алды.
5 Аларның барысы да оялсыннар һәм Сионны нәфрәт
иткәннәр кире борылсыннар.
6 Алар өй өстендәге үлән кебек булсын, ул үскәнче
кипсен:
7 Чәчүче аның кулын тутырмый. бәйләүче дә күкрәген
кырмый.
8 Бу юлдан баручылар да әйтмиләр: "Ходайның
фатихасы сезгә булсын, без сезне Ходай исеме белән
фатихалыйбыз.

130 бүлек

1 (градус җыры.) Тирәнлектән мин сиңа ялвардым, Йә
Ходаем.
2 Ходаем, минем тавышымны ишет: колакларым
минем ялваруларым тавышына игътибарлы булсын.
3 Әгәр Ходай, син явызлыкларны билгеләргә тиеш
булсаң, Ходаем, кем торыр?
4 Ләкин курку өчен синең белән кичерү бар.
5 Мин Ходайны көтәм, җаным көтә, һәм аның сүзендә
өметләнәм.
6 Минем җаным Ходайны таң караучыларга караганда
күбрәк көтә: Мин әйтәм, таң караучылардан күбрәк.
7 Исраил Ходайга өметләнсен, чөнки Ходай белән
шәфкать бар, һәм аның белән мул коткару.
8 Ул Исраилне барлык явызлыкларыннан коткарыр.

131 бүлек

1.
2 Әлбәттә, мин үз-үземне тоттым, тынычландым,
әнисеннән имезгән бала кебек: минем җаным хәтта
имезгән бала кебек.
3 Израиль моннан һәм мәңгегә Ходайга өметләнсен.

132 бүлек

1 градус җыры. Ходай, Давытны һәм аның барлык
газапларын исеңдә тот:
2 Ул ничек Ходайга ант итте һәм Ягъкубның куәтле
Аллаһына ант итте.
3 Әлбәттә, мин үз өемнең чатырына кермәячәкмен һәм
үз караватымда тормыйм.
4 Мин үз күзләремә йокламыйм, яисә керфекләремә
йокламыйм,
5 Мин Ходайга урын тапканчы, Ягъкубның куәтле
Алласы өчен яшәү урыны.
6 Менә без Эфратта ишеттек: аны урман кырларында
таптык.
7 Без аның чатырларына керербез, аның аяк төбендә
табынырбыз.
8 Йә Ходай, тор! Син һәм көч сандыгың.
9 Руханиларыгыз гаделлек белән киенсеннәр.
изгеләрегез шатланып кычкырсыннар.
10 Синең хезмәтчең Давыт хакына майланган йөзеңне
борма.
11 Ходай Давытка ант итте. Ул аннан кире кайтмас;
Тәнең җимешеннән мин тәхетеңә утырырмын.
12 Әгәр сезнең балаларыгыз минем килешүемне һәм
мин аларга өйрәтәчәк шаһитлегемне тотсалар, аларның
балалары да мәңге сезнең тәхетегездә утырырлар.
13 Чөнки Ходай Сионны сайлады. Ул аны яшәр өчен
теләгән.
14 Бу минем мәңге ял итүем: монда яшәрмен; Мин
моны теләдем.
15 Мин аның ризыкларын мул итеп фатихалыйм: мин
аның ярлыларын икмәк белән туендырырмын.
16 Мин шулай ук аның руханиларын коткарырмын,
һәм аның изгеләре шатланып кычкырырлар.
17 Мин анда Давыт мөгезен куярмын, мин майланган
кешегә лампа куйдым.
18 Аның дошманнарын мин оятка киендерермен, ләкин
аның таҗы чәчәк атар.

133 бүлек

1 (Давыт дәрәҗәләре җыры.) Менә, кардәшләрнең
бердәмлектә яшәве нинди яхшы һәм рәхәт!
2 Бу баштагы кыйммәтле майга охшаган, сакал өстенә,
хәтта Аагопарунның сакалына да төшкән: киеме
юбкасына төшкән;
3 Гермонның чыкы һәм Сион тауларына төшкән чык
кебек, чөнки анда Ходай фатиханы, хәтта мәңге яшәргә
кушты.

134 бүлек

1.
2 Изге урында кулларыгызны күтәрегез һәм Ходайны
данлагыз.
3 Күкне һәм җирне ясаган Ходай сине Сионнан
фатихалый.

135 бүлек

1 Ходайны мактагыз. Ходай исемен мактагыз. Йә
Ходай хезмәтчеләре, аны мактагыз.
2 Сез, Ходай йортында, Алла йорты ишегалдында
торучылар,
3 Ходайны макта! чөнки Ходай яхшы: Аның исеменә
мактау җырлагыз. чөнки ул рәхәт.
4 Чөнки Ходай Ягъкубны үзенә һәм Израильгә
үзенчәлекле хәзинәсе итеп сайлады.
5 Мин беләм, Ходай бөек, һәм Раббыбыз барлык
илаһлардан өстен.
6 Күктә дә, җирдә дә, диңгезләрдә дә, тирән җирләрдә
дә Ходай теләгәнне эшләде.
7 Ул парларны җир читеннән күтәрергә этәрә; ул яңгыр
өчен яшен ясый; хәзинәсеннән җил чыгара.
8 Мисырның беренче улларын кеше дә, хайван да
кыйнады.
9 Әй, Мисыр, фиргавенгә һәм аның бәндәләренә сиңа
билгеләр һәм могҗизалар җибәргән.
10 Ул зур халыкларны кыйнады, көчле патшаларны
үтерде.
11 Аморлылар патшасы Сихон, һәм Башан патшасы
һәм Кәнган патшалыгы:
12 theirирләрен Исраилгә мирас итеп, үз халкына мирас
итеп бирделәр.

13 Йә Ходай, Синең исемең мәңге тора. Синең истәлегең, Ходай, буыннан-буынга.
14 Чөнки Ходай үз халкын хөкем итәчәк, һәм ул үз хезмәтчеләре өчен тәүбә итәчәк.
15 Мәҗүсиләрнең потлары көмеш һәм алтын, кешеләр кулы эше.
16 Аларның авызлары бар, ләкин сөйләшмиләр. күзләре бар, ләкин күрмиләр;
17 Аларның колаклары бар, ләкин ишетмиләр. авызларында сулыш юк.
18 Аларны ясаучылар үзләренә охшаш, аларга ышанган һәркем шулай.
19 Әй, Исраил йорты, Ходайны данла: Ходайны данла, әй Ааronарун йорты:
20 Әй Леви йорты, Ходайны данла. Ходайдан куркучылар, Ходайны данлагыз.
21 Иерусалимда яшәүче Сионнан Ходай данлансын. Ходайны мактагыз.

136 бүлек

1 Әй, Ходайга шөкер! Аның шәфкате мәңге тора.
2 Илаһи Аллага шөкер итегез, чөнки аның шәфкате мәңге тора.
3 Әй, Хуҗалар Раббына шөкер итегез, чөнки аның шәфкате мәңге тора.
4 Берәү генә зур могҗизалар кылса, аның шәфкате мәңге тора.
5 Күкне зирәклек белән яраткан кешегә, Аның шәфкате мәңге тора.
6 theирне су өстендә сузучыга, Аның шәфкате мәңге тора.
7 Зур утлар ясаучыга, аның шәфкате мәңге тора:
8 Кояш көннән-көн идарә итәчәк, чөнки аның шәфкате мәңге тора:
9 Ай һәм йолдызлар төнлә идарә итәрләр, чөнки аның шәфкате мәңге тора.
10 Мисырны беренче туганнарына кыйнаучыга, Аның шәфкате мәңге тора:
11 Алар арасыннан Исраилне чыгардылар, Аның шәфкате мәңге тора.
12 Көчле кул һәм сузылган кул белән: Аның шәфкате мәңге тора.
13 Кызыл диңгезне бүлгән кешегә, Аның шәфкате мәңге тора:
14 Израильне аның арасыннан үтәргә мәҗбүр итте, чөнки аның шәфкате мәңге тора:
15 Ләкин Кызыл диңгездә фиргавенне һәм аның гаскәрен тар-мар итте, чөнки аның шәфкате мәңге тора.
16 Халкын чүл аша алып барган кешегә, Аның шәфкате мәңге тора.
17 Бөек патшаларны кыйнаучыга, Аның шәфкате мәңге тора:
18 Танылган патшаларны үтерделәр, чөнки аның шәфкате мәңге тора:
19 Аморлылар патшасы Сихон: аның шәфкате мәңге тора:
20 Башан патшасы Ог, аның шәфкате мәңге тора:
21 theirирләрен мирас итеп бирделәр, Аның шәфкате мәңге тора:
22 Хәтта аның хезмәтчесе Израильгә мирас, чөнки аның шәфкате мәңге тора.
23 Кем безне түбән милегебездә искә төшерде, Аның шәфкате мәңге тора:
24 Ул безне дошманнарыбыздан коткарды, чөнки аның шәфкате мәңге тора.
25 Ул бөтен тәнгә ризык бирә, Аның шәфкате мәңге тора.
26 Әй, күктәге Аллага шөкер, аның шәфкате мәңге тора.

137 бүлек

1 Бабыл елгалары янында без Сионны искә төшереп утырдык, әйе, еладык.
2 Без арфаларыбызны вилосларга асып куйдык.
3 Чөнки безне әсирлеккә алып киткәннәр бездән җыр таләп иттеләр. Безне әрәм итүчеләр бездән шатлануны таләп иттеләр: "Безгә Сион җырларының берсен җырла".
4 Ничек без чит илдә Ходай җырын җырларбыз?
5 Ий Иерусалим, сине онытсам, уң кулым аның хәйләсен онытсын.
6 Әгәр мин сине хәтерләмим икән, телем авыз түбәсенә ябышсын; әгәр мин Иерусалимны төп шатлыгымнан өстен күрмәсәм.
7 Ий Иерусалим көннәрендә Эдом балалары, Ходай, онытма. Ул әйтте:
8 Әй, Бабыл кызы, юк ителергә тиеш; Ул безгә хезмәт иткән кебек бүләкләгән бәхетле булыр.
9 Балаларыгызны ташларга ташлаган кеше бәхетле булыр.

138 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе.) Мин сине бөтен йөрәгем белән мактыйм: аллалар алдында мин сине мактыйм.
2 Мин синең изге гыйбадәтханәңә табынырмын, синең исемеңне яратучанлыгың һәм хакыйкатең өчен мактыйм, чөнки син үз сүзеңне бөтен исемеңнән өстен куйдың.
3 Мин елаган көнне син миңа җавап бирдең, җанымда көч бирдең.
4 Йә Ходай, җирнең барлык патшалары авызыңны ишеткәч, сине мактыйлар.
5 Әйе, алар Ходай юлында җырларлар, чөнки Ходайның даны бөек.
6 Ходай биек булса да, тыйнакларны хөрмәт итә, ләкин горурларны еракта белә.
7 Авырлыклар арасында йөрсәм дә, син мине терелтәчәксең: дошманнарымның ачуына кулыңны суз, уң кулың мине коткарыр.
8 Ходай мине борчыганны камилләштерер: Синең мәрхәмәтең, Ходаем, мәңге түзәр: үз кулың эшләрен ташлама.

139 бүлек

1 (Баш музыкантка, Давыт мәдхиясе.) Йә Ходаем, син мине эзләдең һәм мине белдең.
2 Син минем төшүемне һәм минем күтәрелешемне беләсең, минем уйларымны ерактан аңлыйсың.
3 Син минем юлымны һәм ятканымны кызганасың, һәм минем бар юлларым белән таныш.

4 Чөнки минем телемдә сүз юк, ләкин, Ходаем, син моны бөтенләй беләсең.
5 Син мине артта һәм алда тоттың һәм кулыңны миңа куйдың.
6 Мондый белем минем өчен бик искиткеч; ул биек, мин аңа ирешә алмыйм.
7 Синең рухыңнан кая барырга? яисә мин синең яныңнан кая кача алам?
8 Әгәр мин күккә күтәрелсәм, син анда: мин караватымны тәмугка кертсәм, менә син анда.
9 Әгәр мин таң канатларын алып, диңгезнең иң читендә яшәсәм.
10 Хәтта синең кулың мине алып барыр, уң кулың мине тотар.
11 Әгәр әйтсәм, мине караңгылык каплар. хәтта төн минем турында якты булыр.
12 Әйе, караңгылык синнән яшерми. ләкин төн көн кебек балкый: караңгылык һәм яктылык икесе дә сиңа охшаш.
13 Син минем камышларыма ия булдың, мине әни карынында капладың.
14 Мин сине мактыйм; Мин курыктым һәм гаҗәпләндем. Синең эшләрең искиткеч. һәм минем җаным яхшы белә.
15 Минем яшерен әйберем сездән яшерелмәде, кызыксынып җирнең иң түбән урыннарында эшләгәндә.
16 Синең күзләрең минем матдәне күрде, ләкин камил түгел; һәм синең китабыңда минем барлык әгъзаларым язылды, алар дәвамлы иде, әле аларның берсе булмаган.
17 Синең уйларың минем өчен бик кадерле, әй Алла! аларның суммасы нинди зур!
18 Әгәр мин аларны санасам, алар комга караганда күбрәк: уянгач, мин сезнең белән.
19 Син, явызларны үтерерсең, әй Алла, канлы кешеләр, миннән кит.
20 Чөнки алар сиңа каршы яман сүзләр әйтәләр, һәм дошманнарың синең исемеңне бушка алалар.
21 Йә Ходай, мин сине нәфрәт итмимме? Мин сиңа каршы торучылар белән кайгырмыйммы?
22 Мин аларны камил нәфрәт белән нәфрәт итәм, аларны дошманнарым дип саныйм.
23 Әй Алла, мине эзлә һәм йөрәгемне бел: мине сынап кара һәм уйларымны бел:
24 Карагыз, миндә явыз юл бармы һәм мине мәңгегә алып барыгыз.

140 бүлек

1 (Баш музыкантка, Давыт мәдхиясе.) Йә Ходай, мине явыз кешедән коткар: мине тупас кешедән сакла;
2 Алар йөрәкләрендә бозыклыкны күз алдына китерәләр. өзлексез сугышка җыелалар.
3 Алар еланнар кебек телләрен кискенләштерделәр. кушучыларның агуы иреннәре астында. Села.
4 Йә Ходай, мине явызлар кулыннан сакла. мине тупас кешедән сакла; Минем юлларымны җимерергә ниятләгәннәр.
5 Горурлар минем өчен тозак һәм баулар яшерделәр. алар юл читендә таралдылар; алар минем өчен җиннәр куйдылар. Села.
6 Мин Ходайга әйттем: - Син минем Аллам, яләваруларымның тавышын ишет, Йә Ходаем.
7 Йә Ходай, коткаруымның көче, син сугыш көнендә башымны капладың.
8 Йә Ходай, явызларның теләкләрен бирмә, алга таба аның явыз җайланмасы түгел. үзләрен күтәрмәсеннәр өчен. Села.
9 Мине әйләндереп алган кешеләрнең башына килгәндә, үз иреннәренең бозыклыклары аларны капласын.
10 Аларның өстенә күмер төшсеннәр, утка ташлансыннар. тирән чокырларга, алар яңадан тормыйлар.
11 earthһирдә явыз сөйләүче булдырылмасын, явызлык аны аударыр өчен көч куллана.
12 Мин беләм, Ходай газапларның сәбәбен һәм ярлыларның хокукын яклаячак.
13 Тәкъва кешеләр Синең исемеңә шөкер итәрләр, тәкъва кешеләр Синең янында торырлар.

141 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе.) Ходаем, мин сиңа ялварам: миңа ашык; Мин сиңа ялварганда, тавышымны тыңла.
2 Минем догам хуш исле сумалагыз. һәм кичке корбан итеп кулларымны күтәрү.
3 Йә Ходаем, авызым алдында сәгать куй. иреннәремнең ишеген саклагыз.
4 Минем йөрәгемне явызлыкка юнәлтмәгез, явызлык эшләгән кешеләр белән явыз эшләр эшләгез, һәм аларның ризыкларын ашамагыз.
5 Тәкъва кешеләр мине кыйнасыннар. Ул мине шелтәләсен. бу искиткеч май булыр, ул минем башымны сындырмас, чөнки минем догам да аларның бәла-казаларында булыр.
6 Судьялары ташлы урыннарда җимерелгәч, минем сүзләремне ишетерләр; чөнки алар тәмле.
7 Безнең сөякләр кабер авызына таралдылар, җиргә агач кискәндәй.
8 Ләкин минем күзләрем сиңа, Йә Ходай Тәгалә, сиңа өметем бар. җанымны ярлы калдырма.
9 Алар мине тозаклардан һәм явызлык кылучылардан саклагыз.
10 Явызлар үз ятьмәләренә төшсеннәр, мин качам.

142 бүлек

1 (Давыт Масчил; Мәгарәдә булганда дога.) Мин үз тавышым белән Ходайга ялвардым; Мин Ходайга тавышым белән ялвардым.
2 Мин аның алдында шикаятемне түктем; Мин аның алдында авырлыкларымны күрсәттем.
3 Минем рухым тулгач, син минем юлымны белдең. Мин йөргән юлда алар минем өчен тозак куйдылар.
4 Мин уң кулыма карадым, ләкин карадым, ләкин мине белүче кеше юк иде: сыену урыны мине ташлады; минем җаным турында беркем дә кайгыртмады.
5 Йә Ходай, мин сиңа ялвардым: - Син минем сыену урыным һәм тере илдәге өлешем.
6 Минем кычкыруымны тыңла; Мин бик түбән дәрәҗәгә китерелдем: мине эзәрлекләүчеләрдән коткар; чөнки алар миннән көчлерәк.

7 Синең исемеңне мактар өчен, җанымны төрмәдән чыгар. Тәкъва кешеләр мине чолгап алырлар. Син минем белән муллык эшләячәксең.

143 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе.) Ходаем, минем догамны тыңла, ялваруларыма колак сал: синең тугрылыгыңда һәм гаделлегеңдә җавап бир.
2 Хезмәтчең белән хөкем итмә, чөнки синең алдыңда яшәүче беркем дә акланмас.
3 Чөнки дошман минем җанымны эзәрлекләде. Ул минем тормышымны җиргә бәрде; Ул мине күптән үлгәннәр кебек караңгылыкта яшәргә этәрде.
4 Шуңа күрә минем рухым тулды; минем йөрәгем ташландык.
5 Борынгы көннәрне хәтерлим; Мин сезнең барлык эшләрегез турында уйланам. Мин сезнең кулыгыз белән эшлим.
6 Мин сиңа кулларымны сузам: җаным синең артыннан сусаган җир кебек сусаган. Села.
7 Йә Ходаем, мине тиз тыңла: минем рухым бетә: чокырга төшүчеләргә охшамас өчен, йөзеңне миннән яшермә.
8 Миңа синең мәрхәмәтеңне иртә белән ишет. Мин сиңа ышанам, йөрергә тиешле юлны бел. Мин җанымны сиңа күтәрәм.
9 Йә Ходаем, мине дошманнарымнан коткар, мин сине яшерер өчен синең яныңа качам.
10 Синең ихтыярыңны үтәргә өйрәт. Син минем Аллам, синең рухың яхшы; мине туры илгә алып бар.
11 Йә Ходаем, синең исемең өчен мине тизлә, тәкъвалыгың өчен җанымны авырлыклардан чыгар.
12 Синең мәрхәмәтең белән дошманнарымны юк ит, җанымны җәберләүчеләрне юк ит, чөнки мин синең хезмәтчең.

144 бүлек

1 (Давыт мәдхиясе.) Минем кулларымны сугышка һәм бармакларым белән сугышырга өйрәтүче көчем Ходайга дан булсын:
2 Минем яхшылыгым, крепость; минем биек манарам һәм коткаручым; Минем калканым, һәм мин ышанган кеше. Ул минем халкымны буйсындыра.
3 Ходай, кеше нәрсә ул, син аны беләсең! Яисә кеше улы, син аның турында хисап ит!
4 Кеше бушка охшаган, аның көннәре үткән күләгә кебек.
5 Йә Ходай, күкләреңне иеп төш, тауларга кагыл, алар тәмәке тартырлар.
6 Яшенне тарат һәм аларны тарат: укларыңны ат һәм юк ит.
7 Кулыңны өстән җибәр; мине коткар, мине зур сулардан, сәер балалар кулыннан коткар;
8 Аның авызы бушка сөйли, уң кулы - ялганның уң кулы.
9 Әй Алла, мин сиңа яңа җыр җырлармын, мәдхиядә һәм ун кылдан торган коралда мин сиңа мактау җырлармын.
10 Ул патшаларга коткаручы бирә, үз хезмәтчесен Давытны зарарлы кылычтан коткаручы.
11 Мине коткар һәм мине сәер балалар кулыннан коткар, аларның авызлары буш сөйли, һәм аларның уң кулы ялганның уң кулы:
12 Улларыбыз яшьлектә үскән үсемлекләр кебек булсын өчен. безнең кызлар почмак ташлары кебек, сарай охшашлыгыннан бизәлгән булсын өчен:
13 Безнең кибетләр тулы булсын өчен, төрле кибетләр күрсәтеп: сарыкларыбыз урамнарыбызда меңнәрчә һәм ун меңнәр чыгарсын өчен:
14 Безнең үгезләр көчле булсын өчен; ватылу, чыкмау; безнең урамнарда зарлану юк.
15 Бәхетле кешеләр, андый очракта: әйе, Алла - Ходай булган кешеләр бәхетле.

145 бүлек

1 (Давытның мактау мәдхиясе.) Мин, Аллам, патша; Мин Синең исемеңне мәңге фатихалыйм.
2 Мин сине көн саен фатихалыйм; Мин Синең исемеңне мәңге мактыйм.
3 Ходай бөек, мактауга лаек; һәм аның бөеклеге эзләнми.
4 Бер буын синең эшләреңне икенчесенә мактаячак, һәм синең көчле эшләреңне игълан итәчәк.
5 Мин синең бөеклегеңнең данлы хөрмәте, могҗизалы эшләрең турында сөйләрмен.
6 Кешеләр сезнең куркыныч эшләрегезнең көче турында сөйләрләр, һәм мин сезнең бөеклегегезне игълан итәрмен.
7 Алар синең бөек игелегең турында күп сөйләрләр, һәм синең гаделлегең турында җырларлар.
8 Ходай мәрхәмәтле, шәфкатьле; Ачуга әкрен һәм зур шәфкатьле.
9 Ходай барысына да яхшы, һәм аның мәрхәмәте барлык эшләреннән өстен.
10 Йә Ходай, синең барлык эшләрең сине мактар. Синең изгеләрең сиңа фатиха бирер.
11 Алар синең патшалыгыңның даны турында сөйләрләр, һәм синең көчең турында сөйләрләр.
12 Кеше улларына аның көчле эшләре, һәм аның патшалыгының данлы бөеклеге турында хәбәр итү.
13 Синең патшалыгың - мәңгелек патшалык, һәм синең хакимлегең буыннарда дәвам итәчәк.
14 Ходай егылганнарның барысын да яклый, һәм баш ияләрен терелтә.
15 Барысы да сине көтәләр. Син аларга итләрен вакытында бирәсең.
16 Син кулыңны ачасың, һәм барлык тереклекнең теләкләрен канәгатьләндерәсең.
17 Ходай бар юлларында гадел, барлык эшләрендә изге.
18 Ходай аны чакыручыларга, хакыйкатьтә чакыручыларга якын.
19 Ул үзеннән куркучыларның теләкләрен тормышка ашырачак, аларның кычкыруларын ишетәчәк һәм коткарачак.
20 Ходай аны яратучыларны саклый, ләкин барлык явызларны юк итәчәк.
21 Минем авызым Ходайның мактауларын сөйләр, һәм бөтен кеше аның изге исемен мәңгегә фатихаласын.

146 бүлек

1 Ходайны мактагыз. Ходайны макта, җаным.
2 Мин яшәгәндә мин Ходайны мактыйм, мин бар булганда Аллага мактау җырлармын.
3 Князьларга да, ярдәмсез кеше улына да ышанмагыз.
4 Аның сулышы чыга, җиренә кайта; Шул көнне аның уйлары юкка чыга.
5 Ягъкуб Алласы ярдәме өчен бәхетле, аның өе Ходайга өметләнгән кеше бәхетле:
6 Ул күкне, җирне, диңгезне һәм андагы бар нәрсәне яратты.
7 Ул җәберләнгәннәргә хөкем чыгаручы, ачларга ризык бирә. Ходай тоткыннарны азат итә:
8 Ходай сукырларның күзләрен ача, баш иләрен Ходай терелтә: Ходай тәкъва кешеләрне ярата:
9 Ходай чит кешеләрне саклый; ул ятимнәрне һәм тол хатыннарны азат итә, ләкин явызларның юлын кире бора.
10 Ходай мәңге, хәтта Синең Аллаң, Сион, буыннан-буынга идарә итәчәк. Ходайны мактагыз.

147 бүлек

1 Ходайны мактагыз, чөнки безнең Аллага мактау җырлау яхшы; чөнки бу рәхәт; һәм мактау матур.
2 Ходай Иерусалимны төзи, ул Исраилдән куылганнарны җыя.
3 Ул йөрәк өзелгәннәрне савыктыра, яраларын бәйли.
4 Ул йолдызлар санын сөйли. ул аларның барысын да исемнәре белән атый.
5 Раббыбыз бөек, һәм зур куәтле: аның аңлавы чиксез.
6 Ходай юашларны күтәрә, явызларны җиргә ыргыта.
7 Рәхмәт белән Ходайга җырлагыз. безнең арфада Аллага мактау җырла:
8 Күкне болытлар белән каплаган, җиргә яңгыр әзерләүче, таулар өстендә үлән үстерүче.
9 Ул җанварга ризык һәм елаган яшь каргаларга бирә.
10 Ул ат көченә ошамый, ул кешенең аякларына ошамый.
11 Ходай үзеннән курыккан кешеләргә, шәфкатенә өметләнүчеләргә ошый.
12 Ий Иерусалим, Ходайны макта! Аллаһыны макта, Сион.
13 Ул сезнең капкаларыгызны ныгытты. Ул сезнең балаларыгызны фатихалады.
14 Ул сезнең чикләрегездә тынычлык урнаштыра һәм иң яхшы бодай белән тутыра.
15 Ул үзенең әмерен җиргә җибәрә: аның сүзе бик тиз үтә.
16 Ул йон кебек кар бирә, ул туңганны көл кебек тарата.
17 Ул бозны морза кебек ыргытты: салкынына кем тора ала?
18 Ул үз сүзен җибәрә һәм аларны эретә: җил искәнгә, су ага.
19 Ул Ягъкубка үз сүзен, аның кагыйдәләрен һәм хөкемнәрен Израильгә күрсәтте.
20 Ул бернинди халык белән дә эш итмәде, һәм аның хөкемнәре турында белмәделәр. Ходайны мактагыз.

148 бүлек

1 Ходайны мактагыз. Күкләрдән Ходайны мактагыз, аны биеклектә мактагыз.
2 Аның фәрештәләре, Аны мактагыз, аны һәм аның гаскәрләрен мактагыз.
3 Кояш һәм ай, Аны мактагыз, бар якты йолдызлар.
4 Әй күкләр, күкләр өстендәге сулар, Аны мактагыз.
5 Алар Ходайның исемен мактасыннар, чөнки ул боерды һәм алар яратылды.
6 Ул аларны мәңгегә ныгытты, үтмәс боерык чыгарды.
7 Аждаһа һәм бөтен тирәнлектә Ходайны мактагыз:
8 Ут һәм буран; кар һәм пар; Аның сүзен үтәгән буранлы җил:
9 Тау һәм барлык калкулыклар; җимешле агачлар, һәм барлык кедрлар:
10 Хайваннар һәм барлык терлекләр; ерткыч әйберләр, очучы кошлар:
11 оҗир патшалары һәм барлык кешеләр; кенәзләр һәм җирнең барлык судьялары:
12 Егетләр дә, кызлар да; картлар, балалар:
13 Алар Ходай исемен мактасыннар, чөнки аның исеме генә яхшы. Аның даны җирдән һәм күктән өстен.
14 Ул шулай ук үз халкының мөгезен, барлык изгеләренең мактауларын күтәрә; хәтта Исраил балаларыннан, аңа якын халык. Ходайны мактагыз.

149 бүлек

1 Ходайны мактагыз. Ходайга яңа җыр җырлагыз, һәм аның изгеләр җыелышында мактаулары.
2 Исраил аны ясаганга шатлансын: Сион балалары үз патшаларында шатлансыннар.
3 Алар биюдә аның исемен мактасыннар, алар аны чыршы һәм арфа белән мактыйлар.
4 Чөнки Ходай үз халкына ошый, юашларны коткару белән матурлый.
5 Изгеләр дан белән шатлансыннар, караватларында кычкырып җырласыннар.
6 Аларның авызларында Аллаһының мактаулары, кулларында ике кылыч булсын.
7 Мәҗүсиләрдән үч алу, кешеләргә җәза бирү;
8 Аларның патшаларын чылбыр белән, ә дворяннарын тимер богаулар белән бәйләргә;
9 Аларга язылган хөкемне үтәү өчен: бу хөрмәт аның барлык изгеләренә ия. Ходайны мактагыз.

150 бүлек

1 Ходайны мактагыз. Аның изге урынында Аллаһыны мактагыз: аны үз көчендә мактагыз.
2 Көчле эшләре өчен аны мактагыз, аны бөеклегенә карап мактагыз.
3 Быргы тавышы белән мактагыз, аны мәдхия һәм арфа белән мактагыз.
4 Тимбрель белән аны мактагыз, биегез: кыллы кораллар һәм органнар белән мактагыз.
5 Көчле цымбалларда аны мактагыз, биек тавышлы кымбалларда мактагыз.
6 Сулыш алган һәр нәрсә Ходайны мактасын. Ходайны мактагыз.